EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Det huvudsakliga målet med denna förordning är att minska produkternas negativa miljöpåverkan under hela livscykeln och förbättra den inre marknadens funktion. Dessa mål syftar till att lösa de problem och deras orsaker som har analyserats i konsekvensbedömningen. De speglar det faktum att det finns produkter tillgängliga på den inre marknaden som ger upphov till onödig negativ miljöpåverkan. Denna förordning bidrar också till målen för EU:s industripolitik, om att öka tillgången och efterfrågan på hållbara varor, uppnå en hållbar produktion och säkerställa lika villkor för produkter som säljs på den inre marknaden. Näringslivet behöver harmoniserade krav som är tillämpliga på alla aktörer, effektiva sätt att följa dem och ett korrekt verkställande samt förstärkt marknadskontroll och stärkta tullkontroller som baseras på en riskanalys[1].

Produkter spelar en avgörande roll i EU-medborgarnas liv och det antal, det utbud och den mångfald av produkter som vi erbjuds ökar ständigt. Med de tekniska framsteg som har ägt rum under de senaste årtiondena har vårt beroende av dem också ökat: från de IKT-produkter som höll oss sammankopplade under covid-19-krisen till de möbler och apparater som bidrar till den dagliga skötseln av våra hem. Den fria rörligheten för produkter är avgörande för att säkerställa en fungerande inre marknad, vilken fortfarande utgör grunden för EU-företagens konkurrenskraft och för konsumenternas val.

Genom att tillämpa ekodesignstrategin på ett mycket brett produktutbud och göra det möjligt att genom denna strategi fastställa en bred uppsättning riktade produktkrav har denna förordning som syfte att ta itu med produkternas mest skadliga miljöpåverkan. Genom förordningen inrättas därför en ram för att fastställa krav på ekodesign baserat på de hållbarhets- och cirkularitetsaspekter som anges i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin[2], såsom produkternas hållbarhet, återanvändbarhet, uppgraderbarhet och reparerbarhet, förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter, produkternas energi- och resurseffektivitet, innehållet av återvunnet material i produkter, återtillverkning av produkter och materialåtervinning av hög kvalitet samt för att minska produkternas koldioxid- och miljöavtryck.

Därmed kommer förordningen att bidra till att uppnå EU:s övergripande klimat-, miljö- och energimål och samtidigt stödja ekonomisk tillväxt, nya arbetstillfällen och social inkludering. Genom att göra så att material håller längre, säkerställa att deras värde bevaras så länge som möjligt och främja användningen av återvunnet material i produkter kommer förordningen att främja en frikoppling av den ekonomiska utvecklingen från användningen av naturresurser och en minskning av materialberoendena – och på så sätt främja EU:s öppna strategiska oberoende och motståndskraft. Flera händelser på senare tid har påmint oss om att de globala leveranskedjornas kan vara sårbara.

Denna förordning är en del av ett paket med initiativ som kommissionen har lagt fram med anknytning till hållbara produkter och främjande av hållbara produktval. Paketet innehåller riktade sektorsinitiativ för textilier[3] och byggprodukter[4], som tar itu med de produkter som har

---

1 I enlighet med artikel 46 i förordning (EU) nr 952/2013 om en tullkodex för unionen.
2 COM(2020) 98 final.
3 COM(2022) 141 final.
4 COM(2022) 144 final.

störst påverkan på miljön och klimatet, liksom ett initiativ för att ge konsumenterna mer makt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information[5]. Slutligen kommer kommissionen, fram till dess att denna förordning har trätt ikraft, att se till att arbetet inom ramen för det befintliga ekodesigndirektivet fortsätter, bland annat genom antagandet av en ny arbetsplan för ekodesign och energimärkning för perioden 2022–2024, som tar upp nya energirelaterade produkter och uppdaterar och förbättrar ambitionen för de energirelaterade produkter som redan regleras.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Denna förordning kommer att utvidga tillämpningsområdet för **ekodesigndirektivet**, både när det gäller produkter och nya typer av krav. För att skapa rättslig säkerhet bör ekodesigndirektivet därför upphävas. Med tanke på den föreslagna förordningens breda tillämpningsområde är det nödvändigt att i möjligaste mån definiera hur den anknyter till befintlig lagstiftning som är tillämplig på de produkter som omfattas och till andra initiativ som är kopplade till eller relevanta för dess mål. Målet är att förhindra dubbelarbete i syfte att minimera den administrativa bördan för företag och myndigheter.

Genom denna förordning fastställs krav på de områden där befintlig lagstiftning inte gör det eller där lagstiftningen inte behandlar miljöhållbarhetsaspekter i tillräcklig utsträckning. Den allmänna rättsprincipen, *lex specialis derogat legi generali*, (där mer specifika regler har företräde framför mer allmänna regler) kommer därför att gälla. Mer specifikt omfattar strategin två kategorier: produktspecifik lagstiftning och lagstiftning som tar upp övergripande aspekter.

Produktspecifik lagstiftning avser lagstiftning som är inriktad på en specifik produkt eller en väldefinierad produktgrupp, och reglerar ofta främst säkerhetsaspekter (t.ex. om **batterier, leksaker, tvätt- och rengöringsmedel och förpackningar**). Det går inte att tillhandahålla specifikationer för varje befintlig produktspecifik lagtext på den allmänna nivå som eftersträvas i denna förordning. Innan kommissionen fastställer konkreta krav på produktspecifik nivå genom åtgärder i enlighet med denna förordning kommer den dock att i detalj undersöka eventuella överlappningar eller konflikter med befintlig lagstiftning för att undvika att kraven upprepas och skapa överdrivna bördor för företagen. I princip kommer denna förordning endast att gälla produkter som inte omfattas av befintlig lagstiftning, eller när lagstiftningen inte i tillräcklig utsträckning behandlar dessa produkters hållbarhet. Dessutom kommer produktspecifika krav i enlighet med denna förordning att ingå i delegerade akter och kan därför inte ersätta krav som fastställs genom lagstiftningsakter såsom direktiv eller förordningar (även om de kan vara mer specifika), i enlighet med principen om normhierarki.

I synnerhet när det gäller byggprodukter kommer kraven på ekodesign att fastställas enligt den reviderade förordningen (EU) nr 305/2011[6] (*förordningen om byggprodukter*), med undantag av energirelaterade byggprodukter, som redan regleras enligt det befintliga ekodesigndirektivet, samtidigt som de kommer att omfattas av denna förordning med tanke på behovet av att hantera de tydliga kopplingarna mellan deras miljöprestanda och strukturella prestanda, inklusive deras påverkan på hälsan och säkerheten.

---

5 COM(2022) 143 final.

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

Lagstiftning som reglerar övergripande aspekter avser lagstiftning som behandlar eller kan behandla övergripande aspekter enligt denna förordning för ett brett utbud av produkter, såsom **reglerna enligt Reach-förordningen** som reglerar kemikalier och ger befogenheter i fråga om kemiska ämnen i produkter. Om lagstiftningen redan behandlar eller kan behandla specifika aspekter som omfattas av denna förordning på ett mer övergripande sätt finns det ett tydligt behov av och en möjlighet att specificera hur detta har samband med denna förordning på en mer allmän nivå. På samma sätt kommer denna förordning också att bygga på den allmänna ramen för marknadskontroll i **förordningen om marknadskontroll**, samtidigt som man vid behov har anpassat bestämmelserna till initiativets specifika mål.

Se **avsnitt 7.9** samt **bilaga 14** till konsekvensbedömningen, där det redogörs för hur initiativet samverkar och är förenligt med befintlig och ny lagstiftning.

Slutligen kommer **förordningen om energimärkning** att fortsätta att gälla parallellt med den föreslagna förordningen för energirelaterade produkter. Samstämmighet kommer att säkerställas. Detta innebär till exempel att sådana produkter i princip endast får vara försedda med den energietikett som anges i förordningen om energimärkning.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Denna förordning bygger på flera av unionens politikområden.

Grunden för detta initiativ är den **europeiska gröna given**[7]**,** den tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. I den europeiska gröna given tillkännagavs också den nya industristrategin för Europa och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, som offentliggjordes tillsammans i mars 2020.

I **kommissionens industristrategi för Europa 2020**[8] fastställs EU:s övergripande ambition att främja ”den gröna och digitala omställningen” till klimatneutralitet och digitalt ledarskap. Strategin följer den europeiska gröna given genom att belysa den ledande roll som EU:s industri måste spela i detta sammanhang genom att minska dess koldioxid- och råvaruavtryck och bygga in cirkularitet i hela ekonomin. I strategin understryks behovet av att sluta använda traditionella modeller och revolutionera hur vi utformar, tillverkar, använder och bortskaffar produkter. Under 2021 offentliggjorde kommissionen en **uppdatering av industristrategin**[9], som förstärker de huvudsakliga budskapen i 2020-strategin och tillhandahåller en rad ytterligare genomförandeverktyg.

Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin syftar bland annat till att stimulera utvecklingen av ledande marknader för klimatneutrala och hållbara **produkter** i och utanför EU. För att uppnå detta fastställs en policyram för hållbara produkter, vilket inbegriper åtgärder inom tre breda områden: främjande av hållbar produktdesign, ökat inflytande för konsumenter och offentliga köpare och främjande av cirkularitet i produktionsprocesser[10].

---

7 COM(2019) 640 final.
8 COM(2020) 102 final.
9 COM(2021) 350 final.
10 Även i samverkan med åtgärder inom handlingsplanen för nollförorening, COM(2021) 400 final.

Även om de tre områdena inom policyramen för hållbara produkter samverkar med varandra fokuserar man i denna förordning främst på de åtgärder som fastställs inom det första området (hållbar produktdesign), som syftar till att anpassa produkterna till en klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi, minska avfallet och säkerställa att de mest hållbara produkternas prestanda successivt blir normen. Som tillkännagavs i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin är kärnan i detta lagstiftningsinitiativ att utvidga **ekodesigndirektivets** tillämpningsområde bortom energirelaterade produkter för att detta ska omfatta så många produkter som möjligt och bidra till att uppnå en cirkulär ekonomi.

De produktkrav som fastställs i denna lagstiftning bör komplettera och stärka de krav som fastställs i andra initiativ inom ramen för samma handlingsplan. I synnerhet bör de produktkrav som fastställs i denna lagstiftning bidra till att uppnå målen och vara i linje med andra åtgärder som rör viktiga värdekedjor definieras i samband med genomförandet av handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, såsom **EU:s strategi för hållbara och cirkulära textilier**. Dessutom kommer **initiativet för att öka konsumenternas inflytande i den gröna omställningen** att förbättra informationen om produkter på försäljningsstället, särskilt om deras hållbarhet och reparerbarhet, och bidra till att förhindra grönmålning och förtida åldrande. Kommissionens kommande initiativ om **miljöpåståenden** kommer också att komplettera åtgärderna i denna lagstiftning genom att göra miljöpåståenden om produkter mer tillförlitliga, jämförbara och kontrollerbara, via krav på att sådana påståenden ska styrkas och kontrolleras med hjälp av livscykelanalysmetoder, inklusive metoden för produkters miljöavtryck[11]. Dessutom kommer målen för denna lagstiftning att stödjas ännu mer genom lagstiftningen om **tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**[12], särskilt de bestämmelser om tillbörlig aktsamhet på miljöområdet som fastställs för företag.

Slutligen kommer kraven också att **bidra till att uppnå EU:s klimatmål**: de kommer att samverka med och komplettera instrument med ett mer direkt klimatfokus[13] genom att gå längre än produktionen av grundläggande material/grundläggande materialkomponenter, till att omfatta slutprodukterna själva. Detta kommer att göra det möjligt att vidta åtgärder mot negativ påverkan som genereras längs hela värdekedjan (inklusive de inbäddade utsläppen från en produkt under hela dess livscykel eller andra negativa konsekvenser), som direkt stöder målen i den gröna given och är förenliga med principen om att inte orsaka betydande skada.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslagets rättsliga grund är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), som ska användas för åtgärder som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Ekodesigndirektivet (som kommissionen föreslår ska upphävas genom denna förordning) baserades på artikel 95 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (numera artikel 114 i EUF-fördraget).

---

11 Anges i kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 av den 15 december 2021 om användningen av metoder för produkters miljöavtryck för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv.

12 COM(2022) 71 final.

13 Såsom 55 %-paketet: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/v/IP_21_3541.

De frågor som tas upp i detta initiativ rör den inre marknaden, däribland de ojämna villkoren för företag som försöker införa mer hållbara strategier eller det faktum att de nuvarande EU-reglerna endast delvis omfattar produkternas hållbarhetsaspekter. Detta innebär att det inte finns någon heltäckande uppsättning krav för att se till att alla produkter som släpps ut på EU-marknaden blir allt mer hållbara. Till följd av detta har medlemsstaterna börjat anta flera olika strategier på nationell nivå (vilket leder till fragmentering av den inre marknaden) och verkställandet av de nuvarande ekodesignreglerna är otillräckligt och ojämnt.

Bristen på tillräckliga och heltäckande regler för den inre marknaden lämnar utrymme för medlemsstats- eller näringslivsutvecklade initiativ som skadar den inre marknadens funktion, eftersom de ger upphov till potentiella hinder, fragmentering och osammanhängande strategier. Utan en heltäckande uppsättning krav som definierar produkters miljöhållbarhet, eller krav på ekodesign, kan det dessutom hända att samma produkt som anses vara hållbar i en medlemsstat inte anses vara hållbar i en annan. Dessutom kommer ny nationell lagstiftning som antas sannolikt att tvinga tillverkare (och detaljhandlare) som bedriver verksamhet över EU:s gränser att uppfylla en rad olika nationella skyldigheter som varierar mellan medlemsstaterna.

Dessa nya nationella skyldigheter, som sträcker sig från informationskrav om tekniska ingrepp på renoverad elektronisk utrustning, om varaktigheten för programvarukompatibilitet i Frankrike, till rapporteringskrav för hantering av osålda hållbara produkter i Tyskland, är tydliga tecken på att medlemsstaterna antar lagstiftning genom att fastställa krav på ekodesign för varor. Utan EU-åtgärder kommer därför de nationella skyldigheterna och marknadsfragmenteringen oundvikligen att öka.

De problem som beskrivs ovan utgör den logiska grunden för att basera detta förslag på artikel 114 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Nödvändighetstestet ifrågasätter om målen i ett förslag kan uppnås i tillräcklig utsträckning genom åtgärder som vidtas enbart av medlemsstaterna. Vid detta test är det viktigt att införa harmoniserade regler för att uppnå en harmoniserad och välfungerande inre marknad för hållbara produkter i alla medlemsstater och därmed lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. Detta omfattar produktkrav och skyldigheten att tillhandahålla tillförlitlig information till användarna.

Medlemsstaterna skulle ensamma inte kunna vidta åtgärder av denna omfattning utan att det uppstår skillnader i de krav som ställs på företag och hinder för den fria rörligheten för produkter, regelbördor och orimliga kostnader för företagen. Dessutom skulle åtgärder som vidtas enbart av medlemsstaterna oundvikligen ge upphov till olika verktyg som skulle göra konsumenternas val mer komplicerade. Om medlemsstaterna vidtar enskilda åtgärder skulle risken därmed bli stor för att det hela skulle sluta med olika konkurrerande system som bygger på olika metoder och strategier, särskilt för produkter som köps och säljs på den inre marknaden. Detta fragmenterar marknaden och kommer sannolikt att leda till olika nivåer av medvetenhet och information om produkters miljöprestanda i hela EU och ytterligare kostnader för företag som bedriver handel mellan EU:s medlemsstater.

Vid effektivitetstestet kontrolleras det om åtgärder på EU-nivå är effektivare än åtgärder på nationell nivå. Vid detta test kan endast åtgärder på EU-nivå fastställa harmoniserade produktkrav och informationskrav om hållbarhetsaspekter som är tillämpliga i hela EU, vilket säkerställer fri rörlighet för varor och förser konsumenterna med relevant och tillförlitlig information om hållbara egenskaper och cirkulära särdrag hos produkter, oavsett i vilken

medlemsstat de köps. Det finns ett tydligt mervärde med att fastställa krav på EU-nivå eftersom detta kommer att skapa en harmoniserad och välfungerande inre marknad i alla medlemsstater och därmed lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. Med harmoniserade minimikrav och informationskrav på EU-nivå kommer hållbara produkter och cirkulära metoder att främjas i alla medlemsstater, vilket ger upphov till en bredare och effektivare marknad och därmed större incitament för industrin att utveckla dem. Slutligen innebär den inre marknadens storlek en kritisk massa som gör det möjligt för EU att främja produkters hållbarhet och påverka produktdesign och styrningen av leveranskedjor i hela världen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget går inte utöver vad som är nödvändigt för att skapa en rättslig ram för utvecklingen av krav på ekodesign för ett så brett produktutbud som möjligt.

Kommissionen kommer att fortsätta med den strategi som har följts i samband med ekodesigndirektivet: att utfärda genomförandeåtgärder baserat på konsekvensbedömningar som genomförs i linje med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning. Den kommer därför att analysera den ekonomiska påverkan och miljöpåverkan av olika alternativ för varje uppsättning krav. Detta kommer att göra det möjligt att respektera proportionalitetsprincipen.

Förslaget har utformats som en flexibel ram för att säkerställa proportionaliteten. Därför kommer den inte att innehålla några kriterier eller delmål för kraven om de inte har motiverats genom en förhandsbedömning. För att säkerställa proportionalitet måste varje enskilt krav motiveras innan det tillämpas på någon produktgrupp. Genom att fastställa krav, kriterier eller delmål för väldefinierade produktgrupper kommer en utförlig bedömning av påverkan att kunna göras. Den kommer att göra det möjligt för kommissionen att ta hänsyn till mervärdet och proportionaliteten när det gäller fastställandet av krav, delmål eller kriterier beroende på produkternas inneboende egenskaper, deras tillverkningsprocesser och deras marknadssituation.

- **Val av instrument**

En förordning kommer att fastställa direkt tillämpliga krav för alla aktörer, vilket ger den nödvändiga rättssäkerheten och möjlighet att säkra efterlevnaden på en helt integrerad marknad i hela EU. Genom en förordning säkerställs även att kraven genomförs samtidigt och på samma sätt i samtliga 27 medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I mars 2019 offentliggjorde kommissionen ett arbetsdokument med titeln *Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy*[14] (inte översatt till svenska). I arbetsdokumentet undersöktes det i vilken utsträckning EU:s produktpolitik bidrar till omställningen till en cirkulär ekonomi och var det finns potential att göra mer. I dokumentet konstaterades det att det **inte finns något övergripande, integrerat politiskt instrument på EU-nivå som omfattar hållbar**

[14] SWD(2019) 92 final.

produktion och konsumtion av samtliga produkter och/eller någon tillförlitlig information om dessa produkter tillgänglig för konsumenterna.

Även om flera på varandra följande utvärderingar[15] av ekodesigndirektivet har bekräftat att det är ett uppenbart relevant och effektivt regleringsverktyg så identifierades i dessa potential att förbättra genomförandet och verkställigheten. I utvärderingarna noterades till exempel att även om det är allmänt erkänt att energieffektivitetsaspekterna i handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion/hållbar industripolitik[16] och EU:s politik för resurseffektivitet kan tillgodoses genom ekodesigndirektivet och genomförandeåtgärderna, menar även vissa företrädare för medlemsstaterna och icke-statliga miljöorganisationer att man har gått miste om möjligheter till följd av genomförandeåtgärdernas begränsade omfattning när det gäller andra miljöaspekter[17]. I utvärderingen belystes också direktivets outnyttjade potential att ta itu med aspekter bortom energieffektivitet, och man drog slutsatsen att andra förbättringar än energiförbättringar hade kunnat uppnås, men som inte har hanterats på grund av produktomfattningen, de politiska valen eller den underliggande tekniska analysen.

- **Samråd med berörda parter**

I enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning har ett antal samråd av olika slag genomförts.

– Samråd hölls om en **inledande konsekvensbedömning** mellan den 14 september och den 16 november 2020[18]. 193 svar mottogs.

– Ett **öppet offentligt samråd** mellan den 17 mars och den 9 juni 2021. 626 svar mottogs.

– En rad **workshoppar** mellan april och juli 2021 om olika ämnen som rör initiativet för hållbara produkter, där många deltagare från flera grupper av berörda parter deltog.

– En **undersökning bland små och medelstora företag** mellan den 26 april och den 15 juni 2021. 332 svar mottogs.

– En **andra riktad undersökning** bland små och medelstora företag mellan den 20 oktober och den 4 november 2021. Denna baserades främst på sakkunnigutlåtanden från organisationer som företräder små och medelstora företag. 35 svar mottogs.

– **Skräddarsydda frågeformulär** som lämnades till utvalda företrädare för berörda parter mellan den 20 maj och den 9 juni 2021.

– Ett antal **intervjuer med berörda parter** som genomfördes med utvalda företrädare för dessa.

Överlag visade samrådsverksamheten ett **starkt allmänt stöd** för ett lagstiftningsinitiativ som omfattade produkters hållbarhet. De flesta berörda parter framhöll att initiativet borde omfatta en bred produktdefinition och följa en metod där produkternas hela livscykel regleras. Det fanns ett starkt stöd för att utvidga det nuvarande ekodesigndirektivets tillämpningsområde,

---

15 *Evaluation of the Ecodesign Directive (2009/125/EC)*, Centre for Strategy and Evaluation Services (CSES), 2012; *Evaluation of the Energy Labelling Directive and specific aspects of the Ecodesign Directive*, Ecofys, juni 2014; *EU:s åtgärder när det gäller ekodesign och energimärkning:ett viktigt bidrag till ökad energieffektivitet som begränsats på grund av stora förseningar och bristande efterlevnad*Europeiska revistionsrätten, särskild rapport 01/2020.

16 Meddelande om handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik.

17 *Evaluation of the Ecodesign Directive* s. 19.

18 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Sustainable-products-initiative_sv.

där det rådde allmän enighet om att de sektorer som identifieras i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin 2020 bör prioriteras. Återkopplingen visade att (framför allt bland tillverkare/importörer) att en strategi som tar stor hänsyn till produkternas särdrag föredras. Det råder allmän enighet om att bristen på tydlig, omfattande och bindande lagstiftning och bristen på tillförlitlig information utgör hinder för en ökad tillgänglighet till hållbara produkter på EU-marknaden, liksom det ojämna verkställandet av kraven på ekodesign. Idén om att införa ett digitalt produktpass stöds i allmänhet av tydliga majoriteter i alla grupper av berörda parter, liksom incitament och verktyg för att stimulera efterfrågan på hållbara produkter. Stärkt verkställighet och marknadskontroll (t.ex. inspektioner eller revisioner) anses nödvändigt för att åtfölja genomförandet av initiativet.

Utförliga slutsatser från samråden med berörda parter finns i **bilaga 2** till konsekvensbedömningen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen tilldelade externa experter ett kontrakt för att genomföra en **studie** inför den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag. Genom denna studie tillhandahölls en del av de uppgifter som låg till grund för analysen av de politiska alternativ som beskrivs i det dokumentet, vilka i sin tur införlivades i de åtgärder som ingår i det aktuella förslaget. De externa experterna arbetade i nära samarbete med kommissionen under studiens olika faser.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Efter att ha löst de frågor som togs upp i det negativa yttrandet av den 17 september 2021 från nämnden för lagstiftningskontroll fick konsekvensbedömningen ett positivt yttrande den 21 januari 2022. I sitt slutliga yttrande begärde nämnden ytterligare uppgifter om valet av alternativ, den metod som ska följas enligt förordningen och hur reglerna för digitala produktpass ska fastställas i praktiken.

Det huvudsakliga problem som detta initiativ syftar till att avhjälpa, dess relaterade delproblem och de politiska alternativ som har identifierats beskrivs i **avsnitten 2** och **5.2** i konsekvensbedömningen. Den rekommenderade kombinationen av alternativ beskrivs i detalj i **avsnitt 7** i konsekvensbedömningen. I **bilaga 10** till konsekvensbedömningen finns en sammanfattande översikt över kostnaderna och fördelarna med alla analyserade delalternativ, medan **bilaga 12** innehåller mer information om de kostnader och fördelar som sannolikt kommer att uppstå genom den rekommenderade kombinationen av alternativ. Alla dessa aspekter sammanfattas i den **sammanfattning** som åtföljer konsekvensbedömningen.

På grund av den ramstruktur som planeras är det svårt att göra exakta uppskattningar av kostnader som följer av kraven. De flesta kommer att uppstå först i ett andra skede, efter det att sekundärlagstiftningen har antagits.

I samband med de särskilda konsekvensbedömningar som ska utföras för varje delegerad akt i framtiden kommer man i detalj att bedöma den förväntade påverkan, inbegripet på aktörer från tredjeländer, även mot bakgrund av deras WTO-anmälan.

Det bör noteras att man på grund av antagandet av kommissionens förslag till direktiv om **tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**[19] under utarbetandet av detta initiativ

[19] COM(2022) 71 final.

ansåg det lämpligt att undanta krav på sociala aspekter från detta lagstiftningsförslags tillämpningsområde.

Såsom anges i lagtexten kommer en utvärdering att äga rum åtta år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas. I samband med utvärderingen kan man bland annat överväga att införa sociala krav i regelverket.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Denna förordning förväntas bidra till att skapa lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. De harmoniserade krav som föreslås på EU-nivå kommer sannolikt att minska de totala efterlevnadskostnaderna eftersom de sannolikt kommer att ersätta flera befintliga eller planerade krav på nationell nivå.

Tillverkare som använder sig av mer hållbar produktion och transparenta leveranskedjor förväntas få större andelar på EU-marknaden och förbättra sin konkurrenskraft jämfört med tillverkare som använder sig av mindre hållbara metoder.

Även om små och medelstora företag antydde att det kan uppstå viss negativ påverkan genom en del av åtgärderna inom den rekommenderade kombination av politiska alternativ som har identifierats i konsekvensbedömningen, är många också av uppfattningen att dessa kan kompenseras och tillföra mervärde med tiden (på grund av minskade materialutgifter, förbättrad kundlojalitet, bättre tillgång till marknaden för mer miljöanpassade produkter, gott anseende osv.). Dessutom har kommissionen särskilt undersökt hur den negativa påverkan på små och medelstora företag kan begränsas. Dessa beskrivs i bilaga 19 till den åtföljande konsekvensbedömningen och i särskilda bestämmelser i det aktuella förslaget.

För samrådsändamål inrättas genom förslaget, som en fortsättning på det framgångsrika exemplet på det befintliga samrådsforumet inom ramen för ekodesigndirektivet, ett ekodesignforum med ett balanserat deltagande av företrädare för medlemsstaterna och för alla berörda parter, t.ex. näringslivet, inbegripet små och medelstora företag och hantverksbranschen, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Ekodesignforumet ska endast tillhandahålla kommissionen sakkunskap om arbetsplanen och om utarbetandet av krav på ekodesign innan kommissionen formellt utövar sina delegerade befogenheter. Kommissionen får inrätta ytterligare en expertgrupp för samråd med medlemsstaterna om de delegerade akter som ska antas enligt denna förordning, i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[20].

Förslaget inbegriper också inrättandet av ett digitalt produktpass för att på elektronisk väg registrera, behandla och utbyta produktrelaterad information mellan företag längs leveranskedjan, myndigheter och konsumenter. Detta förväntas öka insynen, både för företag längs leveranskedjan och för allmänheten samt göra informationsöverföringen mer effektiv. Det kommer i synnerhet sannolikt att bidra till att underlätta och effektivisera övervakningen och genomförandet av den reglering som genomförs av EU:s och medlemsstaternas myndigheter. Det är också troligt att det tillhandahåller ett verktyg för marknadsinformation som kan användas för att se över och förbättra skyldigheterna i framtiden.

[20] EUT L 123, 12.5. 2016, s. 1.

I Fit for Future-plattformens yttrande om ekodesign[21] erkändes behovet av att förbättra produkternas hållbarhet och att nya skyldigheter måste införas samtidigt som bördan för företagen begränsas till ett minimum. Plattformen lade fram nio förslag som beaktades vid utformningen av den nya lagstiftningen om digitalisering, där bördorna för små och medelstora företag beaktades och konsekvens och tydlighet säkerställdes. Till exempel, att göra det möjligt för konsumenterna att få bättre tillgång till information samtidigt som man säkerställer att det digitala produktpasset möjliggör effektiva informationsflöden enligt bästa praxis, liksom möjligheten att komplettera åtgärderna enligt denna förordning med åtgärder för att begränsa påverkan, vilket innebär att påverkan förväntas förbli proportionerlig för små och medelstora företag.

- **Grundläggande rättigheter**

Krav på ekodesign kan ha fördelar för skyddet och främjandet av de grundläggande rättigheterna enligt EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet näringsfriheten (artikel 16), rätten till miljöskydd (artikel 37) och rätten till konsumentskydd (artikel 38).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får begränsade konsekvenser för kommissionens budget. Närmare bestämt krävs 54 heltidsekvivalenter för att förordningen och de tillhörande delegerade akterna ska genomföras fullt ut under perioden 2022–2027 av EU:s fleråriga budgetram. Nya åtaganden kommer att behövas för befintliga budgetposter, vilket uppgår till 23,338 miljoner euro under rubrik 1 i den fleråriga budgetramen (Inre marknaden, innovation och digitalisering), 43,912 miljoner euro under rubrik 3 (Naturresurser och miljö) och 38,621 miljoner euro under rubrik 7 (Administrativa utgifter). De nya åtagandena kommer att täckas av de befintliga budgetanslagen för de berörda programmen.

Budgetkonsekvenserna kommer huvudsakligen från arbete med att

– mellan 2022 och 2026 se över 33 av kommissionens förordningar och anta fem nya åtgärder enligt det nuvarande ekodesigndirektivet, som inte kan genomföras av den personal som för närvarande arbetar med genomförandet av direktivet,

– utarbeta och anta upp till 18 nya delegerade akter mellan 2024 och 2027; 12 nya delegerade akter kommer också att antas mellan 2028 och 2030, vilket får personal- och budgetkonsekvenser under åren 2025–2027,

– utarbeta genomförandeakter (i genomsnitt en per år från och med 2024) när detta behövs för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, till exempel när det gäller marknadskontroll, offentliggörande av information om förstörelse av osålda konsumentprodukter eller erkännande av åtgärder för självreglering, och

– utföra övergripande uppgifter som rör det digitala produktpasset, stöd till marknadskontroll och tullkontroller samt en samlingspunkt för europeiska cirkulära företag i syfte att stödja utbytet av erfarenheter mellan ekonomiska aktörer om integrering av cirkularitet i produktdesign och produkttillverkning[22].

---

21 https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf.

22 Samlingspunkten kommer att stödja användningen av cirkulära företagsmodeller, förmedla information och tjänster, bland annat medvetandehöjande åtgärder, samarbete, utbildning och utbyten av bästa praxis. Den kommer att bygga på den sakkunskap och de tjänster som erbjuds genom befintliga EU-

När det gäller personalbehoven har kommissionen noga undersökt hur man kan dela arbetet mellan de ledande generaldirektoraten, omfördela personal när så är möjligt och lägga ut vetenskapligt och tekniskt stöd på entreprenad inför utarbetandet av delegerade akter och genomförandeakter och för övergripande uppgifter.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I enlighet med de riktlinjer för bättre lagstiftning som offentliggjordes i november 2021, särskilt verktyg 38, kommer kommissionen att utarbeta en genomförandestrategi när lagstiftningsförslaget har antagits av medlagstiftarna. Den kommer att presentera de olika verktyg för främjande av efterlevnad som ska användas och kommer att inkludera aspekter som rör det digitala genomförandet.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I *artikel 1* fastställs föremålet för denna förordning, nämligen en ram för att fastställa krav på ekodesign, skapa ett digitalt produktpass och förbjuda att osålda konsumentprodukter förstörs. I förordningen fastställs de produktaspekter som kraven på ekodesign avser, såsom hållbarhet och tillförlitlighet, återanvändbarhet, uppgraderbarhet, reparerbarhet och möjlighet till underhåll och renovering, förekomsten av ämnen som inger betänkligheter, energi- och resurseffektivitet samt innehållet av återvunnet material. I artikeln fastställs dessutom förordningens tillämpningsområde – endast ett fåtal sektorer, såsom livsmedel, foder och läkemedel, är undantagna.

I *artikel 2* fastställs de definitioner som behövs för denna förordning. Ett antal av dessa definitioner tas över från den nya lagstiftningsramen (förordning (EG) nr 765/2008 och beslut nr 768/2008/EG), från det upphävda ekodesigndirektivet eller från unionens befintliga miljölagstiftning (t.ex. ramdirektivet om avfall). En rad nya definitioner infogas, till exempel i fråga om bestämmelserna om produktpass och om förstörelse av osålda konsumentprodukter.

I *artikel 3* fastställs den allmänna principen om fri rörlighet för produkter som är överensstämmer med delegerade akter som har antagits enligt denna förordning.

I *artikel 4* fastställs kommissionens befogenheter att anta delegerade akter för att komplettera denna förordning genom att fastställa krav på ekodesign, krav som rör förfaranden för bedömning av överensstämmelse, krav på mätning av energiförbrukning eller energiprestanda med avseende på andra parametrar, krav på att tillverkare, representanter eller importörer ska tillhandahålla information till kommissionen eller marknadskontrollmyndigheter, krav på användningen av onlineverktyg för att beräkna produkters prestanda, krav på alternativa regler för försäkran om överensstämmelse eller för märkningar och slutligen krav beträffande incitament från medlemsstaterna och kriterier för offentlig upphandling.

I *artikel 5* fastställs den allmänna ramen för antagande av krav på ekodesign. I denna artikel fastställs de produktaspekter som dessa krav kan förbättra. I artikeln förklaras att dessa krav kan gälla för en specifik produktgrupp eller på ett övergripande sätt för fler produktgrupper, om de tekniska likheterna gör det möjligt att fastställa gemensamma krav. Det anges att kraven på ekodesign omfattar prestandakrav och informationskrav. Slutligen fastställs ett

åtgärder, särskilt Europeiska plattformen för berörda parter inom den cirkulära ekonomin, Enterprise Europe Networks hållbarhetsrådgivare och nätverket av europeiska gröna teknikkluster.

antal villkor som kommissionen ska uppfylla när den utarbetar krav på ekodesign, samt ett antal kriterier som dessa krav måste uppfylla.

Detta gör det också möjligt för kommissionen att kräva att aktörer längs leveranskedjan samarbetar med tillverkare, anmälda organ och behöriga nationella myndigheter för att kontrollera att produkterna uppfyller kraven på ekodesign.

Artikel 6 innehåller mer information om prestandakrav, till exempel att de kan utformas som antingen en kvantitativ nivå eller ett icke-kvantitativt krav i syfte att förbättra en produktaspekt, på grundval av en eller flera utvalda produktparametrar (enligt förteckningen i bilaga I).

Artikel 7 är inriktad på informationskrav. I denna artikel fastställs att dessa krav alltid ska inkludera krav som rör produktpasset och krav som rör ämnen som inger betänkligheter. I artikeln beskrivs vidare andra typer av information som kan lämnas, t.ex. information om en produkts prestanda eller information till konsumenterna om hur produkten ska installeras eller användas. Denna information kan ges i form av ”prestandaklasser”, t.ex. från A till G, för att göra det lättare att jämföra mellan produkter.

Slutligen anges i artikeln hur informationen kan tillhandahållas (t.ex. på passet, på en webbplats, på en etikett osv.).

I *artikel 8* anges de aspekter som kommissionen ska specificera i informationskraven i samband med anknytning till det digitala produktpasset, till exempel den information som ska ingå och vem som har åtkomst till vilken information. I *artiklarna 9–11* fastställs de bestämmelser som är nödvändiga för att införa produktpasset. I *artikel 9* fastställs det allmänna kravet med avseende på produktpasset. I *artikel 10* fastställs de grundläggande kraven i samband med den tekniska utformningen och användningen av produktpasset. I *artikel 11* fastställs regler för unika beteckningar för aktörer och anläggningar.

I *artikel 12* föreskrivs upprättandet av ett register som lagrar informationen i produktpasset, vilket gör det möjligt för kommissionen att specificera vilken information som ska laddas upp.

Artikel 13 innehåller bestämmelser om vad som förväntas av tullmyndigheterna med avseende på produktpasset och vilken information de bör ha åtkomst till för att underlätta deras arbete.

I *artikel 14* anges de krav som gäller för etiketter när de ska användas för en viss produktgrupp. Där förklaras att i sådana fall måste etikettens innehåll (inklusive prestandaklasser) och layout och hur de ska visas för konsumenterna specificeras i delegerade akter. Om produkten redan omfattas av en etikett som föreskrivs i energimärkningsförordningen (EU) 2017/1369 och informationen om andra parametrar, inbegripet om andra prestandaklasser, inte kan inkluderas i den, kan den informationen inkluderas på en separat etikett om kommissionen anser att det är lämpligt.

I *artikel 15* anges att ekonomiska aktörer inte får visa upp etiketter som imiterar de som föreskrivs i denna förordning.

Enligt *artikel 16* ska kommissionen anta en arbetsplan som ska omfatta minst tre år och innehålla kriterierna för prioritering av produkter. Arbetsplanen ska innehålla en vägledande förteckning över de produktgrupper som kommissionen avser att ta itu med under de kommande åren.

Genom *artikel 17* inrättas ett ekodesignforum (en expertgrupp). Den bygger på det befintliga samrådsforum som har inrättats enligt direktiv 2009/125/EG.

Artikel 18 rör åtgärder för självreglering. Här avses branschledda åtgärder som kan användas som alternativ till de delegerade akter som innehåller krav på ekodesign och som har antagits i enlighet med artikel 5. Direktiv 2009/125/EG[23] innehöll redan en artikel om frivilliga avtal. I artikel 17 i denna förordning utvidgas den ursprungliga artikeln i direktiv 2009/125/EG. I synnerhet fastställs vad åtgärden för självreglering bör innehålla, vad näringslivet bör lägga fram som bevis för kommissionen och förfarandet för kommissionens erkännande av åtgärden för självreglering som ett giltigt alternativ till en delegerad akt.

I *artikel 19* fastställs ett antal åtgärder som medlemsstaterna och kommissionen är skyldiga att vidta för att hjälpa små och medelstora företag med det allmänna genomförandet av denna förordning och de framtida delegerade akterna. Dessa åtgärder omfattar riktlinjer, ekonomiskt stöd och utbildning.

I *artikel 20* fastställs först en allmän skyldighet för ekonomiska aktörer att vara transparenta när de kasserar osålda konsumentprodukter. I denna föreskrivs också möjligheten att anta delegerade akter för att förbjuda ekonomiska aktörer att förstöra osålda konsumentprodukter. Dessa delegerade akter får också innehålla undantag från det allmänna förbudet, till exempel av hälso- och säkerhetsskäl. Om ett sådant undantag åberopas har de ekonomiska aktörerna också skyldighet avseende transparens (dvs. att uppge antalet förstörda produkter, varför de förstördes osv.). Artikeln gäller inte små och medelstora företag, men i den delegerade akt som förbjuder att produkter förstörs kan det anges att en del av skyldigheterna gäller för vissa kategorier av små och medelstora företag (mikroföretag, små företag eller medelstora företag).

I *artiklarna 21, 22, 23 och 24* fastställs skyldigheter för tillverkare, representanter, importörer och distributörer. De grundar sig på standardbestämmelserna i beslut nr 768/2008/EG.

I *artikel 25* fastställs skyldigheter för återförsäljare (i regel detaljhandlare eller säljare), särskilt när det gäller visningen av etiketter och åtkomsten till produktpasset, även vid distansförsäljning (på internet).

I *artikel 26* samlas de olika skyldigheter som de ekonomiska aktörerna måste uppfylla om den delegerade akten kräver att produkten ska vara försedd med en etikett (t.ex. att förse återförsäljare med etiketter).

Artikel 27 gäller skyldigheterna för leverantörer av distributionstjänster när de hanterar en produkt, nämligen att se till att villkoren under lagring, förpackning, adressering eller avsändning inte äventyrar produkternas överensstämmelse med kraven på ekodesign.

Artikel 28 är en standardartikel från beslut nr 768/2008/EG, där det fastställs i vilka två fall tillverkarnas skyldigheter gäller importörer och distributörer.

I *artikel 29* fastställs skyldigheterna för internetbaserade marknadsplatser och sökmotorer, särskilt när det gäller samarbete med marknadskontrollmyndigheter. Det anges också att marknadskontrollmyndigheterna bör ha befogenhet att beordra att en internetbaserad marknadsplats ska avlägsna olagligt innehåll.

I *artikel 30* fastställs möjligheten att genom framtida delegerade akter kräva att ekonomiska aktörer ska göra den tekniska dokumentationen tillgänglig på digital väg, utan att detta efterfrågas. För att bedöma marknadspenetrationen för produkter för vilka krav på ekodesign

[23] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (Text av relevans för EES) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

har fastställts krävs det dessutom i artikeln att de ekonomiska aktörerna ska tillhandahålla information om de produkter som levereras.

I *artikel 31* anges att produkter, när så är lämpligt, bör kunna mäta den energi som de förbrukar när de används, eller deras prestanda med avseende på andra relevanta parametrar, och göra dessa uppgifter tillgängliga för slutanvändaren. När så fastställs i en delegerad akt ska tillverkarna samla in, anonymisera och rapportera dessa uppgifter till kommissionen.

Kapitel VIII om produkters överensstämmelse är till största delen standardbestämmelser om hur produkternas överensstämmelse ska bedömas. Kapitlet avser

– användningen av tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder för provningar, mätningar och beräkningar (*artikel 32*),

– harmoniserade standarder som innebär en presumtion om överensstämmelse (*artikel 34*),

– kommissionens möjlighet att anta gemensamma specifikationer om harmoniserade standarder inte finns tillgängliga (*artikel 35*),

– förfarandena för bedömning av överensstämmelse (*artikel 36),*

– EU-försäkran om överensstämmelse (*artikel 37*), och

– CE-märkning (*artiklarna 38 och 39*) samt möjligheten att använda alternativa märkningar (*artikel 40*).

Värt att framhålla i detta standardkapitel är presumtionen om överensstämmelse med kraven på ekodesign för produkter som är försedda unionens miljömärke (*artikel 34*) och möjligheten att i den delegerade akten ändra den relevanta modulen för bedömning av överensstämmelse beroende på vilken produkt det rör sig om (*artikel 36*).

I *artikel 33* tas frågan om förhindrande av kringgående upp. Till exempel kommer produkter som har utformats för att kunna upptäcka att de provas och som automatiskt ändrar sin prestanda till ett mer gynnsamt resultat inte att tillåtas på marknaden.

Kapitel IX (*artiklarna 41–56*) gäller anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och består av standardbestämmelser som är baserade på beslut nr 768/2008/EG, tillsammans med specifika förbättringar av dessa bestämmelser för att säkerställa rättslig klarhet och stärka de anmälda organens oberoende, kompetens och övervakning ytterligare.

I *artikel 57* föreskrivs att om medlemsstaterna antar incitament för att belöna produkter bör dessa incitament i princip vara inriktade på de två högsta utnyttjade prestandaklasserna eller på produkter som är försedda med EU-miljömärket. Om ingen prestandaklass fastställs, eller om prestandaklassen baseras på flera produktparametrar, kan kommissionen i en delegerad akt ange närmare hur incitament från medlemsstaterna ska fungera.

Artikel 58 avser miljöanpassad offentlig upphandling och närmare bestämt möjligheten att i delegerade akter som har antagits enligt denna förordning fastställa krav som är tillämpliga på offentliga kontrakt (t.ex. tekniska specifikationer, urvalskriterier, tilldelningskriterier osv.), på grundval av de produktparametrar som förtecknas i bilagan till denna förordning.

Kapitel XI gäller marknadskontroll. Den bygger i allmänhet på de skyldigheter som fastställs enligt förordning (EU) 2019/1020, samtidigt som det i detta kapitel föreskrivs vissa mer specifika skyldigheter när det är relevant för denna förordning.

Enligt *artikel 59* ska medlemsstaterna utarbeta en handlingsplan för marknadskontroll, som ska omfatta ”prioriteringar i fråga om marknadskontroll”, vilka ska fastställas på grundval av ett antal kriterier som fastställs i artikeln, samt arten av och antalet kontroller som planeras.

Genom *artikel 60* ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa ett minsta antal kontroller som ska utföras för specifika produkter.

I *artikel 61* hänvisas det till informations- och kommunikationssystemet enligt förordningen om marknadskontroll och föreskrivs att medlemsstaterna ska föra in uppgifter om de sanktioner som åläggs enligt denna förordning. På denna grundval är kommissionen skyldig att anta en rapport med vägledande riktmärken för hur ofta kontrollerna ska utföras och de ålagda sanktionernas art och allvar.

I *artikel 62* hänvisas det till den grupp för administrativt samarbete (*Adco-grupp*) som inrättas i enlighet med förordningen om marknadskontroll, och dess roll mot bakgrund av denna förordning fastställs. Denna roll inkluderar att fastställa gemensamma prioriteringar för medlemsstaternas handlingsplaner eller prioriteringar för unionsstöd (såsom gemensamma projekt för marknadskontroll och provning, gemensamma investeringar i marknadskontrollkapacitet, inklusive utrustning och it-verktyg, gemensamma utbildningstillfällen och riktlinjer).

Kapitel XII avser skyddsförfaranden och bygger på standardbestämmelser. I *artikel 61* fastställs det förfarande som en nationell marknadskontrollmyndighet ska följa om den anser att en produkt utgör en risk. I sådana fall ska den nationella marknadskontrollmyndigheten inleda ett förfarande för att informera andra marknadskontrollmyndigheter om de åtgärder som har vidtagits (förbud mot eller begränsning av tillgängliggörandet av produkten, tillbakadragande eller återkallande).

I *artikel 64* fastställs det unionsförfarande som ska följas om en medlemsstat eller kommissionen motsätter sig en åtgärd som vidtas på nationell nivå enligt det förfarande i fråga om skyddsåtgärder som anges i *artikel 63*. Efter ett samråd kommer kommissionen att anta en genomförandeakt som avgör om åtgärden är motiverad eller inte. Efter antagandet måste alla medlemsstater se till att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknad.

Artikel 65 gäller det särskilda fall då ett fall av bristande överensstämmelse rör en formell skyldighet (anbringande av CE-märkning, EU-försäkran om överensstämmelse osv.).

Kapitel XIII är ett standardkapitel med artiklar om delegerade akter (*artikel 66*) och om genomförandeakter (*artikel 67*).

Kapitel XIV är ett standardkapitel om slutbestämmelser, med artiklar om sanktioner (*artikel 68*), om att förordningen ska utvärderas åtta år efter antagandet (*artikel 69*) samt om bestämmelser om upphävande och övergångsbestämmelser (*artikel 70*). Notera att genomförandeåtgärder som har antagits enligt ekodesigndirektivet bör fortsätta att gälla till dess att de upphävs genom en delegerad akt som antas enligt denna förordning.

I *bilaga I* anges de produktparametrar som ska användas för att fastställa prestanda- och informationskraven för produkter enligt denna förordning.

I *bilaga II* fastställs förfarandet för att fastställa sådana prestandakrav.

I *bilaga III* förtecknas den information som kan ingå i produktpasset och specificeras vilken information som ska ingå i det.

I *bilaga IV* återges den standardmodul för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 35 (från beslut nr 768/2008/EG).

I *bilaga V* återges den standardiserade EU-försäkran om överensstämmelse.

I *bilaga VI* finns mer detaljerad information om innehållet i delegerade akter i vilka krav på ekodesign fastställs och som ska antas i enlighet med denna förordning.

I *bilaga VII* fastställs allmänna kriterier för åtgärder för självreglering (artikel 18).

Bilaga VIII är en standardbilaga som innehåller jämförelsetabell (för jämförelse med ekodesigndirektivet).

2022/0095 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[24],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Den europeiska gröna given[25] är Europas strategi för hållbar tillväxt som syftar till att ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, konkurrenskraftig, klimatneutral och cirkulär ekonomi. I given fastställes det ambitiösa målet att se till att unionen blir den första klimatneutrala kontinenten senast 2050. I denna erkänns fördelarna med att investera i unionens konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa. Produkter spelar en avgörande roll i denna gröna omställning. I den europeiska gröna given understryks att de nuvarande produktionsprocesserna och konsumtionsmönstren fortfarande är alltför linjära och är beroende av en genomströmning av nya material som utvinns, säljs och bearbetas och slutligen blir till avfall eller utsläpp. I denna betonas även det akuta behovet av att övergå till en modell för cirkulär ekonomi liksom de betydande framsteg som återstår att göra. I given fastställs också energieffektivitet som en prioritering för utfasningen av fossila bränslen i energisektorn och för uppnåendet av klimatmålen 2030 och 2050.

(2) För att påskynda omställningen till en modell för cirkulär ekonomi utformade kommissionen en framtidsinriktad agenda i sin handlingsplan för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa[26], med målet att anpassa regelverket till en hållbar framtid. Såsom anges i denna plan finns det i nuläget inte någon heltäckande uppsättning krav för att säkerställa att alla produkter som släpps ut

---

24 EUT C , s. .

25 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

26 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final.

på unionsmarknaden blir alltmer hållbara och klarar testet för cirkularitet. I synnerhet främjar produktdesignen inte hållbarhet under hela livscykeln tillräckligt. Till följd av detta byts produkter ofta ut, vilket innebär att det för att producera och distribuera nya produkter och kassera gamla krävs en betydande energi- och resursanvändning. Det är fortfarande för svårt för ekonomiska aktörer och privatpersoner att göra hållbara produktval eftersom relevant information och överkomliga alternativ saknas. Detta leder till att man går miste om hållbarhetsmöjligheter och möjligheter till värdebevarande, till begränsad efterfrågan på returråvaror och till hinder för antagandet av cirkulära företagsmodeller.

(3) I industristrategin för EU[27] fastställs unionens övergripande ambition att främja en ”den gröna och digitala omställningen” till klimatneutralitet och digitalt ledarskap. Den följer den europeiska gröna given genom att peka på den ledande roll som EU:s industri måste spela i detta sammanhang, genom att minska sitt koldioxid- och materialavtryck och bygga in cirkularitet i hela ekonomin, och i denna understryks behovet av att sluta använda traditionella modeller och revolutionera hur vi konstruerar, tillverkar, använder och bortskaffar produkter. I 2021 års uppdatering av industristrategin[28] förstärks de huvudsakliga budskapen i strategin från 2020, och man fokuserar på lärdomarna från covid-19-krisen, däribland behovet av att främja motståndskraften.

(4) Utan lagstiftning på unionsnivå har det redan uppstått skillnader i de nationella strategierna för att förbättra produkternas miljöhållbarhet: från informationskrav om hur länge programvara i elektroniska enheter ska vara kompatibel, till rapporteringsskyldigheter vid hanteringen av osålda varaktiga varor. Detta är ett tecken på att fler nationella insatser för att uppnå de mål som eftersträvas genom denna förordning sannolikt kommer att leda till en fortsatt fragmentering av den inre marknaden. För att trygga den inre marknadens funktion och samtidigt säkerställa en hög miljöskyddsnivå finns det därför ett behov av ett regelverk för att gradvis införa krav på ekodesign för produkter. Genom att göra den metod för ekodesign som ursprungligen fastställdes i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG[29] tillämplig på så ett så brett produktutbud som möjligt kommer denna förordning att skapa en sådan ram.

(5) Förordningen kommer att bidra till att anpassa produkter till en klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi, minska avfallet och säkerställa att de mest hållbara produkternas prestanda successivt blir normen. Den bör föreskriva att nya krav på ekodesign ska fastställas för att förbättra produkternas hållbarhet, återanvändbarhet, uppgraderbarhet och reparerbarhet, förbättra möjligheterna till renovering och underhåll, ta itu med förekomsten av farliga kemikalier i produkter, förbättra deras energi- och resurseffektivitet, minska deras förväntade generering av avfallsmaterial och öka innehållet av återvunnet material i produkterna, samtidigt som

---

27 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *En ny industristrategi för EU*, COM(2020) 102 final.

28 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning*, COM(2021) 350 final.

29 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (Text av relevans för EES) (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

deras prestanda och säkerhet säkerställs, genom att möjliggöra återtillverkning och materialåtervinning av hög kvalitet samt minska koldioxid- och miljöavtrycken.

(6) Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 25 november 2020 om en mer hållbar inre marknad för företag och konsumenter[30] främjandet av hållbara produkter som är enklare att reparera, återanvända och återvinna. I sin resolution om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, som antogs den 16 februari 2021[31], godkände Europaparlamentet den agenda som kommissionen lade fram i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin. Parlamentet ansåg att omställningen till en cirkulär ekonomi kan tillhandahålla lösningar på de aktuella miljöutmaningarna och den ekonomiska kris som covid-19-pandemin har orsakat. I sina slutsatser om en cirkulär och grön återhämtning, som antogs den 11 december 2020[32], välkomnade även rådet kommissionens avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag som en del av en heltäckande och integrerad policyram för hållbara produkter som främjar klimatneutralitet, energi- och resurseffektivitet och en giftfri cirkulär ekonomi, skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden samt ger konsumenter och offentliga inköpare ökat inflytande och skyddar dem.

(7) Denna förordning bör bidra till uppnåendet av unionens klimat- och energimål. I linje med målen i Parisavtalet, som ratificerades av unionen 2016[33], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119, fastställs i den europeiska klimatlagen[34] ett bindande åtagande om en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser i unionen på minst 55 % senast 2030 och inkluderar målet om klimatneutralitet för hela ekonomin senast 2050 i lagstiftningen. Under 2021 antog kommissionen 55 %-paketet[35] för att göra unionens klimat- och energipolitik lämplig för att uppnå dessa mål. För att göra detta, i linje med principen om energieffektivitet först, vilken fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002[36], måste energieffektiviteten förbättras avsevärt, till omkring 36 % av den slutliga energianvändningen senast 2030[37]. De produktkrav som fastställs i denna förordning bör spela en viktig roll för uppnåendet detta mål genom att kraftigt minska produkternas energiavtryck. Dessa krav på energieffektivitet kommer också att minska konsumenternas sårbarhet för höjda energipriser. Såsom erkänns i Parisavtalet kommer en förbättring av hållbarheten hos konsumtionen och produktionen också att spela en viktig roll när det gäller att ta itu med klimatförändringarna.

---

30 P9_TA(2020)0318.

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

34 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/IP_21_3541.

36 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

37 Enligt den konsekvensbedömning som åtföljer klimatmålsplanen (*Höjning av Europas klimatambition för 2030 – Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare*, COM/2020/562 final) och [förslaget till direktivet om energieffektivitet].

(8) Denna förordning bör också bidra till uppnåendet av unionens övergripande miljömål. I det åttonde miljöhandlingsprogrammet[38] fastställs inom en rättslig ram unionens mål att hålla sig inom planetens gränser och identifieras förutsättningarna för att uppnå prioriterade mål, bland annat omställningen till en giftfri cirkulär ekonomi. I den europeiska gröna given uppmanas också unionen att bättre övervaka, rapportera, förebygga och åtgärda föroreningar från luft, vatten, mark och konsumentprodukter. Detta innebär att kemikalier, material och produkter måste vara utformade för att vara så säkra och hållbara som möjligt under sin livscykel, i syfte att uppnå giftfria materialcykler[39]. Dessutom erkänns både i den europeiska gröna given och i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att unionens inre marknad utgör en kritisk massa som kan påverka de globala standarderna för produkters hållbarhet och produktdesign. Denna förordning bör därför spela en viktig roll när det gäller att uppnå flera av de mål som har fastställts inom ramen för målen för hållbar utveckling i FN:s agenda för hållbar utveckling för 2030 som rör ”Ansvarsfull konsumtion och produktion”[40], både inom och utanför unionen.

(9) I direktiv 2009/125/EG upprättas en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter. I kombination med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369[41] har den avsevärt minskat EU:s efterfrågan på primärenergi för produkter, och det uppskattas att dessa besparingar kommer att fortsätta att öka. Genomförandeåtgärder som har antagits enligt direktiv 2009/125/EG har också innefattat krav på cirkularitetsaspekter, såsom hållbarhet, reparerbarhet och möjligheten att återvinna material. Samtidigt har instrument som EU:s miljömärke, som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010[42] eller EU:s kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling[43], ett bredare tillämpningsområde men mindre inverkan på grund av de begränsningar som följer av att metoderna är frivilliga.

(10) Direktiv 2009/125/EG har i allmänhet varit framgångsrikt när det gäller att främja energieffektivitet och vissa cirkularitetsaspekter hos energirelaterade produkter, och strategin i detta har potential att successivt ta itu med alla produkters hållbarhet. För att uppfylla åtagandena i den gröna given bör denna strategi utvidgas till andra produktgrupper och systematiskt behandla viktiga aspekter för att öka produkternas miljöhållbarhet genom bindande krav. Genom att säkerställa att endast produkter som uppfyller dessa krav släpps ut på unionsmarknaden bör denna förordning inte bara förbättra den fria rörligheten för sådana produkter genom att nationella skillnader undviks, utan även minska den negativa miljöpåverkan under livscykeln för de produkter som sådana krav fastställs för.

---

38 Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/…. av den … om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 [Infoga referens när det offentliggörs i EUT – trepartsavtal av den 2 december 2021].

39 I enlighet med EU:s handlingsplan *Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* (COM(2021) 400 final) och *Kemikaliestrategi för hållbarhet* (COM (2020) 667 final), som kräver att målen om nollförorening inom produktion och konsumtion ska beaktas.

40 Vilket i synnerhet inbegriper delmålen under mål 12 för hållbar utveckling (”Ansvarsfull konsumtion och produktion”).

41 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

42 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

43 Meddelande, *Offentlig upphandling för en bättre miljö*, (COM (2008) 400) https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

(11) För att skapa ett effektivt och framtidssäkert regelverk är det nödvändigt att möjliggöra att krav på ekodesign kan fastställas för alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive komponenter och mellanprodukter. Detta bör göra det möjligt för kommissionen att ta hänsyn till ett så brett produktutbud som möjligt när den prioriterar vilka krav på ekodesign som ska fastställas och därigenom maximera deras effektivitet. Vid behov bör särskilda undantag göras i samband med fastställandet av krav på ekodesign, till exempel för produkter med ett visst syfte som inte kan uppfyllas när de uppfyller kraven på ekodesign. Dessutom bör undantag föreskrivas i regelverket för de produkter för vilka det redan står klart att krav på ekodesign inte skulle lämpa sig eller där andra ramar föreskriver att sådana krav ska fastställas. Detta bör vara fallet för livsmedel och foder enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002[44], humanläkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG[45], veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6[46], levande växter, djur och mikroorganismer, produkter av mänskligt ursprung samt produkter av växter och djur som är direkt kopplade till deras framtida fortplantning.

(12) Enligt förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (omarbetning)[47] ska medlemsstaterna fastställa minimikrav för energiprestanda för byggnadselement som ingår i klimatskalet liksom systemkrav avseende total energiprestanda, korrekt installation samt lämplig dimensionering, justering och kontroll för installationssystem som installeras i nya eller befintliga byggnader. Det direktivet överensstämmer med målen för denna förordning såtillvida att dessa minimikrav på energiprestanda under vissa omständigheter kan begränsa installationen av energirelaterade produkter som överensstämmer med denna förordning och dess delegerade akter, förutsatt att sådana krav inte utgör ett obefogat marknadshinder.

(13) För att förbättra produkternas miljöhållbarhet och säkerställa den fria rörligheten för produkter på den inre marknaden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom fastställandet av krav på ekodesign. Dessa krav på ekodesign bör i princip gälla för specifika produktgrupper, såsom tvättmaskiner eller torktumlare och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare. För att maximera kraven på ekodesign och förbättra produkternas miljöhållbarhet på ett effektivt sätt bör det också vara möjligt att fastställa ett eller flera övergripande krav på ekodesign för ett större antal produktgrupper, såsom elektroniska apparater eller textilier. Övergripande krav på ekodesign bör fastställas om produktgruppernas tekniska likheter gör det möjligt att förbättra deras miljöhållbarhet på grundval av samma krav.

(14) För att kommissionen ska kunna fastställa lämpliga krav för de produktgrupper som omfattas bör kraven på ekodesign omfatta prestanda- och informationskrav. Dessa

---

44 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

45 Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

46 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

47 COM(2021) 802 final.

krav bör användas för att förbättra produktaspekter som är relevanta för produkternas miljöhållbarhet, såsom energieffektivitet, hållbarhet, reparerbarhet samt koldioxid- och miljöavtryck. Kraven på ekodesign bör vara transparenta, objektiva, proportionella och förenliga med regler för internationell handel.

(15) När en delegerad akt för fastställande av krav på ekodesign har antagits av kommissionen för en viss produktgrupp bör medlemsstaterna, i syfte att säkerställa den inre marknadens funktionalitet, inte lägre ha möjlighet att fastställa nationella prestandakrav som bygger på produktparametrar som omfattas av sådana prestandakrav som fastställs i den delegerade akten, och inte längre ha möjlighet att fastställa nationella informationskrav som bygger på parametrar som omfattas av sådana informationskrav som fastställs i den delegerade akten. I syfte att säkerställa den inre marknadens funktionalitet bör kommissionen ges befogenhet att fastställa att inga krav på ekodesign i form av prestandakrav och/eller i form av informationskrav är nödvändiga när det gäller en specifik produktparameter.

(16) När kommissionen fastställer krav på ekodesign bör den beakta de berörda produkternas typ och syfte samt de relevanta marknadernas egenskaper. Till exempel måste försvarsutrustning kunna användas under specifika och ibland svåra förhållanden, vilket måste beaktas när man fastställer krav på ekodesign. Viss information om försvarsutrustning bör inte lämnas ut och bör skyddas. När det gäller militär eller känslig utrustning bör kraven på ekodesign därför ta hänsyn till försvarsmarknadens säkerhetsbehov och egenskaper, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG[48]. På samma sätt är rymdindustrin strategisk för Europa och för vårt tekniska oberoende. Eftersom rymdteknik används under extrema förhållanden bör alla krav på ekodesign för rymdprodukter uppnå balans mellan hållbarhetsöverväganden och resiliens och förväntad prestanda. För medicintekniska produkter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2017/745 om medicintekniska produkter[49] och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2017/746 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik[50] bör kommissionen dessutom beakta behovet av att inte påverka patienternas och användarnas hälsa och säkerhet negativt.

(17) För att undvika dubbelarbete och regelbördor bör samstämmighet säkerställas mellan denna förordning och de krav som fastställs i eller i enlighet med annan unionslagstiftning, särskilt lagstiftningen om produkter, kemikalier och avfall[51]. Befogenheter enligt annan unionslagstiftning att fastställa krav med samma eller liknande verkan som kraven enligt denna förordning begränsar dock inte befogenheterna i denna förordning, såvida inte annat anges här.

---

48 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

49 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

50 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

51 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om genomförandet av paketet om den cirkulära ekonomin: åtgärder i gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall (COM(2018) 32 final).

(18) Delegerade akter som inbegriper krav på ekodesign bör, såsom var fallet enligt direktiv 2009/125/EG, bli föremål för en särskild konsekvensbedömning och samråd med berörda parter och bör utarbetas i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning samt innehålla en bedömning av den internationella dimensionen och konsekvenserna för tredjeländer. När kommissionen gör detta bör den ta vederbörlig hänsyn till alla aspekter av produktens livscykel och basera sin konsekvensbedömning på bästa tillgängliga bevis. När kommissionen utarbetar krav på ekodesign bör den använda ett vetenskapligt angreppssätt och även beakta relevant teknisk information, särskilt från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010[52], Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU[53], tekniska granskningskriterier som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852[54] och kriterierna för miljöanpassad offentlig upphandling[55].

(19) För att ta hänsyn till mångfalden av produkter bör kommissionen välja vilka metoder som ska användas för att bedöma fastställandet av kraven på ekodesign och, när så är lämpligt, vidareutveckla dem på grundval av produktens art, dess mest relevanta aspekter och produktens påverkan under dess livscykel. I samband med detta bör kommissionen ta hänsyn till sina erfarenheter av att bedöma fastställandet av krav enligt direktiv 2009/125/EG och de fortsatta insatserna för att utveckla och förbättra vetenskapligt baserade bedömningsverktyg, såsom uppdateringen av metoden för ekodesign av energirelaterade produkter och den metod för produkters miljöavtryck som anges i kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279[56], inbegripet när det gäller tillfällig lagring av koldioxid, samt utvecklingen av standarder vid internationella och europeiska standardiseringsorganisationer, inklusive om materialeffektiviteten hos energirelaterade produkter. På grundval av dessa verktyg och vid behov med hjälp av särskilda studier bör kommissionen förstärka cirkularitetsaspekterna (såsom hållbarhet, reparerbarhet inklusive reparerbarhetsindex, identifiering av kemikalier som hindrar återanvändning och materialåtervinning) ännu mer i samband med bedömningen av produkter och vid utarbetandet av krav på ekodesign, och bör vid behov utveckla nya metoder eller verktyg. Nya strategier kan också behövas för utarbetandet av obligatoriska kriterier för offentlig upphandling och för förbud mot att förstöra osålda konsumentprodukter.

(20) Prestandakraven bör röra en vald produktparameter som är relevant för den särskilda produktaspekt och för vilken potential att förbättra miljöhållbarheten har identifierats. Sådana krav kan omfatta lägsta eller högsta prestandanivåer med avseende på produktparametern, icke-kvantitativa krav som syftar till att förbättra prestandan med avseende på produktparametern eller krav som avser en produkts funktionsprestanda för att säkerställa att de valda prestandakraven inte inverkar negativt på produktens förmåga att utföra den funktion som den har konstruerats och saluförs för. När det

---

52 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

53 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

54 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

55 Meddelande, *Offentlig upphandling för en bättre miljö*, (COM(2008) 400).

56 Kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 av den 15 december 2021 om användningen av metoder för produkters miljöavtryck för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv.

gäller lägsta eller högsta nivåer kan de till exempel ta formen av en gräns för energiförbrukningen under användningen eller för mängden av ett visst material som ingår i produkten, ett krav på minsta mängd återvunnet material eller en gräns för en specifik miljöpåverkanskategori eller en sammanställning av all relevant miljöpåverkan. Ett exempel på ett icke-kvantitativt krav är förbud mot en specifik teknisk lösning som är skadlig för produktens reparerbarhet. Prestandakraven kommer att användas för att säkerställa att de produkter som har sämst prestanda avlägsnas från marknaden om detta är nödvändigt för att bidra till förordningens miljöhållbarhetsmål.

(21) För att säkerställa samstämmighet bör prestandakraven komplettera genomförandet av unionslagstiftningen om avfall. Kraven för utsläppande på marknaden av förpackningar som slutprodukt fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG[57], men denna förordning kan komplettera det direktivet genom att fastställa produktbaserade krav som är inriktade på förpackningar för specifika produkter när de släpps ut på marknaden. I tillämpliga fall bör sådana kompletterande krav särskilt bidra till att minimera den mängd förpackningar som används och i sin tur bidra till att förebygga uppkomsten av avfall i unionen.

(22) Kemikaliesäkerhet är en viktig fråga som rör produkternas hållbarhet. Den är baserad på kemikaliernas inneboende faror för hälsa eller miljö i kombination med specifik eller allmän exponering och hanteras genom kemikalielagstiftningen, exempelvis Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004[58], Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006[59], Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009[60], Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745[61] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG[62]. Denna förordning bör inte göra det möjligt att begränsa ämnen baserat på kemikaliesäkerhet, vilket sker enligt annan unionslagstiftning. Denna förordning bör inte heller göra det möjligt att begränsa ämnen av skäl som rör livsmedelssäkerhet. Unionsrätten om kemikalier och livsmedel tillåter dock inte att man, genom begränsningar för vissa ämnen, tar itu med konsekvenser för hållbarheten som saknar koppling till kemikaliesäkerhet eller livsmedelssäkerhet. För att få bukt med denna begränsning bör denna förordning under vissa omständigheter tillåta att ämnen som förekommer i produkter eller används i deras tillverkningsprocesser och som har en negativ inverkan på produkternas hållbarhet begränsas, främst av andra skäl än kemikaliesäkerhet eller livsmedelssäkerhet. Denna förordning bör inte heller leda till upprepning eller

---

57 Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

58 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

59 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

60 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

61 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

62 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet (EUT L 170, 30.6.2009, s. 1).

ersättning av begränsningar av ämnen som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU[63], som har som mål att skydda människors hälsa och miljön, inbegripet miljövänlig återvinning och bortskaffande av avfall från elektrisk och elektronisk utrustning.

(23) För att förbättra produkternas miljöhållbarhet bör informationskraven avse en vald produktparameter som är relevant för produktaspekten, såsom produktens miljöavtryck eller dess hållbarhet. De får kräva att tillverkaren tillhandahåller information om produktens prestanda med avseende på en vald produktparameter eller annan information som kan påverka hur produkten hanteras av andra parter än tillverkaren för att förbättra prestandan med avseende på en sådan parameter. Sådana informationskrav bör fastställas antingen utöver eller i stället för prestandakrav för samma produktparameter, enligt vad som är lämpligt. Om en delegerad akt innehåller informationskrav bör det i denna anges vilken metod som ska användas för att göra den efterfrågade informationen tillgänglig, t.ex. att den ska finnas på en webbplats som kan nås utan kostnad eller inkluderas i ett produktpass eller på en produktetikett. Informationskraven behövs för att leda till den beteendeförändring som krävs för att säkerställa att målen för miljöhållbarhet i denna förordning uppnås. Genom att tillhandahålla en solid grund på vilken inköpare och offentliga myndigheter kan jämföra produkter baserat på deras miljöhållbarhet förväntas informationskraven styra konsumenter och offentliga myndigheter mot mer hållbara val.

(24) Om delegerade akter innehåller informationskrav får de dessutom fastställa prestandaklasser för en eller flera relevanta produktparametrar för att underlätta jämförelser mellan produkter baserat på den parametern. Prestandaklasserna bör göra det möjligt att särskilja mellan produkter på grundval av deras relativa hållbarhet och skulle kunna användas av både konsumenter och offentliga myndigheter. Deras syfte är därför att styra marknaden mot mer hållbara produkter.

(25) Information om förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter är en viktig faktor för att identifiera och främja hållbara produkter. Produkternas kemiska sammansättning avgör till stor del deras funktioner och påverkan samt möjligheterna till återanvändning eller återvinning när de blir avfall. I kemikaliestrategin för hållbarhet[64] begärs det att förekomsten av potentiellt skadliga ämnen i produkter ska minimeras och att information om kemiskt innehåll och säker användning ska säkerställas genom att införa informationskrav och spåra förekomsten av potentiellt skadliga ämnen genom materialens och produkternas livscykel. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 och annan befintlig kemikalielagstiftning[65], t.ex. förordning (EG) nr 1223/2009, säkerställs redan att vissa ämnen som inger betänkligheter eller utgör en fara för hälsan eller miljön, antingen själva eller i en blandning, ska meddelas. Användare av ämnen och blandningar bör också informeras om relevant hållbarhetsrelaterad information som inte huvudsakligen har att göra med faror för hälsan eller miljön. Vidare bör användare av andra produkter

---

63 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

64 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö*, COM(2020) 667 final.

65 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

än ämnen eller blandningar, och de som hanterar avfall från sådana produkter, också få hållbarhetsrelaterad information, inklusive information som främst rör kemikaliers faror för hälsan eller miljön. Därför bör denna förordning göra det möjligt att fastställa krav med koppling till spårning och rapportering av hållbarhetsinformation, bland annat förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter under hela deras livscykel, även i syfte att dekontaminera och återvinna dem när de blir avfall. Denna ram bör syfta till att successivt omfatta alla ämnen som inger betänkligheter i alla produkter som förtecknas i sådana arbetsplaner som innehåller de produktgrupper som kommissionen planerar att ta itu med.

(26) De informationskrav som fastställs i denna förordning bör omfatta kravet på att ett produktpass ska göras tillgängligt. Produktpasset är ett viktigt verktyg för att göra information tillgänglig för aktörer längs hela värdekedjan och tillgängligheten till ett produktpass bör avsevärt förbättra en produkts spårbarhet genom dess värdekedja. Produktpasset bör bland annat hjälpa konsumenterna att göra välgrundade val genom att förbättra deras åtkomst till produktinformation som är relevant för dem, ge andra ekonomiska aktörer längs värdekedjan, som reparatörer eller återvinningsföretag, åtkomst till relevant information och göra det möjligt för behöriga nationella myndigheter att utföra sina uppgifter. I detta syfte bör produktpasset inte ersätta utan komplettera icke-digitala former av informationsöverföring, såsom information i produktmanualen eller på en etikett. Dessutom bör det vara möjligt att använda produktpasset för information om andra hållbarhetsaspekter som är tillämpliga på den relevanta produktgruppen i enlighet med annan unionslagstiftning.

(27) För att ta hänsyn till produktens art och marknad bör den information som ska ingå i produktpasset granskas noggrant från fall till fall när produktspecifika regler utarbetas. För att optimera tillgången till den resulterande informationen och samtidigt skydda immateriella rättigheter måste produktpasset utformas och införas så att det ger särskild åtkomst till den information som ingår i produktpasset beroende på vilken typ av information och vilka slags berörda parter som avses. På samma sätt bör produktpasset, för att undvika kostnader för företag och allmänheten som inte står i proportion till de allmänna fördelarna, vara specifikt för artikeln, partiet eller produktmodellen, beroende på exempelvis värdekedjans komplexitet, storlek eller beskaffenhet eller på de berörda produkternas påverkan.

(28) För att säkerställa interoperabilitet bör det i förordningen anges vilka typer av databärare som är tillåtna. Av samma skäl bör databäraren och den unika produktbeteckningen offentliggöras i enlighet med internationellt erkända standarder. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att ändra denna förordning genom att ersätta eller lägga till standarder i enlighet med vilka databäraren och de unika beteckningarna får offentliggöras, mot bakgrund av den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen. Detta bör säkerställa att informationen i produktpasset kan registreras och överföras av alla ekonomiska aktörer samt garantera att den unika beteckningen är kompatibel med externa komponenter, t.ex. skanningsanordningar.

(29) För att inte i onödan fördröja fastställandet av krav på ekodesign utöver kraven på produktpasset, eller för att säkerställa att produktpassen kan införas på ett effektivt sätt, bör kommissionen ha möjlighet att undanta produktgrupper från produktpasskraven om tekniska specifikationer inte finns tillgängliga för de väsentliga kraven på den tekniska utformningen och användningen av produktpasset. För att förhindra onödiga administrativa bördor för ekonomiska aktörer bör kommissionen också tillåtas att undanta produktgrupper från produktpasskraven om annan

unionslagstiftning redan innehåller ett system för digitalt tillhandahållande av produktinformation som gör det möjligt för aktörer längs värdekedjan att få åtkomst till relevant produktinformation och underlätta de behöriga nationella myndigheternas kontroll av produkternas överensstämmelse. Dessa undantag bör regelbundet ses över med beaktande av den vidare tillgängligheten till tekniska specifikationer.

(30) Unika produktbeteckningar är grundläggande för att möjliggöra spårbarhet längs hela leveranskedjan. Därför bör produktpasset kopplas till en unik produktbeteckning. Dessutom bör passet i förekommande fall göra det möjligt att spåra de aktörer och produktionsanläggningar som har koppling till den produkten. För att säkerställa interoperabilitet bör unika beteckningar för aktörer och unika beteckningar för anläggningar som möjliggör spårbarhet offentliggöras i enlighet med internationellt erkända standarder. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att ändra denna förordning genom att ersätta eller lägga till standarder i enlighet med vilka de unika beteckningarna för aktörer och anläggningar får offentliggöras, mot bakgrund av den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen.

(31) Digitaliserad information om produkten och dess livscykel eller, i tillämpliga fall, dess pass, bör kunna nås enkelt genom att skanna en databärare, till exempel en vattenstämpel eller en QR-kod. Om möjligt bör databäraren finnas på själva produkten för att säkerställa att informationen kan nås under hela dess livscykel. Undantag kan dock beviljas beroende på de berörda produkternas art, storlek eller användningsområde.

(32) För att säkerställa att produktpasset är flexibelt, smidigt och marknadsstyrt och utvecklas i linje med företagsmodeller, marknader och innovation bör det baseras på ett decentraliserat datasystem som inrättas och underhålls av ekonomiska aktörer. För tillsyns- och övervakningsändamål kan det dock vara nödvändigt att behöriga nationella myndigheter och kommissionen har direktåtkomst till ett register över alla databärare och unika beteckningar som är kopplade till produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

(33) För att säkerställa ett effektivt införande av produktpasset bör den tekniska utformningen, uppgiftskraven och användningen av produktpasset uppfylla en uppsättning grundläggande tekniska krav. Sådana krav bör utgöra en grund för ett konsekvent införande av produktpasset i de olika sektorerna. Tekniska specifikationer bör fastställas för att säkerställa ett effektivt genomförande av dessa väsentliga krav, antingen i form av en harmoniserad standard som en hänvisning till har publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning* eller, som ett alternativ, en gemensam specifikation som har antagits av kommissionen. Den tekniska utformningen bör säkerställa att produktpasset innehåller uppgifter på ett säkert sätt, med hänsyn tagen till integritetsreglerna. Det digitala produktpasset kommer att utvecklas i en öppen dialog med internationella partner för att ta hänsyn till deras synpunkter när man utarbetar tekniska specifikationer och för att säkerställa att de bidrar till att undanröja handelshinder för mer miljöanpassade produkter och sänka kostnaderna för hållbara investeringar, marknadsföring och efterlevnad. Tekniska specifikationer och krav som rör spårbarhet längs hela värdekedjan bör, för att möjliggöra ett effektivt genomförande av dessa, i möjligaste mån utarbetas på grundval av en samförståndsstrategi och på olika aktörers deltagande, buy-in och effektiva samarbete, bland annat standardiseringsorgan, branschorganisationer, konsumentorganisationer, experter, icke-statliga organisationer och internationella partner, däribland utvecklingsekonomier.

(34) För att förbättra genomförandet av kraven på ekodesign måste de nationella myndigheterna och kommissionen ha direktåtkomst till ett register över alla databärare och unika beteckningar som är kopplade till produkter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk. Kommissionen bör därför inrätta och upprätthålla ett produktpassregister för att lagra sådana uppgifter. Om så behövs för att ytterligare underlätta verkställigheten bör kommissionen i förekommande fall specificera annan information i produktpasset som måste lagras i registret.

(35) All behandling av personuppgifter i enlighet med denna förordning bör vara förenlig med de tillämpliga reglerna om skydd av personuppgifter. De behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna bör behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[66]. Kommissionens behandling av personuppgifter bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[67].

(36) Effektiv tillsyn av produkter som släpps ut på unionsmarknaden, oavsett om de tillverkas på hemmamarknaden eller importeras, är avgörande för att målen i denna förordning ska uppnås. När kommissionen har upprättat ett register bör tullmyndigheterna därför ha direktåtkomst till det via EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor som inrättats genom förordning (EU) …/…. Tullens roll bör vara att se till att en hänvisning till ett produktpass görs tillgänglig i tulldeklarationen och att denna hänvisning motsvarar en unik produktbeteckning som lagras i registret. Detta skulle göra det möjligt för tullen att kontrollera att det finns ett produktpass för produkter som importeras.

(37) Om viss information som ingår i produktpasset lagras i registret vid sidan av databärare och unika beteckningar bör kommissionen i förekommande fall kunna föreskriva att tullmyndigheterna ska kontrollera överensstämmelsen mellan dessa uppgifter och tulldeklarationen, för att förbättra produkternas överensstämmelse med kraven på ekodesign och beakta behovet av att undvika oproportionerliga bördor för tullmyndigheterna.

(38) Den information som ingår i produktpasset kan göra det möjligt för tullmyndigheterna att förbättra och underlätta riskhanteringen och möjliggöra en bättre styrning av kontrollerna vid gränsen. Tullmyndigheterna bör därför kunna hämta och använda informationen i produktpasset och det tillhörande registret för att utföra sina uppgifter enligt unionslagstiftningen, inbegripet för riskhantering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013[68].

(39) För att styra konsumenterna mot mer hållbara val bör etiketter, när så krävs enligt delegerade akter som har antagits enligt denna förordning, tillhandahålla information som möjliggör en effektiv jämförelse av produkter, till exempel genom att ange prestandaklasser. För konsumenterna kan fysiska etiketter vara ytterligare en informationskälla på försäljningsstället. De kan ge konsumenterna ett snabbt visuellt

---

66 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

67 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

68 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

underlag för att kunna skilja mellan produkter baserat på deras prestanda med avseende på en viss produktparameter eller uppsättning produktparametrar. De bör i förekommande fall också göra det möjligt att få tillgång till ytterligare information genom särskilda referenser såsom webbplatsadresser, dynamiska QR-koder, länkar till etiketter på internet eller andra lämpliga konsumentinriktade medel. Kommissionen bör i den relevanta delegerade akten ange det effektivaste sättet att visa sådana etiketter, även vid distansförsäljning på internet, med beaktande av följderna för kunder och ekonomiska aktörer och de berörda produkternas egenskaper. Kommissionen får också kräva att etiketten ska tryckas på produktens förpackning.

(40) Förordning (EU) 2017/1369 om fastställande av en ram för energimärkning gäller, parallellt med denna förordning, för energirelaterade produkter. Detta innebär att energietiketter är det primära instrument som ger konsumenterna lämplig information för energirelaterade produkter och att de prestandaklasser som fastställs enligt denna förordning, när så är lämpligt, bör ingå i etiketten som kompletterande information i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2017/1369. I de fall där relevant information om en produkts prestanda med avseende på en produktparameter inte kan inkluderas som kompletterande information på den energietikett som har upprättats för den energirelaterade produkten i enlighet med förordning (EU) 2017/1369 bör kommissionen bedöma huruvida en etikett i enlighet med denna förordning ska upprättas, med hänsyn tagen till behovet av att konsumenterna ska informeras om de mest relevanta parametrarna för produkten, samt till den skadliga risken för att allmänheten förvirras och att en alltför stor administrativ börda skapas för ekonomiska aktörer.

(41) Konsumenterna bör skyddas från vilseledande information som skulle kunna hindra att de väljer mer hållbara produkter. Det bör därför vara förbjudet att släppa ut produkter på marknaden som är försedda med en etikett som imiterar de etiketter som föreskrivs i denna förordning.

(42) För att på ett så effektivt sätt som möjligt uppnå målen för den europeiska gröna given och ta itu med de produkter som har mest påverkan först bör kommissionen prioritera de produkter som ska regleras enligt denna förordning och de krav som ska gälla för dem. På grundval av det förfarande för prioritering som följs enligt direktiv 2009/125/EG bör kommissionen anta en arbetsplan som omfattar minst tre år och innehåller en förteckning över de produktgrupper för vilka den planerar att anta delegerade akter samt de produktaspekter för vilka den avser att anta delegerade akter med övergripande tillämpning. Kommissionen bör grunda sin prioritering på en uppsättning kriterier som särskilt gäller de delegerade akternas potentiella bidrag till unionens klimat-, miljö- och energimål och deras potential att förbättra de utvalda produktaspekterna utan oproportionerliga kostnader för allmänheten och de ekonomiska aktörerna. Med tanke på deras betydelse för att uppnå unionens energimål bör arbetsplanerna innehålla en lämplig andel åtgärder som har anknytning till energirelaterade produkter. Medlemsstaterna och berörda parter bör också rådfrågas genom ekodesignforumet. På grund av komplementariteten mellan denna förordning och förordning (EU) 2017/1369 om energirelaterade produkter bör tidsfristerna för arbetsplanen enligt denna förordning och den som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) 2017/1369 anpassas efter varandra.

(43) När det gäller byggprodukter bör det i denna förordning fastställas krav för slutliga produkter endast när de skyldigheter som skapas genom [den reviderade förordningen om byggprodukter] och genomförandet av denna sannolikt inte kommer att uppnå de miljöhållbarhetsmål som eftersträvas genom denna förordning i tillräcklig

utsträckning. När kommissionen utarbetar arbetsplaner bör den dessutom ta hänsyn till att [den reviderade förordningen om byggprodukter], när det gäller energirelaterade produkter som också är byggprodukter, i fortsättningen kommer att ge företräde åt de hållbarhetskrav som fastställs i denna förordning. Detta bör vara fallet för exempelvis värmare, pannor, värmepumpar, utrustning för vatten- och rumsuppvärmning, fläktar, kyl- och ventilationssystem och solcellsprodukter (utom solcellspaneler som är inbyggda i byggnader). För dessa produkter kan kommissionen genom [den reviderade förordningen om byggprodukter] vid behov ingripa på ett kompletterande sätt, främst med avseende på säkerhetsaspekter, även med beaktande av annan unionslagstiftning om produkter såsom gasapparater, lågspänningsprodukter och maskiner.

(44) För att uppmuntra självreglering som ett giltigt alternativ till regleringsmetoder bör denna förordning, som en fortsättning på direktiv 2009/125/EG, inbegripa en möjlighet för näringslivet att lägga fram åtgärder för självreglering. Kommissionen bör bedöma de åtgärder för självreglering som föreslås av näringslivet tillsammans med den information och de bevis som har lagts fram av undertecknarna, även mot bakgrund av unionens internationella handelsåtaganden och behovet av att säkerställa samstämmighet med unionsrätten. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att anta och uppdatera en akt som innehåller en förteckning över de åtgärder för självreglering som betraktas som giltiga alternativ till dess att man antar en delegerad akt där krav på ekodesign fastställs. Det är också lämpligt, till exempel mot bakgrund av den relevanta marknadsutvecklingen eller tekniska utvecklingen inom den berörda produktgruppen, att kommissionen kan begära en reviderad version av åtgärden för självreglering när så anses nödvändigt. När en åtgärd för självreglering har förtecknats i en genomförandeakt kan de ekonomiska aktörerna med rätta förvänta sig att kommissionen inte kommer att anta en delegerad akt som fastställer krav på ekodesign för denna specifika produktgrupp. Det är dock inte uteslutet att kommissionen kan anta övergripande krav på ekodesign som även gäller för de produkter som omfattas av en erkänd åtgärd för självreglering för sådana produktaspekter som inte omfattas av den åtgärden. Om kommissionen anser att en åtgärd för självreglering inte längre uppfyller kriterierna i denna förordning bör den stryka denna självreglering från den genomförandeakt där de erkända åtgärderna för självreglering förtecknas. Därmed kan krav på ekodesign då fastställas för de produktgrupper som tidigare omfattades av åtgärden för självreglering, i enlighet med denna förordning.

(45) Mikroföretag samt små och medelstora företag skulle kunna dra stor nytta av en ökad efterfrågan på hållbara produkter, men skulle också kunna drabbas av kostnader och svårigheter när det gäller vissa av kraven. Medlemsstaterna och kommissionen bör inom sina respektive ansvarsområden tillhandahålla lämplig information, säkerställa riktad och specialiserad utbildning och tillhandahålla särskild hjälp och särskilt stöd, även ekonomiskt sådant, till små och medelstora företag som är verksamma inom tillverkningen av produkter för vilka krav på ekodesign fastställs. Dessa åtgärder bör till exempel omfatta beräkningen av produktens miljöavtryck och det tekniska införandet av produktpasset. Medlemsstaternas åtgärder bör vidtas i enlighet med tillämpliga regler om statligt stöd.

(46) Att ekonomiska aktörerna förstör osålda konsumentprodukter, såsom textilier och skor, håller på att bli ett utbrett miljöproblem i hela unionen, särskilt på grund av den snabba ökningen av försäljningen på internet. Detta innebär att värdefulla ekonomiska resurser går förlorade eftersom varor produceras, transporteras och sedan förstörs utan

att någonsin användas för sitt avsedda ändamål. För att skydda miljön är det därför nödvändigt att det i denna förordning fastställs en ram för att förhindra att osålda produkter förstörs och som främst är avsedda för konsumenter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771[69], inbegripet produkter som har returnerats av en konsument med tanke på konsumenternas ångerrätt enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2011/83/EU[70]. Detta kommer att minska dessa produkters miljöpåverkan genom att uppkomsten av avfall minskas och överproduktionen av produkter hanteras. Med tanke på att flera medlemsstater har infört nationell lagstiftning om förstörelse av osålda konsumentprodukter, vilket på så sätt skapar snedvridningar på marknaden, är det dessutom nödvändigt med harmoniserade regler om förstörelse av osålda konsumentprodukter för att säkerställa att distributörer, detaljhandlare och andra ekonomiska aktörer omfattas av samma regler och incitament i samtliga medlemsstater.

(47) För att få bukt med förstörelsen av osålda konsumentprodukter och få fram mer uppgifter om förekomsten av dessa metoder bör det i denna förordning införas en transparensskyldighet för ekonomiska aktörer som innehar konsumentprodukter i unionen och krävas att de lämnar ut information om antalet osålda konsumentprodukter som kasseras per år. Den ekonomiska aktören bör ange produkttypen eller produktkategorin, skälen till att de kasseras och hur de levereras till efterföljande avfallshantering. Även om ekonomiska aktörer bör vara fria att bestämma hur de ska lämna ut denna information på ett sätt som lämpar sig för deras företagsklimat bör det betraktas som bästa praxis att inkludera den begärda informationen i en offentligt tillgänglig icke-finansiell redovisning som utarbetas i enlighet med artikel 19a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[71], i tillämpliga fall.

(48) För att undvika att osålda konsumentprodukter förstörs, när det är vanligt att sådana produkter förstörs, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att förbjuda att sådana produkter förstörs. Med tanke på det breda produktutbud som potentiellt kan förstöras utan att någonsin säljas eller användas är det nödvändigt att fastställa en sådan befogenhet i denna förordning. Förbudet i de delegerade akterna bör dock gälla särskilda produktgrupper, vilka ska fastställas på grundval av en bedömning som kommissionens utför, av i vilken utsträckning sådana produkter faktiskt brukas förstöras, med hänsyn tagen till den information som i förekommande fall görs tillgänglig av de ekonomiska aktörerna. För att säkerställa att denna skyldighet är proportionerlig bör kommissionen överväga särskilda undantag enligt vilka osålda konsumentprodukter ändå kan få förstöras, till exempel av hälso- och säkerhetsskäl. För att övervaka att detta förbud är effektivt och för att förhindra att kringgående

---

69 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 6).

70 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

71 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

uppmuntras bör ekonomiska aktörer åläggas att uppge hur många osålda konsumentprodukter som förstörs och varför de förstörs inom ramen för tillämpliga undantag. För att undvika onödiga administrativa bördor för små och medelstora företag bör de slutligen undantas från skyldigheten att offentliggöra sina osålda kasserade produkter och från förbudet att kassera specifika produktgrupper som fastställs i delegerade akter. Om det finns rimliga bevis för att små och medelstora företag kan användas för att kringgå dessa skyldigheter bör kommissionen dock i dessa delegerade akter, för vissa produktgrupper, kunna kräva att dessa skyldigheter även ska gälla för mikroföretag samt små och medelstora företag.

(49) De ekonomiska aktörerna bör ansvara för att produkterna uppfyller kraven på ekodesign enligt denna förordning, i förhållande till sina respektive roller i leveranskedjan, för att säkerställa dessa produkters fria rörlighet på den inre marknaden och förbättra deras hållbarhet. Ekonomiska aktörer som är involverade i försörjnings- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de endast tillhandahåller produkter på marknaden som överensstämmer med denna förordning och de delegerade akter som har antagits i enlighet med den.

(50) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och produktionsprocessen, är den som bäst kan genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.

(51) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den ska är det nödvändigt att säkerställa att produkter från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden följer kraven i denna förordning och de delegerade akter som har antagits i enlighet med den, oavsett om de importeras som produkter, komponenter eller mellanprodukter. Det är särskilt nödvändigt att se till att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende dessa produkter. Det bör därför föreskrivas att importörerna ska se till att de produkter som de släpper ut på marknaden uppfyller dessa krav och att den CE-märkning och den dokumentation som upprättas av tillverkarna finns tillgänglig för att kontrolleras av de behöriga nationella myndigheterna. Det bör också föreskrivas att importörerna i tillämpliga fall ska se till att ett produktpass finns tillgängligt för dessa produkter.

(52) När en produkt släpps ut på marknaden bör varje importör ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke, sin postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga. Undantag bör göras i de fall då produktens storlek inte tillåter sådana uppgifter på produkten. Detta inbegriper fall då importören skulle behöva öppna förpackningen för att ange namn och adress på produkten och de fall då produkten är för liten för att informationen ska kunna anbringas.

(53) Eftersom distributören gör en produkt tillgänglig på marknaden efter att den har släppts ut där av tillverkaren eller importören bör distributören iaktta vederbörlig omsorg när det gäller de tillämpliga kraven på ekodesign. Distributören bör också se till att dess hantering av produkten inte påverkar produktens överensstämmelse med kraven i denna förordning eller de delegerade akter som har antagits i enlighet med den.

(54) Eftersom distributörer och importörer har en nära koppling till marknadsplatsen och spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa produkternas överensstämmelse bör de vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll, och de

bör vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om den berörda produkten.

(55) Eftersom återförsäljaren erbjuder en produkt för försäljning, uthyrning eller hyrköp, eller visar produkter för kunder eller installatörer, är det nödvändigt att återförsäljaren säkerställer att dess kunder på ett effektivt sätt kan få åtkomst till den information som krävs enligt denna förordning, även vid distansförsäljning. Denna förordning bör särskilt kräva att återförsäljare ser till att produktpasset finns tillgängligt för kunderna och att etiketterna tydligt visas, i enlighet med tillämpliga krav. Återförsäljaren bör uppfylla denna skyldighet varje gång produkten erbjuds för uthyrning.

(56) För att underlätta valet av mer hållbara produkter bör etiketterna vid behov visas på ett tydligt och identifierbart sätt. De bör kunna identifieras som den etikett som tillhör produkten i fråga utan att kunden behöver läsa varumärkesnamnet och modellnumret på etiketten. Etiketterna bör fånga kundens uppmärksamhet när han eller hon bläddrar igenom produktutbudet. För att säkerställa att etiketten är tillgänglig för kunderna när de överväger ett köp bör både återförsäljaren och den ansvariga ekonomiska aktören visa upp etiketten när de annonserar produkten, också vid distansförsäljning, även på internet.

(57) Varje importör eller distributör som släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med denna förordning under importörens eller distributörens eget namn eller varumärke, eller som ändrar en sådan produkt på ett sådant sätt att efterlevnaden av denna förordning eller den relevanta delegerade akten kan påverkas, bör anses vara tillverkaren och bör ta på sig tillverkarens skyldigheter.

(58) Internetbaserade marknadsplatser spelar en avgörande roll i leveranskedjan och gör det möjligt för ekonomiska aktörer att nå ett stort antal kunder. Med tanke på deras viktiga roll för att förmedla försäljningen av produkter mellan ekonomiska aktörer och kunder bör internetbaserade marknadsplatser ta ansvar för att ta itu med försäljningen av produkter som inte uppfyller kraven på ekodesign och samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG[72] fastställs den allmänna ramen för e-handel samt vissa skyldigheter för onlineplattformar. Förordning […/…] om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG[73] reglerar ansvaret och ansvarsskyldigheten för leverantörer av förmedlingstjänster online med avseende på olagligt innehåll, inklusive produkter som inte uppfyller kraven på ekodesign. Med utgångspunkt i denna allmänna ram bör särskilda krav införas för att effektivt hantera försäljningen på internet av produkter som inte uppfyller kraven.

(59) Det är viktigt att internetbaserade marknadsplatser har ett nära samarbete med marknadskontrollmyndigheterna. En skyldighet att samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna åläggs leverantörer av informationssamhällets tjänster enligt artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

---

72 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel), (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

73 [Infoga referens när förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster (rättsakten om digitala tjänster) och om ändring av direktiv 2000/31/EG (COM(2020) 825 final) har antagits].

2019/1020[74] när det gäller de produkter som omfattas av den förordningen, vilket inbegriper produkter för vilka krav på ekodesign fastställs. För att ytterligare förbättra samarbetet när det gäller att ta itu med olagligt innehåll som rör produkter som inte uppfyller kraven bör denna förordning inbegripa konkreta skyldigheter att omsätta detta samarbete i praktiken vad gäller internetbaserade marknadsplatser. Marknadskontrollmyndigheterna förbättrar till exempel ständigt de tekniska verktyg som de använder när de utför sina marknadskontroller på internet för att identifiera produkter som inte uppfyller kraven och som säljs på internet. För att dessa verktyg ska kunna bli operativa bör de internetbaserade marknadsplatserna bevilja åtkomst till sina gränssnitt. Dessutom kan marknadskontrollmyndigheterna också behöva samla in uppgifter från de internetbaserade marknadsplatserna.

(60) I artikel 14.4 i förordning (EU) 2019/1020 ges marknadskontrollmyndigheterna befogenhet att, när inga andra effektiva medel står till buds för att eliminera en allvarlig risk som en produkt medför, kräva att innehåll som hänvisar till att produkter som inte uppfyller kraven avlägsnas från ett onlinegränssnitt, eller att kräva tydlig visning av en varning till slutanvändarna när de använder ett onlinegränssnitt. De befogenheter som ges marknadskontrollmyndigheterna i artikel 14.4 i förordning (EU) 2019/1020 är även tillämpliga på denna förordning. För att marknadskontrollen inom ramen för denna förordning ska vara effektiv och för att undvika att produkter som inte uppfyller kraven förekommer på unionsmarknaden bör denna befogenhet vara tillämplig i alla nödvändiga och proportionella fall, inklusive för produkter som utgör en risk som inte är allvarlig. Denna befogenhet ska utövas i enlighet med [artikel 8] i [rättsakten om digitala tjänster].

(61) Genom att säkerställa en produkts spårbarhet längs med hela leveranskedjan underlättas marknadskontrollmyndigheternas uppgift att spåra ekonomiska aktörer som släppt ut eller gjort produkter tillämpliga på marknaden som inte uppfyller kraven. De ekonomiska aktörerna bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner under en viss tidsperiod.

(62) För att påskynda och underlätta kontrollen av överensstämmelse för produkter som släpps ut på marknaden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att ansvariga ekonomiska aktörer vid behov gör särskilda delar av den tekniska dokumentationen tillgängliga på digital väg, både för behöriga myndigheter och för kommissionen. Detta bör göra det möjligt för behöriga nationella myndigheter att få tillgång till denna information utan att efterfråga denna, samtidigt som de fortsätter att garantera skyddet av affärshemligheter. I princip bör de sätt som denna information kan göras digitalt tillgänglig på inbegripa ett produktpass eller införande i efterlevnadsdelen av den produktdatabas som avses i förordning (EU) 2017/1369 eller på den ekonomiska aktörens webbplats. Denna skyldighet bör inte frånta de behöriga nationella myndigheterna rätten att på begäran få tillgång till andra delar av den tekniska dokumentationen.

(63) För att kunna uppskatta de berörda produkternas marknadspenetration bättre, för att få fram mer uppgifter till studier som ligger till grund för utarbetandet eller uppdateringen av krav på ekodesign och arbetsplaner, och för att hjälpa till att

[74] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

identifiera specifika produktgruppers marknadsandelar för att påskynda formuleringen eller översynen av krav på ekodesign, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att adekvata och tillförlitliga uppgifter om produktförsäljningen samlas in, genom att tillåta att sådana uppgifter samlas in av eller på uppdrag av kommissionen direkt från tillverkare eller detaljhandlare. När kommissionen antar regler för övervakning och rapportering bör den ta hänsyn till behovet av att maximera de tillgängliga uppgifterna om marknadspenetration och behovet av att minimera den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

(64) För att förbättra de framtida kraven på ekodesign och förbättra slutanvändarnas självförtroende när det gäller att identifiera och korrigera avvikelser mellan parametrar för energiprestanda under användningen och andra prestandaparametrar när de mäts under testförhållanden och faktisk drift bör kommissionen ha tillgång till produkternas faktiska energiförbrukning när de används och i förekommande fall till andra prestandaparametrar. I detta syfte bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva man för enskilda produkter, i likhet med vägfordon, fastställer deras energiförbrukning som genereras under användningen och andra relevanta prestandaparametrar och visar dem för slutanvändaren. För produkter som är anslutna till internet bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att ekonomiska aktörer på distans samlar in sådana uppgifter som genereras under användningen och rapporterar dessa till kommissionen, eftersom det är viktigt att fastställa hur produkterna presterar och att informera allmänheten. För produkter vars prestanda under användningen i hög grad även beror på klimatförhållanden eller geografiska förhållanden bör klimatinformation eller geografisk information också samlas in, anonymiseras och rapporteras.

(65) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de krav på ekodesign som fastställs i denna förordning, inbegripet i fråga om aspekter som energianvändning eller energieffektivitet, hållbarhet och tillförlitlighet samt återvunnet innehåll, bör efterlevnaden av dessa krav mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de allmänt vedertagna senaste metoderna. Delegerade akter som fastställer krav på ekodesign för produkter bör i princip innehålla de specifikationer för provningar, mätningar eller beräkningar som krävs för att fastställa eller kontrollera överensstämmelse. Dessutom bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att onlineverktyg som återspeglar tillämpliga beräkningskrav används, för att säkerställa att de tillämpas på ett harmoniserat sätt.

(66) För att säkerställa att kraven på ekodesign uppnår sin avsedda verkan bör denna förordning innehålla övergripande bestämmelser som är tillämpliga på alla produkter som omfattas av krav på ekodesign, vilket förbjuder att dessa krav kringgås. Därför bör all praxis som leder till en omotiverad ändring av produktens prestanda under provningen avseende överensstämmelse eller kort efter det att en produkt har tagits i bruk, och som leder till en deklarerad prestanda som felaktigt återger produktens faktiska prestanda när den används, förbjudas.

(67) När så är lämpligt får delegerade akter som fastställer krav på ekodesign för produkter hänvisa till användningen av standarder för att fastställa eller kontrollera överensstämmelse. I syfte att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den

inre marknaden bör sådana standarder ha harmoniserats på unionsnivå. När en hänvisning till en sådan standard har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012[75] och offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* bör produkter som överensstämmer med sådana standarder, för vilka krav på ekodesign har antagits i enlighet med den här förordningen, förutsättas överensstämma med dessa krav i den mån de omfattas av de relevanta harmoniserade standarderna. På samma sätt bör metoder för provning, mätning eller beräkning som överensstämmer med harmoniserade standarder anses överensstämma med de krav på provning, mätning och beräkning som fastställs i de relevanta delegerade akterna om fastställande av krav på ekodesign, i den mån de omfattas av de relevanta harmoniserade standarderna.

(68) I avsaknad av harmoniserade standarder bör gemensamma specifikationer användas som en reservlösning för att underlätta tillverkarens skyldighet att uppfylla kraven på ekodesign, till exempel när standardiseringsprocessen blockeras på grund av bristande samförstånd mellan berörda parter eller när fastställandet av en harmoniserad standard försenas i onödan. Sådana förseningar kan till exempel uppstå när den kvalitet som krävs inte uppnås. Dessutom bör det vara möjligt att använda denna lösning om kommissionen har begränsat eller dragit tillbaka hänvisningarna till relevanta harmoniserade standarder i enlighet med artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012. Överensstämmelsen med gemensamma specifikationer bör också leda till presumtion om överensstämmelse.

(69) För att göra det möjligt för ekonomiska aktörer att visa, och de behöriga myndigheterna att kontrollera, att produkter som tillhandahålls på marknaden uppfyller de krav på ekodesign som har antagits i enlighet med denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är lämpliga och står i proportion till den berörda produktens art och de produktparametrar som regleras. För att säkerställa överensstämmelse med annan unionslagstiftning bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas bland de moduler för intern tillverkningskontroll som ingår i denna förordning och de moduler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG[76], från de minst strikta till de striktaste. För att ytterligare säkerställa att den tillämpliga modulen är lämplig och står i proportion till den berörda produktens art och de produktparametrar som regleras bör kommissionen vid behov anpassa den modul som har valts mot bakgrund av den arten.

(70) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information om produkters överensstämmelse med denna förordning. Tillverkarna får också enligt annan unionslagstiftning åläggas att upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse. För att säkerställa effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla unionsakter. För att minska den administrativa bördan för

---

75 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

76 Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

ekonomiska aktörer bör denna enda EU-försäkran om överensstämmelse kunna utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta försäkringar om överensstämmelse.

(71) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008[77] fastställs regler för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, en ram för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer samt allmänna principer för CE-märkningen. Den förordningen bör vara tillämplig på de produkter som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljön. Om krav på ekodesign har antagits för en produkt bör CE-märkningen ange att produkten överensstämmer med denna förordning och de krav på ekodesign som har antagits i enlighet med den, i den mån de avser produkten. Allmänna principer för CE-märkningen och för hur denna förhåller sig till andra märkningar fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Med tanke på att man i denna förordning föreskriver att krav på ekodesign ska fastställas för ett stort antal produkter bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att fastställa alternativa eller mer specifika regler för försäkran om överensstämmelse eller märkningar om överensstämmelse med avseende på krav på ekodesign, i syfte att säkerställa överensstämmelse med de krav enligt unionslagstiftningen som är tillämpliga på de produkter som omfattas, förhindra förväxling med andra märkningar eller deklarationer och minimera den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

(72) Vissa av de moduler för bedömning av överensstämmelse som fastställs i beslut nr 768/2008/EG kräver att organ för bedömning av överensstämmelse ingriper. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör medlemsstaternas myndigheter anmäla dessa organ till kommissionen.

(73) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse måste krav fastställas för de anmälande myndigheter som är involverade i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ. Det bör särskilt säkerställas att den anmälande myndigheten är objektiv och opartisk i sin verksamhet. De anmälande myndigheterna bör se till att de uppgifter som de erhåller behandlas konfidentiellt, men de bör kunna utbyta information om anmälda organ med nationella myndigheter, de anmälande myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen, för att säkerställa enhetlighet i bedömningen av överensstämmelse. För att effektivt kunna fastställa och övervaka de ansökande organens kompetens och oberoende bör de anmälande myndigheterna endast utgå från just det rättsliga organ som lämnar in ansökan, utan att ta hänsyn till moderbolagens eller systerbolagens meriter. Av samma skäl bör de bedöma de ansökande organen mot alla relevanta krav och uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse, med utgångspunkt i harmoniserade standarder för de krav och uppgifter som omfattas av dessa standarder.

(74) Med tanke på deras centrala roll för att säkerställa att bedömningar av överensstämmelse är tillförlitliga när det gäller krav på ekodesign är det viktigt att de anmälande myndigheterna har tillräckligt med kompetent personal och tillräcklig

[77] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

finansiering till sitt förfogande för att kunna utföra sina uppgifter korrekt. Om det vid tillämpningen av denna förordning visar sig att de anmälande myndigheterna inte kontrollerar och övervakar de anmälda organen på ett effektivt sätt, på grund av att de saknar kompetent personal, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa ett minsta antal heltidsekvivalenter som de anmälande myndigheterna bör ha tillgång till, när så är lämpligt, i samband med specifika bedömningar av överensstämmelse.

(75) Det är av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter på samma nivå, på rättvisa konkurrensvillkor och autonomt. Det bör därför fastställas krav för organ för bedömning av överensstämmelse som vill erhålla status som anmält organ för att utföra bedömningar av överensstämmelse. Dessa krav bör fortsätta att gälla för att upprätthålla det anmälda organets kompetens. För att säkerställa dess självständighet bör det anmälda organet och den personal som det anställer vara skyldiga att förbli oberoende gentemot ekonomiska aktörer i värdekedjan för de produkter för vilka det har anmälts och från andra företag, inbegripet företagssammanslutningar, moderbolag och dotterbolag.

(76) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att kriterierna i de harmoniserade standarderna är uppfyllda bör även de motsvarande kraven i denna förordning anses vara uppfyllda.

(77) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att säkerställa att produkter som släpps ut på unionsmarknaden uppfyller kraven på ekodesign bör underentreprenörer och dotterbolag för bedömning av överensstämmelse uppfylla samma krav som anmälda organ när det gäller utförandet av bedömningar av överensstämmelse enligt denna förordning.

(78) För att de anmälande myndigheterna ska kunna fastställa och övervaka de ansökande organens kompetens och oberoende på ett effektivt sätt bör dessa organ vara och förbli autonoma. Därför bör vissa verksamheter och beslutsprocesser, både i fråga om bedömning av överensstämmelse för produkter och annan verksamhet vid det anmälda organet, uteslutande utföras av det enskilda anmälda organet självt.

(79) För att underlätta fastställandet och övervakningen av de ansökande organens kompetens och oberoende bör de ansökande organen utarbeta och regelbundet uppdatera en kvalifikationsmatris. Denna matris bör stämma överens med personalen och deras kvalifikationer när det gäller specifika uppgifter för bedömning av överensstämmelse, vilket gör det möjligt för den anmälande myndigheten att på ett mer effektivt sätt bedöma personalens lämplighet och det anmälda organets fortsatta autonomi.

(80) Eftersom de tjänster som anmälda organ i en medlemsstat erbjuder kan avse produkter som tillhandahålls på marknaden i hela unionen bör övriga medlemsstater och kommissionen ges möjlighet att göra invändningar rörande ett anmält organ. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att begära att den anmälande medlemsstaten vidtar korrigerande åtgärder om ett anmält organ inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, kraven i denna förordning.

(81) För att underlätta och påskynda förfarandet för bedömning av överensstämmelse och för att säkerställa likabehandling av ekonomiska aktörer är det viktigt att de anmälda

organen tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse konsekvent och utan att skapa onödiga bördor för de ekonomiska aktörerna.

(82) Innan ett slutligt beslut fattas om huruvida en produkt kan beviljas ett intyg om överensstämmelse bör den ekonomiska aktör som vill släppa ut produkten på marknaden endast tillåtas att komplettera den relevanta dokumentationen en gång. Denna begränsning är nödvändig för att säkerställa att de anmälda organen inte kan hjälpa tillverkarna att göra ändringar förrän överensstämmelsen har uppnåtts, eftersom detta skulle innebära att den tillhandahållna tjänsten liknar en konsulttjänst och i praktiken skulle kunna försvaga de anmälda organens uppgifter som de utför i allmänhetens intresse. I förekommande fall bör de anmälda organen också kunna begränsa, tillfälligt dra in eller återkalla eventuella intyg eller beslut om godkännande.

(83) För att göra det enklare att identifiera och lösa fall av bristande överensstämmelse hos anmälda organ, tillverkare eller produkter bör de anmälda organen proaktivt vidarebefordra relevant information som står till deras förfogande till de anmälande myndigheterna eller marknadskontrollmyndigheterna.

(84) Det är viktigt att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan anmälda organ och marknadskontrollmyndigheter, även från andra medlemsstater. Det är därför nödvändigt att de anmälande myndigheterna och de anmälda organen följer upp begäranden om information från marknadskontrollmyndigheterna.

(85) Kommissionen bör möjliggöra lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan anmälda organ. För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av kraven på ekodesign bör de anmälda organen diskutera och samordna frågor som kan skilja sig åt. I den processen bör de som allmän vägledning använda alla dokument som tas fram av den grupp för administrativt samarbete som består av marknadskontrollmyndigheter, i enlighet med artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020.

(86) För att uppmuntra konsumenterna att göra hållbara val, särskilt när mer hållbara produkter inte är tillräckligt överkomliga, bör det finnas mekanismer som miljörabatter och miljöbeskattning. När medlemsstaterna beslutar att använda incitament för att belöna produkter med bästa prestanda bland de produkter för vilka prestandaklasser har fastställts genom delegerade akter i enlighet med denna förordning, bör de göra detta genom att rikta in dessa incitament på de två högsta utnyttjade prestandaklasserna, om inte annat anges i den relevanta delegerade akten. Medlemsstaterna bör dock inte kunna förbjuda att en produkt släpps ut på marknaden på grundval av dess prestandaklass. Av samma skäl bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera vilka produktparametrar eller relaterade prestandanivåer som incitamenten från medlemsstaterna avser om ingen prestandaklass fastställs i den tillämpliga delegerade akten eller om prestandaklasser fastställs för mer än en produktparameter. Införandet av incitament från medlemsstaterna bör inte påverka tillämpningen av unionens regler om statligt stöd.

(87) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens BNP. För att bidra till målet att uppnå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och omställningen till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till

kommissionen att när så är lämpligt kräva att upphandlande myndigheter och enheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[78] och 2014/25/EU[79] anpassar sin upphandling till särskilda kriterier eller delmål för miljöanpassad offentlig upphandling som ska fastställas i de delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning. De kriterier eller delmål som fastställs i delegerade akter för specifika produktgrupper bör uppfyllas inte bara när dessa produkter upphandlas direkt i offentliga varukontrakt utan även vid offentliga byggentreprenads- eller tjänstekontrakt där dessa produkter kommer att användas för verksamhet som omfattas av dessa kontrakt. Jämfört med en frivillig strategi kommer obligatoriska kriterier eller delmål att säkerställa att de offentliga utgifternas hävstångseffekt för att öka efterfrågan på produkter med bättre prestanda maximeras. Kriterierna bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande.

(88) En effektiv tillämpning av kraven på ekodesign är avgörande för att säkerställa lika konkurrens på unionsmarknaden och för att säkerställa att denna förordnings förväntade fördelar och bidrag till uppnåendet av unionens klimat-, energi- och cirkularitetsmål uppnås. Förordning (EU) 2019/1020 om fastställande av en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden bör därför tillämpas på produkter för vilka krav på ekodesign fastställs i enlighet med denna förordning, i den mån det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte, karaktär eller verkan i denna förordning. För att minska de problematiska nivåerna av bristande överensstämmelse hos produkter som omfattas av genomförandeåtgärder som har antagits enligt direktiv 2009/125/EG, för att förebygga bristande överensstämmelse med framtida krav på ekodesign på ett bättre sätt och med hänsyn tagen till denna förordnings bredare tillämpningsområde och större ambitioner jämfört med direktiv 2009/125/EG, bör denna förordning innehålla särskilda ytterligare bestämmelser som kompletterar den ram som skapas genom förordning (EU) 2019/1020. Dessa särskilda tilläggsbestämmelser bör syfta till att stärka planeringen och samordningen av, liksom stödet till, medlemsstaternas insatser ytterligare och bör förse kommissionen med fler verktyg för att säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna vidtar tillräckliga åtgärder för att förhindra bristande överensstämmelse med kraven på ekodesign.

(89) Vid sidan av marknadskontrollmyndigheterna har tullmyndigheterna också en viktig roll att spela i genomförandet av denna förordning när det gäller importerade varor och kan för detta ändamål stödja sig på rådets förordning (EG) nr 515/97[80].

(90) För att säkerställa att lämpliga och tillräckliga kontroller utförs vad gäller kraven på ekodesign bör medlemsstaterna utarbeta en särskild handlingsplan som fastställer vilka produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar för marknadskontrollen enligt denna förordning och de åtgärder som planeras för att minska de relevanta produkternas bristande överensstämmelse eller med relevanta krav på ekodesign. I tillämpliga fall bör denna handlingsplan ingå i medlemsstaternas nationella strategier

---

78 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

79 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

80 Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

för marknadskontroll som har antas i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) 2019/1020.

(91) Marknadskontrollprioriteringarna enligt denna förordning bör fastställas på grundval av objektiva kriterier såsom den konstaterade nivån av bristande överensstämmelse eller den miljöpåverkan som följer av den bristande överensstämmelsen. De åtgärder som planeras för att ta itu med dessa prioriteringar bör i sin tur stå i proportion till de uppgifter som ligger till grund för prioriteringen. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa vilka produkter och krav som medlemsstaterna bör betrakta som marknadskontrollprioriteringar inom ramen för sina handlingsplaner för fastställande av marknadskontrollprioriteringar enligt denna förordning och planerade åtgärder för att minska den bristande överensstämmelsen.

(92) Om det trots den förbättrade planeringen, samordningen och stödet enligt denna förordning konstateras att kraven på ekodesign inte uppfylls i en utsträckning som är problematisk bör kommissionen kunna ingripa för att se till att marknadskontrollmyndigheterna utför tillräckliga kontroller. För att säkerställa en effektiv tillämpning av kraven på ekodesign bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget därför delegeras till kommissionen för att fastställa ett minsta antal kontroller som ska utföras avseende specifika produkter eller krav. Denna befogenhet bör komplettera befogenheten i artikel 11.4 i förordning (EU) 2019/1020.

(93) På grundval av de uppgifter som förts in i informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll bör kommissionen utarbeta en rapport med information om den art och det antal kontroller som har utförts, om de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats och om arten och allvaret avseende de sanktioner som har ålagts i fråga om krav på ekodesign under de två föregående kalenderåren. Rapporterna bör innehålla en jämförelse mellan medlemsstaternas åtgärder och de planerade åtgärderna respektive de vägledande riktmärkena för marknadskontrollmyndigheterna.

(94) För att ytterligare stärka samordningen mellan marknadskontrollmyndigheterna bör den grupp för administrativt samarbete (*Adco-gruppen*) som inrättas i enlighet med förordning (EU) 2019/1020, i syfte att fastställa vilka produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar för marknadskontroll enligt denna förordning och de åtgärder som planeras för att minska den bristande överensstämmelsen med denna förordning, regelbundet sammanträda och fastställa vilka gemensamma marknadskontrollprioriteringar som ska beaktas i medlemsstaternas handlingsplaner, prioriteringarna för tillhandahållandet av unionsstöd och vilka krav på ekodesign som tolkas på olika sätt vilket leder till snedvridningar på marknaden.

(95) För att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att se till att tillräckliga åtgärder vidtas för att förhindra bristande överensstämmelse med kraven på ekodesign bör kommissionen i tillämpliga fall utnyttja de stödåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1020. Kommissionen bör organisera och, när så är lämpligt, finansiera gemensamma projekt för marknadskontroll och provning på områden av gemensamt intresse, gemensamma investeringar i marknadskontrollkapacitet och gemensam utbildning för personal vid marknadskontrollmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ. Dessutom bör kommissionen utarbeta riktlinjer för hur kraven på ekodesign ska tillämpas och verkställas när detta är nödvändigt för att säkerställa att de tillämpas på ett harmoniserat sätt.

(96) Produkter bör endast släppas ut på marknaden om de inte utgör en risk. För en bättre anpassning till den särskilda karaktären hos kraven på ekodesign, och för att säkerställa att marknadskontrollinsatserna inriktas på bristande överensstämmelse med dessa krav, bör en produkt som utgör en risk vid tillämpningen av denna förordning definieras som en produkt som, genom att inte uppfylla ett krav på ekodesign eller på grund av att en ansvarig ekonomisk aktör inte uppfyller ett krav på ekodesign, kan påverka miljön eller de andra allmänna intressen som skyddas genom de relevanta kraven negativt. Denna mer specifika definition bör användas när artiklarna 19 och 20 i förordning (EU) 2019/1020 tillämpas.

(97) Det bör inrättas ett förfarande enligt vilket berörda parter informeras om åtgärder som planeras för produkter som utgör en risk. Förfarandet bör även ge marknadskontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigt skede när det gäller sådana produkter. I detta syfte bör den skyddsklausul som för närvarande ingår i direktiv 2009/125/EG uppdateras och anpassas till de skyddsförfaranden som ingår i annan harmoniserad unionslagstiftning och i beslut nr 768/2008/EG. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa huruvida de nationella åtgärder som vidtas avseende produkter som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte.

(98) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder när det konstateras att en produkt inte uppfyller kraven på ekodesign eller att den ekonomiska aktören har brutit mot bestämmelserna om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av produkter eller andra regler som rör denne.

(99) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[81]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(100) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att a) specificera genomförandearrangemangen för sammankopplingen av det register som avses i artikel 12 och EU:s gemensamma kontaktpunkt för utbyte av intyg, b) fastställa gemensamma krav för etiketternas layout, c) upprätta en förteckning över åtgärder för självreglering som betraktas som giltiga alternativ till en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, d) fastställa formatet för offentliggörande av information om osålda konsumentprodukter som har kasserats, e) fastställa, ändra eller upphäva gemensamma specifikationer för krav på ekodesign, de väsentliga kraven på produktpass eller för provnings-, mätnings eller beräkningsmetoder, f) fastställa ett minsta antal heltidsekvivalenter som anses tillräckligt för en korrekt övervakning av anmälda organ, g) kräva att en medlemsstat vidtar korrigerande åtgärder, inklusive tillbakadragande av anmälan, för anmälda organ som inte uppfyller kraven, h) förteckna de produkter eller krav som medlemsstaterna åtminstone måste betrakta som

[81] EUT L 123, 12.5. 2016, s. 1.

marknadskontrollprioriteringar och i) besluta, enligt unionens skyddsförfarande, huruvida en nationell åtgärd är motiverad eller inte. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[82].

(101) För att stärka förtroendet för produkter som släpps ut på marknaden, särskilt för att kunna lita på att de uppfyller kraven på ekodesign, måste allmänheten vara säker på att ekonomiska aktörer som släpper ut produkter som inte uppfyller kraven på marknaden kommer att bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.

(102) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på produkternas miljöhållbarhet och den inre marknadens funktion. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett förslag till ändring av relevanta bestämmelser i denna förordning.

(103) Kraven på ekodesign måste gälla för ett så brett produktutbud som möjligt, och inte bara för energirelaterade produkter, och definitionen av kraven på ekodesign måste utvidgas till att omfatta alla cirkularitetsaspekter. Det är också nödvändigt att anpassa denna förordning till den nya lagstiftningsram som fastställs i förordning (EG) nr 765/2008 och beslut nr 768/2008/EG, liksom att förbättra bestämmelserna om marknadskontroll. Direktiv 2009/125/EG bör därför ersättas. För att säkerställa rättssäkerhet för alla ekonomiska aktörer från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande och för att garantera lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden bör bestämmelserna om skyldigheten att vara transparent i samband med kasseringen av osålda konsumentprodukter, kringgående och marknadskontroll tillämpas på samma sätt för alla aktörer i unionen. Direktiv 2009/125/EG bör därför ersättas med en förordning.

(104) För att säkerställa tydligare lagstiftning och kontinuitet för produkter som släpps ut på marknaden eller tas i drift i enlighet med genomförandeåtgärder som har antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG i den version som är tillämplig på det datum då denna förordning börjar tillämpas, ska dessa åtgärder förbli gällande efter den dagen och fram till dess att de upphävs av en delegerad akt som antas i enlighet med denna förordning. Av samma skäl bör ett antal bestämmelser i direktiv 2009/125/EG fortsätta att ha full verkan i samband med tillämpningen av dessa genomförandeåtgärder. Detta gäller särskilt de bestämmelser i direktiv 2009/125/EG som utesluter transportmedel för varor eller personer från dess tillämpningsområde, fastställer definitioner som är relevanta för genomförandeåtgärder, fastställer ekonomiska aktörers ansvar för produkter som släpps ut på marknaden, anger närmare uppgifter om relevanta förfaranden för bedömning av överensstämmelse och EG-försäkran om överensstämmelse, fastställer en presumtion om överensstämmelse för produkter som har tilldelats EU-miljömärket och möjliggör nödvändiga åtgärder i fråga om

[82] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

harmoniserade standarder. Med tanke på vikten av att säkerställa fri rörlighet för varor, förbjuda metoder som på olaglig väg ändrar produkternas prestanda för att uppnå ett gynnsammare resultat och säkerställa en korrekt tillämpning av kraven på ekodesign bör relevanta bestämmelser i denna förordning gälla för energirelaterade produkter som släpps ut på marknaden i enlighet med genomförandeåtgärder som vidtas enligt direktiv 2009/125/EG.

(105) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra produkternas miljöhållbarhet och säkerställa den fria rörligheten på den inre marknaden för produkter för vilka krav på ekodesign fastställs, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1
Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs en ram för att förbättra produkternas miljöhållbarhet och säkerställa fri rörlighet på den inre marknaden genom att fastställa krav på ekodesign som produkter ska uppfylla för att få släppas ut på marknaden eller tas i bruk. Dessa krav på ekodesign, som ska vidareutvecklas av kommissionen i delegerade akter, avser

   (a) produkternas hållbarhet och tillförlitlighet,

   (b) möjligheten att återanvända produkter,

   (c) möjligheten att uppgradera, reparera, underhålla och renovera produkter,

   (d) förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter,

   (e) produkternas energi- och resurseffektivitet,

   (f) innehållet av återvunnet material i produkter,

   (g) återtillverkning av produkter och materialåtervinning,

   (h) produkternas koldioxid- och miljöavtryck,

   (i) produkternas förväntade avfallsgenerering.

   Genom denna förordning inrättas också ett digitalt produktpass (*produktpass*), obligatoriska kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling fastställs och en ram skapas för att förhindra att osålda konsumentprodukter förstörs.

2. Denna förordning ska tillämpas på alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive komponenter och mellanprodukter. Den ska dock inte tillämpas på

   (a) livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002,

   (b) foder enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002,

   (c) humanläkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2001/83/EG,

(d) veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/6,

(e) levande växter, djur och mikroorganismer,

(f) produkter av mänskligt ursprung,

(g) produkter av växter och djur som är direkt kopplade till deras framtida fortplantning.

Artikel 2
Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *produkt*: alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

(2) *komponent*: produkt som är avsedd att ingå i en annan produkt.

(3) *mellanprodukt*: en produkt som kräver ytterligare tillverkning eller omvandling, såsom blandning, beläggning eller montering, för att göra den lämplig för slutanvändarna.

(4) *energirelaterad produkt*: alla produkter som påverkar energiförbrukningen under användningen.

(5) *produktgrupp*: en uppsättning produkter som har liknande syften och som är likvärdiga i fråga om användning eller har liknande funktionella egenskaper och är likvärdiga i fråga om hur konsumenterna uppfattar dem.

(6) *ekodesign*: integrering av miljöhållbarhetsaspekter i en produkts egenskaper och de processer som äger rum längs med hela produktens värdekedja.

(7) *krav på ekodesign*: ett prestandakrav eller ett informationskrav som syftar till att förbättra en produkts miljöhållbarhet.

(8) *prestandakrav*: ett kvantitativt eller icke-kvantitativt krav på eller med anknytning till en produkt för att uppnå en viss prestandanivå med avseende på en produktparameter som avses i bilaga I.

(9) *informationskrav*: en skyldighet för en produkt att åtföljas av information i enlighet med artikel 7.2.

(10) *leveranskedja*: alla uppströmsverksamheter och processer i produktens värdekedja fram till den punkt där produkten når slutanvändaren.

(11) *värdekedja*: all verksamhet och alla processer som ingår i en produkts livscykel samt eventuell återtillverkning av denna.

(12) *livscykel*: de på varandra följande och sammanlänkade faserna av en produkts livslängd, som består av förvärv eller generering av råvaror från naturresurser, förbearbetning, tillverkning, lagring, distribution, installation, användning, underhåll, reparation, uppgradering, renovering och återanvändning samt slutbehandling.

(13) *slutbehandling*: den livscykelfas som inleds när en produkt kasseras och avslutas när produkten återförs till naturen som avfall eller inkluderas i en annan produkts livscykel.

(14) *miljöpåverkan*: negativ eller gynnsam förändring av miljön som helt eller delvis orsakas av produkter under deras livscykel.

(15) *prestandaklass*: en rad prestandanivåer med avseende på en eller flera av de produktparametrar som avses i bilaga I och som består av successiva steg för att göra det möjligt att särskilja mellan produkter.

(16) *återtillverkning*: en industriell process där en produkt framställs av föremål som är avfall, produkter eller komponenter och där minst en ändring görs av produkten som påverkar produktens säkerhet, prestanda, syfte eller typ och som vanligtvis släpps ut på marknaden med en garanti.

(17) *uppgradering*: förbättring av en produkts funktionalitet, prestanda, kapacitet eller utseende.

(18) *renovering*: förberedelse eller modifiering av ett föremål som är avfall eller en produkt för att återställa dess prestanda eller funktion inom det avsedda användningsområde, prestandaområde och underhåll som ursprungligen planerades på konstruktionsstadiet, eller för att uppfylla tillämpliga tekniska standarder eller lagstadgade krav, som leder till tillverkning av en fullt fungerande produkt.

(19) *underhåll*: en åtgärd som vidtas för att hålla en produkt i ett skick där den kan fungera såsom erfordras.

(20) *reparation*: återföring av en defekt produkt eller avfall till ett skick där den eller det uppfyller sin avsedda användning.

(21) *hållbarhet*: en produkts förmåga att fungera såsom erfordras, under specificerade villkor för användning, underhåll och reparation, till dess att en begränsande händelse hindrar den från att fungera.

(22) *tillförlitlighet*: sannolikheten för att en produkt fungerar såsom erfordras under givna förhållanden under en viss tidsperiod utan en begränsande händelse.

(23) *miljöavtryck*: kvantifiering av en produkts miljöpåverkan, oavsett om det gäller en enda miljöpåverkanskategori eller en samlad uppsättning påverkanskategorier baserat på metoden för produkters miljöavtryck.

(24) *metod för produkters miljöavtryck*: livscykelanalys för att kvantifiera produkters miljöpåverkan enligt vad som fastställs i rekommendation (EU) 2021/2279.

(25) *koldioxidavtryck*: summan av växthusgasutsläppen och upptaget av växthusgaser i ett produktsystem, uttryckt som koldioxidekvivalenter och baserat på en livscykelanalys där klimatförändringen används som enda påverkanskategori.

(26) *offentlig upphandling*: offentliga kontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2014/24/EU.

(27) *ämne*: ett ämne enligt definitionen i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1907/2006.

(28) ämne som inger betänkligheter: ett ämne som

(a) uppfyller kriterierna i artikel 57 och identifieras i enlighet med artikel 59.1 i förordning (EG) nr 1907/2006, eller

(b) klassificeras i del 3 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1272/2008 i en av följande faroklasser eller farokategorier:

– Cancerogenitet, kategorierna 1 och 2.

– Mutagenitet i könsceller, kategorierna 1 och 2.

– Reproduktionstoxicitet, kategorierna 1 och 2, [*ska läggas till under lagstiftningsförfarandets gång när förordning (EG) nr 1272/2008*

innehåller följande faroklasser: Långlivade, bioackumulerande och toxiska ämnen (PBT), mycket långlivade och mycket bioackumulerande ämnen (vPvBs), långlivade, mobila och toxiska ämnen (PMT), mycket långlivade och mycket mobila ämnen (vPvM), hormonstörande ämnen].

– Luftvägssensibiliserande, kategori 1.

– Hudsensibiliserande, kategori 1.

– Kroniskt farligt för vattenmiljön, kategorierna 1–4.

– Farligt för ozonskiktet.

– Specifik organtoxicitet – upprepad exponering, kategorierna 1 och 2.

– Specifik organtoxicitet – enstaka exponering, kategorierna 1 och 2.

(c) Inverkar negativt på återanvändningen och återvinningen av material i den produkt där det finns.

(29) *produktpass*: en uppsättning uppgifter som är specifika för en produkt och som innehåller den information som anges i den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som kan nås på elektronisk väg via en databärare i enlighet med kapitel III.

(30) *databärare*: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt datamedium som kan läsas av en anordning.

(31) *unik produktbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av produkter som också innehåller en webblänk till produktpasset.

(32) *unik aktörsbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av aktörer som är involverade i produkternas värdekedja.

(33) *unik anläggningsbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av platser eller byggnader som är involverade i en produkts värdekedja eller som används av aktörer som är involverade i en produkts värdekedja.

(34) *behandling*: behandling såsom detta definieras i artikel 3.2 i förordning (EU) 2018/1807.

(35) *förstörelse*: att avsiktligt skada eller kassera en produkt som avfall, med undantag för kassering i det enda syftet att leverera en produkt för att förberedas inför återanvändning eller återtillverkning.

(36) *konsumentprodukt*: en produkt, med undantag av komponenter och mellanprodukter, som främst är avsedd för konsumenter enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2019/771.

(37) *osåld konsumentprodukt*: en konsumentprodukt som inte har sålts eller som har returnerats av en konsument på grundval av dennes ångerrätt i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2011/83.

(38) *åtgärd för självreglering*: en frivillig överenskommelse eller uppförandekoder som ingås av industrin på eget initiativ och som de ansvarar för att verkställa.

(39) *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.

(40) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande av en produkt på unionsmarknaden för första gången.

(41) *ibruktagande*: första användningen av en produkt för det avsedda ändamålet inom unionen.

(42) *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en sådan produkt och saluför produkten under sitt eget namn eller eget varumärke eller, i avsaknad av en sådan person eller en importör, varje fysisk eller juridisk person som släpper ut en produkt på marknaden eller tar den i bruk.

(43) *representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.

(44) *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.

(45) *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan utöver tillverkaren eller importören som tillhandahåller en produkt på marknaden.

(46) *ekonomisk aktör*: tillverkaren, representanten, importören, distributören, återförsäljaren och leverantören av distributionstjänster.

(47) *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av utrustning, processer eller tjänster.

(48) *harmoniserad standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.

(49) *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att den relevanta produkten är förenlig med tillämpliga krav i unionslagstiftning om harmonisering som föreskriver att denna märkning ska anbringas.

(50) *ackreditering*: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.

(51) *nationellt ackrediteringsorgan*: nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008.

(52) *bedömning av överensstämmelse*: den process där det fastställs huruvida krav som anges i de relevanta delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 är uppfyllda.

(53) *organ som utför bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömning av överensstämmelse, bland annat kalibrering, testning, certifiering och kontroll.

(54) *anmält organ*: organ för bedömning av överensstämmelse som har anmälts i enlighet med kapitel IX i denna förordning.

(55) *internetbaserad marknadsplats*: en leverantör av förmedlingstjänster som använder programvara, inklusive en webbplats, en del av en webbplats eller en applikation, som gör det möjligt för kunder att ingå avtal på distans med ekonomiska aktörer för försäljning av produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

(56) *återförsäljare*: detaljhandlare eller varje annan fysisk eller juridisk person som säljer, hyr ut eller erbjuder produkter för hyrköp till eller visar produkter för kunder i samband med en kommersiell verksamhet, antingen mot betalning eller kostnadsfritt.

(57) *distansförsäljning*: erbjudande om försäljning, uthyrning eller hyrköp av produkter, på internet eller genom andra medel för distansförsäljning, där den potentiella kunden inte fysiskt kan få åtkomst till den produkt som visas.

(58) *produkt som utgör en risk*: en produkt som genom att inte uppfylla ett krav som fastställs i eller enligt denna förordning, utöver de krav som anges i artikel 65.1, kan påverka miljön eller andra allmänna intressen som skyddas av detta krav negativt.

(59) *produkt som utgör en allvarlig risk*: en produkt som utgör en risk för vilken, på grundval av en bedömning, graden av den relevanta bristande överensstämmelsen eller den därmed förknippade skadan anses kräva ett snabbt ingripande av marknadskontrollmyndigheterna, även i fall där konsekvenserna av den bristande överensstämmelsen inte är omedelbara.

Dessutom ska definitionerna av avfall, farligt avfall, återanvändning, återvinning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i artikel 3.1, 3.2, 3.13, 3.15, 3.16 och 3.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG[83] vara tillämpliga.

Definitionerna av marknadskontroll, marknadskontrollmyndighet, leverantör av distributionstjänster, onlinegränssnitt, korrigerande åtgärd, slutanvändare, återkallelse, tillbakadragande, tullmyndigheter och övergång till fri omsättning i artikel 3.3, 3.4, 3.11, 3.15, 3.16, 3.21, 3.22, 3.23, 3.24 och 3.25 i förordning (EU) 2019/1020 också vara tillämpliga.

Definitionerna av små och medelstora företag, små företag och mikroföretag i artikel 2.1, 2.2 och 2.3 i bilaga I till kommissionens rekommendation 2003/361/EG[84] ska också vara tillämpliga.

Artikel 3
Fri rörlighet

1. Produkter får endast släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de uppfyller de krav på ekodesign som fastställs i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som är tillämpliga på dessa produkter.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra att produkter släpps ut på marknaden eller tas i bruk som uppfyller de prestandakrav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella prestandakrav med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I och som omfattas av prestandakrav som ingår i sådana delegerade akter.

   Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra att produkter släpps ut på marknaden eller tas i bruk som uppfyller de informationskrav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella informationskrav med avseende på de

[83] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

[84] Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

produktparametrar som avses i bilaga I och som omfattas av informationskrav som ingår i sådana delegerade akter.

3. Punkt 2 ska inte hindra medlemsstaterna från att fastställa minimikrav avseende energiprestanda i enlighet med artikel 4.1 och systemkrav i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU[85].

4. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella krav med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I, för vilka det i en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 föreskrivs att inga prestandakrav, inga informationskrav eller varken prestanda- eller informationskrav är nödvändiga.

5. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som inte överensstämmer delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 visas vid handelsmässor, utställningar och liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att dessa produkter inte uppfyller kraven och att de inte får saluföras förrän de gör det.

KAPITEL II – KRAV PÅ EKODESIGN

Artikel 4
Befogenhet att anta delegerade akter

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att komplettera denna förordning genom att fastställa krav på ekodesign för, eller med koppling till, produkter, för att förbättra deras miljöhållbarhet. Dessa krav ska omfatta de uppgifter som förtecknas i bilaga VI och ska fastställas i enlighet med artiklarna 5, 6 och 7 samt kapitel III. Befogenheten att anta krav på ekodesign omfattar befogenheten att fastställa att inga prestandakrav, inga informationskrav eller varken prestanda- eller informationskrav är nödvändiga för vissa angivna produktparametrar som avses i bilaga I.

När kommissionen fastställer krav på ekodesign i de delegerade akter som avses i första stycket ska den också komplettera denna förordning genom att specificera vilka förfaranden för bedömning av överensstämmelse som ska tillämpas bland de moduler som anges i bilaga IV till denna förordning och bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, med de anpassningar som är nödvändiga med hänsyn till den berörda produkten eller de berörda kraven på ekodesign, i enlighet med artikel 36.

De delegerade akter som avses i första stycket får också komplettera denna förordning genom att

(a) kräva att tillverkare, deras representanter eller importörer utan begäran gör delar av den tekniska dokumentationen för den berörda produkten tillgängliga på digital väg för kommissionen eller marknadskontrollmyndigheterna, i enlighet med artikel 30.3,

(b) kräva att tillverkare, deras representanter eller importörer ger kommissionen tillgång till information om de kvantiteter av en produkt som omfattas av dessa delegerade akter och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, i enlighet med artikel 31.1,

[85] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

(c) kräva att produkter som släpps ut på marknaden kan mäta den energi som de förbrukar eller sin prestanda med avseende på andra relevanta produktparametrar som avses i bilaga I när de används, i enlighet med artikel 31.2,

(d) kräva att tillverkare, deras representanter eller importörer samlar in, anonymiserar eller rapporterar de uppgifter som genereras under användningen och som avses i led c till kommissionen, i enlighet med artikel 31.3,

(e) kräva att onlineverktyg ska användas för att beräkna en produkts prestanda med avseende på en produktparameter som avses i bilaga I, i enlighet med artikel 32.2,

(f) ange alternativa regler för försäkran om överensstämmelse eller märkningar som uppvisar överensstämmelse med kraven på ekodesign genom undantag från artiklarna 37 och 39, i enlighet med artikel 40,

(g) ange regler för att styra incitament från medlemsstaterna i enlighet med artikel 57,

(h) fastställa krav som är tillämpliga på offentliga kontrakt, vilket inbegriper medlemsstaternas genomförande, övervakning och rapportering av dessa krav. Dessa krav ska baseras på de produktparametrar som avses i bilaga I och fastställas i enlighet med artikel 58.

Artikel 5
Krav på ekodesign

1. Kommissionen ska, beroende på vad som är lämpligt för de relevanta produktgrupperna och med vederbörlig hänsyn till alla faser av deras livscykel, fastställa krav på ekodesign för att förbättra följande produktaspekter:

   (a) Hållbarhet.

   (b) Tillförlitlighet.

   (c) Återanvändbarhet.

   (d) Uppgraderbarhet.

   (e) Reparerbarhet.

   (f) Möjlighet till underhåll och renovering.

   (g) Förekomst av ämnen som inger betänkligheter.

   (h) Energianvändning eller energieffektivitet.

   (i) Resursanvändning eller resurseffektivitet.

   (j) Innehållet av återvunnet material.

   (k) Möjlighet till återtillverkning och materialåtervinning.

   (l) Möjlighet till återanvändning av material.

   (m) Miljöpåverkan, inklusive koldioxid- och miljöavtryck.

   (n) Förväntad avfallsgenerering.

2. Krav på ekodesign ska fastställas för en specifik produktgrupp.

   Om två eller flera produktgrupper uppvisar tekniska likheter som gör det möjligt att förbättra en produktaspekt som avses i punkt 1 på grundval av ett gemensamt krav får dock krav på ekodesign fastställas övergripande för dessa produktgrupper.

Ett övergripande krav på ekodesign som fastställs i enlighet med andra stycket får omfatta produkter som är föremål för en åtgärd för självreglering som har fastställts som ett giltigt alternativ i enlighet med artikel 18.3, om kommissionen anser att åtgärden för självreglering inte omfattar den produktaspekt som omfattas av det övergripande kravet på ekodesign.

3. Kraven på ekodesign ska, när så är lämpligt, omfatta följande:

   (a) De prestandakrav som anges i artikel 6.

   (b) De informationskrav som anges i artikel 7.

4. När kommissionen utarbetar krav på ekodesign ska den göra följande:

   (a) Ta hänsyn till följande faktorer:

      i) Unionens prioriteringar på områdena klimat, miljö och energieffektivitet och andra relaterade unionsprioriteringar.

      ii) Relevant unionslagstiftning, inbegripet i vilken utsträckning den tar upp de relevanta produktaspekter som förtecknas i punkt 1.

      iii) Åtgärder för självreglering enligt artikel 18.

      iv) Relevant nationell miljölagstiftning.

      v) Relevanta europeiska och internationella standarder.

   (b) Genomföra en konsekvensbedömning baserat på bästa tillgängliga bevis och analyser och vid behov på ytterligare studier och forskningsresultat som tagits fram inom ramen för EU:s finansieringsprogram. Kommissionen ska därvid se till att den djupgående analysen av de produktaspekter som förtecknas i punkt 1 står i proportion till deras betydelse. Fastställandet av krav på ekodesign för en produkts mest betydelsefulla aspekter bland dem som förtecknas i punkt 1 får inte försenas i onödan av osäkerheter som rör möjligheten att fastställa krav på ekodesign för att förbättra andra aspekter av den produkten.

   (c) Beakta relevant teknisk information som används som grund för eller härrör från unionslagstiftning eller unionsinstrument, inbegripet förordning (EG) nr 66/2010, direktiv 2010/75/EU, tekniska granskningskriterier som har antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852 och kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.

   (d) Beakta de synpunkter som framförs av det ekodesignforum som avses i artikel 17.

5. Kraven på ekodesign ska uppfylla följande kriterier:

   (a) Det får inte uppstå några betydande negativa konsekvenser när det gäller produktens sätt att fungera, sett ur användarens synvinkel.

   (b) Det får inte uppstå någon negativ påverkan på människors hälsa och säkerhet.

   (c) Det får inte uppstå någon betydande negativ påverkan på konsumenterna när det gäller de relevanta produkternas överkomlighet, även med hänsyn tagen till tillgången till begagnade produkter samt produkternas hållbarhet och livscykelkostnader.

   (d) De ekonomiska aktörernas konkurrenskraft, åtminstone vad gäller små och medelstora företag, får inte påverkas på ett oproportionerligt negativt sätt.

(e) Tekniker med begränsad tillgänglighet får inte krävas av tillverkare eller andra ekonomiska aktörer.

(f) Tillverkare eller andra ekonomiska aktörer ska inte åläggas oproportionerliga administrativa bördor.

6. Kommissionen ska när så är lämpligt kräva att aktörer längs leveranskedjan

(a) på begäran förser tillverkare, anmälda organ och behöriga nationella myndigheter med tillgänglig information om sina varor eller tjänster som är relevant för att kontrollera efterlevnaden av kraven på ekodesign,

(b) i avsaknad av den information som avses i led a tillåta att tillverkare utvärderar sina leveranser eller tjänster för att kontrollera att kraven på ekodesign uppfylls och ge dessa tillverkare tillgång till relevanta dokument eller anläggningar,

(c) göra det möjligt för anmälda organ och behöriga nationella myndigheter att kontrollera att den information som rör deras verksamhet är korrekt och relevant för att kontrollera att kraven på ekodesign uppfylls.

7. Kommissionen ska, när så är lämpligt, fastställa lämpliga kontrollmetoder för specifika krav på ekodesign, vilket inbegriper att produkten kontrolleras direkt eller på grundval av den tekniska dokumentationen.

8. Kommissionen ska offentliggöra relevanta de studier och analyser som används vid fastställandet av krav på ekodesign i enlighet med denna förordning.

Artikel 6
Prestandakrav

1. Produkter ska uppfylla prestandakraven med avseende på de produktaspekter som förtecknas i artikel 5.1, i enlighet med de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. De prestandakrav som avses i punkt 1 ska baseras på de produktparametrar som avses i bilaga I och ska i förekommande fall omfatta följande:

(a) Lägsta eller högsta nivåer med avseende på en specifik produktparameter som avses i bilaga I eller en kombination av dessa.

(b) Icke-kvantitativa krav som syftar till att förbättra prestandan med avseende på en eller flera av de produktparametrar som avses i bilaga I.

(c) Krav avseende en produkts funktionsprestanda.

3. Prestandakrav som baseras på den produktparameter som anges i bilaga I led f får inte begränsa förekomsten av ämnen i produkter av skäl som främst rör till kemikaliesäkerhet.

4. När kommissionen fastställer prestandakrav ska den följa det förfarande som anges i bilaga II.

Artikel 7
Informationskrav

1. Produkter ska uppfylla prestandakraven med avseende på de produktaspekter som förtecknas i artikel 5.1, i enlighet med de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. De informationskrav som avses i punkt 1 ska

(a) åtminstone omfatta de krav som rör det produktpass som avses i kapitel III och de krav som rör ämnen som inger betänkligheter som avses i punkt 5, och

(b) vid behov kräva att produkterna åtföljs av

i) information om produktens prestanda med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I,

ii) information för konsumenter och andra slutanvändare om hur produkten ska installeras, användas, underhållas och repareras för att minimera dess miljöpåverkan och säkerställa optimal hållbarhet samt om hur produkten ska returneras eller bortskaffas när den är uttjänt,

iii) information om behandlingsanläggningar för demontering, materialåtervinning eller slutbehandling,

iv) annan information som kan påverka hur produkten hanteras av andra parter än tillverkaren för att förbättra prestandan med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I.

Om en delegerad akt innehåller övergripande krav på ekodesign för två eller flera produktgrupper som avses i artikel 5.2 andra stycket ska led a i denna punkt inte tillämpas.

3. Informationskrav på grundval av den produktparameter som anges i bilaga I led f ska inte innehålla krav på märkning av ämnen eller blandningar av skäl som främst rör deras hälso- eller miljörisker.

4. När kommissionen fastställer de informationskrav som avses i punkt 2 b i ska den vid behov fastställa prestandaklasser.

Dessa prestandaklasser ska motsvara statistiskt signifikanta förbättringar av prestandanivåerna.

5. De informationskrav som avses i punkt 1 ska göra det möjligt att spåra alla ämnen som inger betänkligheter under produkternas hela livscykel, såvida inte en sådan spårning redan möjliggörs genom en annan delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 omfattar de berörda produkterna, och ska minst omfatta följande:

(a) Namnet på de ämnen som inger betänkligheter i produkten.

(b) Var de ämnen som inger betänkligheter finns i produkten.

(c) Koncentration, maximal koncentration eller koncentrationsintervall för de ämnen som inger betänkligheter, på produktnivå, dess huvudsakliga komponenter eller reservdelar.

(d) Relevanta instruktioner för säker användning av produkten.

(e) Information som är relevant för demonteringen.

Om kommissionen fastställer informationskrav i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 ska den

(a) fastställa vilka ämnen som omfattas av definitionen i artikel 2.28 c för de produktgrupper som omfattas,

(b) fastställa tidsfrister för införandet av de informationskrav som avses i första stycket, där åtskillnad kan göras mellan ämnen, och

(c) föreskriva undantag för ämnen som inger betänkligheter eller uppgifter från de informationskrav som avses i första stycket.

De undantag som avses i andra stycket led c får beviljas på grundval av den tekniska genomförbarheten hos eller relevansen i att spåra ämnen som inger betänkligheter, behovet av att skydda konfidentiell affärsinformation och i andra vederbörligen motiverade fall.

Ämnen som inger betänkligheter och som omfattas av definitionen i artikel 2.28 a ska inte undantas från informationskravet i första stycket om de förekommer i de berörda produkterna, deras huvudsakliga komponenter eller reservdelar i en koncentration som överstiger 0,1 viktprocent.

6. Informationskraven ska ange hur den information som begärs ska göras tillgänglig.

Den begärda informationen ska, beroende på vad som är lämpligt, tillhandahållas på minst ett av följande sätt:

(a) På själva produkten.

(b) På produktens förpackning.

(c) I det produktpass som avses i artikel 8.

(d) På en etikett som avses i artikel 14.

(e) I en användarhandbok.

(f) På en webbplats eller i en applikation som kan nås utan kostnad.

Information som säkerställer ämnenas spårbarhet enligt punkt 5 ska anges antingen på produkten eller kunna nås via en databärare som hör ihop med produkten.

7. Den information som ska tillhandahållas enligt informationskraven ska tillhandahållas på ett språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare enligt vad som fastställs av den medlemsstat där produkten ska tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk.

KAPITEL III – DIGITALA PRODUKTPASS

Artikel 8
Produktpass

1. I de informationskrav som avses i artikel 7.1 ska det föreskrivas att produkter endast får släppas ut på marknaden eller tas i bruk om ett produktpass finns tillgängligt i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artiklarna 4, 9 och 10.

2. I de krav som rör produktpasset och som fastställs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska, beroende på vad som är lämpligt för de produktgrupper som omfattas, följande specificeras:

(a) Den information som ska ingå i produktpasset enligt bilaga III.

(b) Vilka typer av databärare som ska användas.

(c) Den layout som ska användas för att presentera databäraren och var den ska vara placerad.

(d) Huruvida produktpasset ska motsvara modell-, parti- eller artikelnivå.

(e) Hur produktpasset ska göras tillgängligt för kunderna innan de är bundna av ett köpeavtal, även vid distansförsäljning.

(f) De aktörer som ska ha åtkomst till informationen i produktpasset och vilken information de ska ha åtkomst till, vilket inbegriper kunder, slutanvändare, tillverkare, importörer och distributörer, återförsäljare, reparatörer, återtillverkare, återvinningsföretag, behöriga nationella myndigheter, organisationer av allmänt intresse och kommissionen, eller varje organisation som agerar på deras vägnar.

(g) De aktörer som får föra in eller uppdatera informationen i produktpasset, vilket vid behov inbegriper upprättandet av ett nytt produktpass, och vilken information de får föra in eller uppdatera, vilket inbegriper tillverkare, reparatörer, underhållspersonal, återtillverkare, återvinningsföretag, behöriga nationella myndigheter och kommissionen, eller varje organisation som agerar på deras vägnar.

(h) Den period under vilken produktpasset ska förbli tillgängligt.

3. De krav som avses i punkt 2 ska

(a) säkerställa att aktörer längs värdekedjan, särskilt konsumenter, ekonomiska aktörer och behöriga nationella myndigheter, kan få åtkomst till den produktinformation som är relevant för dem,

(b) underlätta de behöriga nationella myndigheternas kontroll av produktöverensstämmelsen, och

(c) förbättra produkternas spårbarhet längs värdekedjan.

4. När kommissionen fastställer kraven på produktpasset får den undanta produktgrupper från kravet i punkt 1 i denna artikel om

(a) tekniska specifikationer inte finns tillgängliga med avseende på de väsentliga kraven i artikel 10, eller

(b) annan unionslagstiftning inkluderar ett system för digitalt tillhandahållande av information som rör en produktgrupp där kommissionen anser att det uppnår de mål som avses i punkt 3 a och b.

Artikel 9
Allmänna krav på produktpasset

1. Ett produktpass ska uppfylla följande villkor:

(a) Det ska via en databärare kopplas till en unik produktbeteckning.

(b) Databäraren ska vara fysiskt anbringad på produkten, förpackningen eller den dokumentation som medföljer produkten, i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

(c) Databäraren och den unika produktbeteckningen ska uppfylla standarden (ISO/IEC) 15459:2015.

(d) All information i produktpasset ska baseras på öppna standarder som har utvecklats med ett driftskompatibelt format och ska vara maskinläsbar, strukturerad och sökbar i enlighet med de grundläggande kraven i artikel 10.

(e) Informationen i produktpasset ska avse den produktmodell, det parti eller den artikel som anges i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

(f) Åtkomsten till den information som ingår i produktpasset ska regleras i enlighet med de grundläggande kraven i artikel 10 och de särskilda åtkomsträttigheterna på produktgruppsnivå ska fastställas i den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att ändra första stycket led c i denna artikel mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen genom att ersätta den standard som avses i det ledet eller lägga till andra europeiska eller internationella standarder som databäraren och de unika beteckningarna ska efterleva för att uppfylla villkoren i denna artikel.

2. Om annan unionslagstiftning kräver eller tillåter att specifik information ska inkluderas i produktpasset får denna information läggas till den information som ska ingå i produktpasset i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

3. Den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden ska förse återförsäljare med en digital kopia av databäraren så att återförsäljaren kan göra den tillgänglig för kunder i de fall de inte fysiskt kan få tillgång till produkten. Den ekonomiska aktören ska tillhandahålla den digitala kopian kostnadsfritt och inom fem arbetsdagar från återförsäljarens begäran.

Artikel 10
Teknisk utformning och användning av produktpasset

Den tekniska utformningen och användningen av produktpasset ska uppfylla följande väsentliga krav:

a) Produktpass ska vara helt interoperabla med andra produktpass som krävs enligt delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 med avseende på de tekniska, semantiska och organisatoriska aspekterna av end-to-end-kommunikation och dataöverföring.

b) Konsumenter, ekonomiska aktörer och andra relevanta aktörer ska ha kostnadsfri åtkomst till produktpasset på grundval av deras respektive åtkomsträttigheter enligt den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

c) De uppgifter som ingår i produktpasset ska lagras av den ekonomiska aktör som ansvarar för att det upprättas eller av aktörer som är bemyndigade att agera för deras räkning.

d) Om de uppgifter som ingår i produktpasset lagras eller på annat sätt behandlas av aktörer som har tillstånd att agera för deras räkning ska dessa aktörer inte ha rätt att helt eller delvis sälja, vidareutnyttja eller behandla sådana uppgifter utöver vad som är nödvändigt för tillhandahållandet av de berörda lagrings- eller behandlingstjänsterna.

e) Produktpasset ska förbli tillgängligt under den period som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, även efter det att den ekonomiska aktör som skapade produktpasset hamnar i obestånd, träder i likvidation eller upphör med sin verksamhet i unionen.

f) Rättigheterna när det gäller att få åtkomst till och att föra in, ändra eller uppdatera information i produktpass ska begränsas på grundval av de åtkomsträttigheter som anges i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

g) Dataautentisering, tillförlitlighet och integritet ska säkerställas.

h) Produktpassen ska utformas och fungera på så sätt att en hög säkerhets- och integritetsnivå säkerställs och bedrägerier undviks.

Artikel 11
Unika aktörsbeteckningar och unika anläggningsbeteckningar

1. De unika aktörsbeteckningar som avses i bilaga III led g och h och de unika anläggningsbeteckningar som avses i bilaga III led i ska uppfylla ISO/IEC-standarden 15459:2015.

2. Om en unik aktörsbeteckning enligt bilaga III led h ännu inte finns tillgänglig ska den ekonomiska aktör som upprättar produktpasset begära en unik aktörsbeteckning på den berörda aktörens vägnar.

   Innan en sådan begäran som avses i första stycket utfärdas ska den ekonomiska aktör som upprättar produktpasset begära en bekräftelse från den berörda aktören på att det inte finns någon unik aktörsbeteckning och förse den berörda aktören i leveranskedjan med fullständiga uppgifter om den unika aktörsbeteckning som har beviljats.

3. Om en unik anläggningsbeteckning enligt bilaga III led i ännu inte finns tillgänglig ska den ekonomiska aktör som upprättar produktpasset begära en unik anläggningsbeteckning för den aktörs räkning som ansvarar för platsen eller byggnaden i fråga.

   Innan en sådan begäran som avses i första stycket utfärdas ska den ekonomiska aktör som upprättar produktpasset begära en bekräftelse från den ansvariga aktören på att det inte finns någon unik anläggningsbeteckning och förse den ansvariga aktören med fullständiga uppgifter om den unika anläggningsbeteckning som har beviljats.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att ändra punkt 1 i den här artikeln mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen genom att ersätta den standard som avses i den punkten eller lägga till europeiska eller internationella standarder som de unika aktörsbeteckningar som avses i bilaga III led g och led h och de unika anläggningsbeteckningar som avses i bilaga III led i får överensstämma med för att uppfylla villkoren i denna artikel.

Artikel 12
Register över produktpass

1. Kommissionen ska upprätta och upprätthålla ett register över information som ingår i de produktpass som krävs enligt delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

   Det register som avses i första stycket ska åtminstone innehålla en förteckning över de databärare och unika produktbeteckningar som avses i artikel 9.1.

   Kommissionen ska se till att den information som lagras i det register som avses i första stycket behandlas på ett säkert sätt och i enlighet med unionsrätten, inklusive tillämpliga regler om skydd av personuppgifter.

2. Kommissionen ska i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 specificera vilka uppgifter som utöver att ingå i produktpasset ska lagras i det register som avses i punkt 1, med beaktande av åtminstone följande kriterier:

   (a) Behovet av att möjliggöra kontroll av att produktpasset är äkta.

   (b) Hur pass relevant informationen är när det gäller att effektivisera marknadskontrollerna och tullkontrollerna för produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

   (c) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna.

3. När det gäller kommissionens ansvar för att upprätta och sköta det register som avses i punkt 1 och den behandling av eventuella personuppgifter som kan följa av denna verksamhet ska kommissionen betraktas som personuppgiftsansvarig enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725.

4. Den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska i det register som avses i punkt 1 ladda upp den information som avses i punkt 2.

5. Kommissionen, de behöriga nationella myndigheterna och tullmyndigheterna ska ha tillgång till det register som avses i denna artikel för att utföra sina uppgifter enligt unionslagstiftningen.

Artikel 13
Tullkontroller beträffande produktpasset

1. Kommissionen ska koppla samman det register som avses i artikel 12.1 med EU:s gemensamma kontaktpunkt för utbyte av intyg (*EU CSW-CERTEX*), vilket möjliggör automatiskt utbyte av information med de nationella tullsystemen genom EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor som inrättas genom förordning (EU)…/….

   Kommissionen ska anta en genomförandeakt med närmare bestämmelser om genomförandet av den sammankoppling som avses i första stycket.

   Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

   Den sammankoppling som avses i första stycket ska ha upprättats inom fyra år från den dag då den genomförandeakt som avses i andra stycket antas.

   Punkterna 3–6 i denna artikel ska tillämpas från och med den tidpunkt då sammankopplingen har upprättats.

2. Deklaranter enligt definitionen i artikel 5.15 i förordning (EU) nr 952/2013 ska inkludera den unika produktbeteckning som avses i artikel 9.1 a i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning för alla produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.

   Denna punkt ska tillämpas från och med den tidpunkt då det register som avses i artikel 12.1 har upprättats.

3. Innan tullmyndigheterna tillåter övergång till fri omsättning ska de kontrollera om den unika produktbeteckning som deklaranten anger i enlighet med punkt 2 motsvarar en unik produktbeteckning som ingår i det register som avses i artikel 12.1.

4. Om informationen i produktpasset också lagras i det register som avses i artikel 12.1 får kommissionen i de delegerade akter som antas enligt artikel 4 ange att tullmyndigheterna, utöver den kontroll som avses i punkt 3 i den här artikeln, ska kontrollera överensstämmelsen mellan den information som lagras i registret och tulldeklarationen innan de tillåter övergång till fri omsättning. I sådana fall ska kommissionen beakta åtminstone följande kriterier:

   (a) Behovet av att förbättra efterlevnaden av kraven på ekodesign för de produkter som släpps ut på unionsmarknaden.

   (b) Behovet av att undvika en oproportionerlig börda för tullmyndigheterna.

   Om tullmyndigheterna efter den kontroll som föreskrivs i denna punkt fastställer att informationen i registret och tulldeklarationen skiljer sig åt ska tullmyndigheterna vägra att låta produkten övergå till fri omsättning. Tullmyndigheterna får vidta andra åtgärder som de anser lämpliga i enlighet med tullagstiftningen och även registrera vägran i det register som avses i artikel 12.1 och underrätta de behöriga nationella myndigheterna om vägran.

   Övergången till fri omsättning ska inte anses vara bevis för överensstämmelse med unionsrätten.

5. Den kontroll som avses i punkterna 3 och 4 ska ske elektroniskt och automatiskt via EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor.

6. Tullmyndigheterna får hämta och använda den information som ingår i produktpasset och det register som avses i artikel 12.1 för att utföra sina uppgifter enligt unionslagstiftningen, även för riskhantering i enlighet med artiklarna 46 och 47 i förordning (EU) nr 952/2013.

KAPITEL IV – ETIKETTER

Artikel 14
Etiketter

1. Om det i de informationskrav som avses i artikel 7.1 specificeras att information ska finnas på en etikett i enlighet med artikel 7.6 d ska i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 följande specificeras:

   (a) Etikettens innehåll.

   (b) Etikettens layout, med beaktande av synlighets- och läsbarhetsaspekter.

   (c) Hur etiketten ska visas för kunderna, även vid distansförsäljning, med beaktande av kraven i artikel 26 och konsekvenserna för de berörda ekonomiska aktörerna.

   (d) Om så är lämpligt, elektroniska metoder för generering av etiketter.

2. Om ett informationskrav innebär att en produkts prestandaklass ska anges på en etikett enligt artikel 7.4 ska etikettens layout enligt punkt 1 b göra det möjligt för kunderna att enkelt jämföra produktens prestanda med avseende på den relevanta produktparametern och välja produkter med bättre prestanda.

3. För energirelaterade produkter, om information om en relevant produktparameter, inbegripet om de prestandaklasser som avses i artikel 7.4, inte kan införlivas i den energietikett som har upprättats i enlighet med förordning (EU) 2017/1369, får

kommissionen, efter att ha bedömt det bästa sättet att förmedla denna särskilda information, vid behov kräva att en etikett upprättas i enlighet med denna förordning.

4. När kommissionen fastställer de informationskrav som avses i punkt 1 ska den vid behov kräva att etiketten innehåller databärare eller andra sätt att ge kunderna åtkomst till ytterligare information om produkten, inklusive metoder för åtkomst till det produktpass som avses i artikel 8.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa gemensamma krav på layouten hos de etiketter som krävs enligt artikel 7.6 d.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

Artikel 15
Imiterande etiketter

Om det i delegerade akter som antas enligt artikel 4 inte krävs att produkter ska vara försedda med en etikett får dessa produkter inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de tillhandahåller eller visar upp etiketter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på de etiketter som föreskrivs i artikel 14.

KAPITEL V – PRIORITERING, PLANERING OCH SAMRÅD

Artikel 16
Prioritering och planering

1. När kommissionen prioriterar vilka produkter som ska omfattas av kraven på ekodesign i enlighet med denna förordning ska den beakta deras potentiella bidrag till uppnåendet av unionens klimat-, miljö- och energieffektivitetsmål samt följande kriterier:

   (a) Potentialen att förbättra de produktaspekter som anges i artikel 5.1 utan att det medför oproportionerliga kostnader, med särskilt beaktande av följande:

      (i) Bristen på eller otillräckligheten hos unionsrätten eller det faktum att marknadskrafterna eller de åtgärder för självreglering som har antagits i enlighet med artikel 18 har misslyckats att uppnå målet korrekt.

      (ff) Skillnaderna i prestanda vad gäller produkter som är tillgängliga på marknaden och som har likvärdig funktion med avseende på de produktaspekter som anges i artikel 5.1.

   (b) Försäljningsvolymen och handeln med produkten inom unionen.

   (c) Fördelningen av miljöpåverkan, energianvändningen och avfallsgenereringen längs hela värdekedjan, särskilt om detta sker inom unionen.

   (d) Behovet av att regelbundet se över och anpassa delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen.

2. Kommissionen ska anta och regelbundet uppdatera en arbetsplan för en period på minst tre år med en förteckning över de produktgrupper för vilka den avser att fastställa krav på ekodesign i enlighet med denna förordning. Förteckningen ska

omfatta de produktaspekter som avses i artikel 5.1 för vilka kommissionen avser att anta övergripande krav på ekodesign i enlighet med artikel 5.2 andra stycket.

När kommissionen antar eller uppdaterar den arbetsplan som avses i första stycket ska den beakta kriterierna i punkt 1 i denna artikel och samråda med det ekodesignforum som avses i artikel 17.

Artikel 17
Ekodesignforumet

Kommissionen ska se till att den vid genomförandet av sina uppgifter eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och alla produktens eller produktgruppens relevanta berörda parter, inklusive små och medelstora företag och hantverksbranschen, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Dessa parter ska särskilt bidra till utarbetandet av kraven på ekodesign, granskningen av effektiviteten hos de etablerade marknadskontrollmekanismerna och bedömningen av åtgärder för självreglering.

I detta syfte ska kommissionen inrätta en expertgrupp, där dessa parter ska sammanträda, under namnet ”Ekodesignforumet”.

Artikel 18
Åtgärder för självreglering

1. Två eller flera ekonomiska aktörer får lägga fram en åtgärd för självreglering som fastställer krav på ekodesign för produkter till kommissionen som ett alternativ till en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4. Dessa aktörer ska styrka att de kriterier som avses i punkt 3 a–e är uppfyllda. När det gäller punkt 3 a ska bevisen bestå av en strukturerad teknisk, miljömässig och ekonomisk analys som motiverar kraven på ekodesign och målen med åtgärden för självreglering, och i vilken konsekvenserna av de krav på ekodesign som fastställs i den åtgärden bedöms.

2. Åtgärden för självregleringen ska innehålla följande information:

   (a) En förteckning över de ekonomiska aktörer som har undertecknat åtgärden för självreglering.

   (b) De krav på ekodesign som gäller för produkter som omfattas av åtgärden för självreglering.

   (c) En detaljerad, transparent och objektiv övervakningsplan med tydligt fastställda ansvarsområden för näringslivet och oberoende inspektörer, inklusive kriterierna i bilaga VII punkt 6.

   (d) Regler om information som ska rapporteras av undertecknarna samt om provning och inspektioner.

   Den information som avses i denna punkt ska hållas uppdaterad och finnas tillgänglig på en webbplats som är tillgänglig för allmänheten.

3. Kommissionen ska bedöma den föreslagna åtgärden för självreglering och vid behov be om vetenskapliga råd från unionens decentraliserade byråer. På grundval av denna bedömning ska den fastställa huruvida åtgärden är ett giltigt alternativ till en delegerad akt som antas enligt artikel 4 om följande kriterier är uppfyllda:

(a) Åtgärden för självreglering bidrar till att förbättra produkternas miljöhållbarhet och säkerställa den fria rörligheten på den inre marknaden snabbt eller till en lägre kostnad än en delegerad akt som antas i enlighet med artikel 4.

(b) Marknadsandelen sett till volym för de som har undertecknat åtgärden för självreglering med avseende på de produkter som omfattas av åtgärden uppgår till minst 80 % av de enheter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

(c) Åtgärden för självreglering uppfyller kriterierna i bilaga VII.

(d) Den produkt som omfattas av åtgärden för självreglering omfattas inte av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.

(e) Åtgärden för självreglering är förenlig med unionslagstiftningen och unionens internationella handelsåtaganden.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt som innehåller en förteckning över åtgärder för självreglering som har fastställts vara giltiga alternativ till en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

4. Kommissionen får när som helst begära att undertecknarna av en åtgärd för självreglering lämnar in en reviderad och uppdaterad version av åtgärden med hänsyn tagen till den relevanta marknadsutvecklingen eller tekniska utvecklingen inom den berörda produktgruppen eller om den har anledning att tro att kriterierna i punkt 3 inte längre är uppfyllda.

5. När en åtgärd för självreglering har förtecknats i en genomförandeakt som har antagits i enlighet med punkt 3 andra stycket ska undertecknarna av den åtgärden rapportera till kommissionen, med den regelbundenhet som anges i den genomförandeakten, om de framsteg som görs mot att uppnå målen för åtgärderna för självreglering och för att visa att kriterierna i punkt 3 a–e fortfarande är uppfyllda. Dessa rapporter ska också göras tillgängliga på en webbplats som är tillgänglig för allmänheten.

6. Om kommissionen, på grundval av information som mottagits enligt punkterna 4 eller 5, anser att en åtgärd för självreglering inte längre uppfyller kriterierna i punkt 3 ska den stryka den från den förteckning som avses i den punkten. I sådana fall får kommissionen besluta att anta krav på ekodesign för den produkt som omfattas av denna åtgärd för självreglering.

Artikel 19
Mikroföretag samt små och medelstora företag

1. När det gäller program som små och medelstora företag kan gynnas av ska kommissionen beakta initiativ som hjälper små och medelstora företag att integrera miljöhållbarhetsaspekter, inklusive energieffektivitet, i sin värdekedja.

2. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artikel 4 ska den vid behov låta dessa akter åtföljas av riktlinjer som omfattar särdragen hos små och medelstora företag som är verksamma inom produkt- eller produktgruppssektorn och som påverkas, i syfte att göra det lättare för små och medelstora företag att tillämpa denna förordning.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa de krav på ekodesign som fastställs i delegerade akter som antas i enlighet med artikel 4.

Dessa åtgärder ska åtminstone omfatta att man säkerställer tillgång till gemensamma kontaktpunkter eller liknande mekanismer för att öka medvetenheten och skapa nätverksmöjligheter för små och medelstora företag, så att dessa kan anpassa sig till kraven.

Dessutom kan sådana åtgärder, utan att det påverkar tillämpliga regler om statligt stöd, omfatta följande:

(a) Ekonomiskt stöd, bland annat genom att bevilja skattemässiga fördelar och tillhandahålla investeringar i fysiska och digitala infrastrukturer.

(b) Tillgång till finansiering.

(c) Specialiserad utbildning av ledningen och personalen.

(d) Organisatoriskt och tekniskt stöd.

KAPITEL VI – FÖRSTÖRELSE AV OSÅLDA KONSUMENTPRODUKTER

Artikel 20
Förstörelse av osålda konsumentprodukter

1. En ekonomisk aktör som kasserar osålda konsumentprodukter direkt, eller för en annan ekonomisk aktörs räkning, ska lämna ut följande information:

(a) Antalet osålda konsumentprodukter som kasseras per år, uppdelat per typ eller kategori av produkter.

(b) Skälen till att produkterna kasseras.

(c) Leverans av kasserade produkter för förberedelse för återanvändning, återtillverkning, materialåtervinning, energiåtervinning och bortskaffande i enlighet med den avfallshierarki som definieras i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

Den ekonomiska aktören ska lämna ut denna information på en webbplats som kan nås utan kostnad eller på annat sätt göra den tillgänglig för allmänheten fram till dess att en delegerad akt som har antagits i enlighet med punkt 3 börjar tillämpas på den kategori av osålda konsumentprodukter som har kasserats av aktören i fråga.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter som fastställer formatet för utlämnandet av den information som avses i punkt 1, inbegripet typ eller kategori och hur informationen ska kontrolleras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att komplettera denna förordning genom att förbjuda ekonomiska aktörer att förstöra osålda konsumentprodukter i unionen, om förstörelsen av osålda konsumentprodukter som ingår i en viss produktgrupp har betydande miljöpåverkan.

I de delegerade akter som antas enligt första stycket ska kommissionen fastställa vissa undantag från dessa förbud när det är lämpligt med hänsyn till

(a) hälso- och säkerhetsskäl,

(b) skador på produkter som följer av hanteringen av dessa eller som upptäcks efter det att en produkt har returnerats av en konsument,

(c) produktens lämplighet för det ändamål som den är avsedd för, i tillämpliga fall med beaktande av unionslagstiftning och nationell lagstiftning samt tekniska standarder,

(d) vägran att donera produkter eller förbereda dem för återanvändning eller återtillverkning.

4. När kommissionen utarbetar en delegerad akt som antas enligt punkt 3 ska den

(a) bedöma hur pass vanligt det är att specifika konsumentprodukter förstörs och den efterföljande miljöpåverkan,

(b) beakta den information som lämnas ut av ekonomiska aktörer i enlighet med punkt 1,

(c) genomföra en konsekvensbedömning på grundval av bästa tillgängliga bevis och analyser samt vid behov ytterligare studier.

Kommissionen ska samråda med det ekodesignforum som avses i artikel 17 och ta hänsyn till dess synpunkter på eventuella förbud mot förstörelse av osålda konsumentprodukter som avses i punkt 3 innan den utarbetar de delegerade akter i vilka dessa förbud anges.

5. Om osålda konsumentprodukter förstörs enligt ett undantag som avses i punkt 3 andra stycket ska den ansvariga ekonomiska aktören på en webbplats som kan nås utan kostnad eller på annat sätt offentliggöra

(a) antalet osålda konsumtionsvaror som har förstörts,

(b) varför de har förstörts, med hänvisning till det tillämpliga undantaget,

(c) leveransen av produkter som har förstörts för materialåtervinning, energiåtervinning och bortskaffande i enlighet med den avfallshierarki som definieras i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

Bestämmelser om och formatet för utlämnandet av den information som anges i den genomförandeakt som antas enligt punkt 2 ska gälla för den information som ska lämnas ut enligt denna punkt, om inte annat föreskrivs i den delegerade akt som antas enligt punkt 3.

6. Denna artikel ska inte gälla för små och medelstora företag.

Kommissionen får dock i de delegerade akter som antas enligt punkt 3 föreskriva att det förbud mot att förstöra osålda konsumentprodukter som avses i punkt 3 eller den upplysningsskyldighet som avses i punkt 4 ska gälla för

(a) medelstora företag, om det finns tillräckliga bevis för att de står för en betydande andel av de osålda konsumentprodukter som förstörs,

(b) mikroföretag, små företag eller medelstora företag, om det finns tillräckliga bevis för att de kan användas för att kringgå förbudet att förstöra osålda konsumentprodukter som avses i punkt 3 eller den upplysningsskyldighet som avses i punkt 4.

KAPITEL VII – DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 21
Tillverkarnas skyldigheter

1. När tillverkare släpper ut produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden eller tar dem i bruk ska de se till att

   (a) dessa produkter har konstruerats och tillverkats i enlighet med kraven i artikel 6 och de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,

   (b) dessa produkter åtföljs av den information som krävs enligt artikel 7 och de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,

   (c) ett produktpass finns tillgängligt i enlighet med artikel 8 och de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

2. Innan tillverkarna släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden eller tar den i bruk ska de genomföra det förfarande för bedömning av överensstämmelse som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 och utarbeta den tekniska dokumentation som erfordras, eller låta utföra detta på deras vägnar.

   Om överensstämmelsen hos produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 med de tillämpliga kraven har styrks genom det förfarandet ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse enligt artikel 37 och förse produkten med den CE-märkning som föreskrivs i artikel 39. Om kommissionen emellertid har fastställt alternativa regler i enlighet med artikel 4 tredje stycket led f ska tillverkaren upprätta en försäkran om överensstämmelse och anbringa märkning om överensstämmelse i enlighet med dessa regler.

3. Tillverkarna ska spara den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i tio år efter det att produkten har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk. Delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 får ange en period som är längre eller kortare än tio år för att ta hänsyn till de berörda produkternas art eller till de berörda kraven.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som säkerställer att serietillverkningen fortsätter att överensstämma med de tillämpliga kraven. Ändringar av produktionsprocessen, produktdesignen eller egenskaperna samt ändringar av harmoniserade standarder, gemensamma specifikationer eller andra tekniska specifikationer genom hänvisning till vilken produktöverensstämmelsen deklareras, eller genom tillämpning av vilken dess överensstämmelse kontrolleras, ska beaktas på lämpligt sätt av tillverkarna och, om de konstaterar att produktens överensstämmelse påverkas, ska tillverkarna utföra en ny bedömning i enlighet med det förfarande för bedömning av överensstämmelse som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 eller låta utföra den på deras vägnar.

5. Tillverkarna ska säkerställa att deras produkter är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifierande märkning eller, om detta inte är möjligt på grund av produktens storlek eller art, säkerställa att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen eller på ett medföljande dokument.

6. Tillverkarna ska på produkten ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, postadress samt sin postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga, eller, om detta inte är

möjligt på förpackningen, i ett dokument som åtföljer produkten eller, om sådant finns, i ett produktpass. En enda adress ska anges för kontakt med tillverkaren. Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.

7. Tillverkarna ska se till att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 åtföljs av instruktioner som gör det möjligt för konsumenter och andra slutanvändare att på ett säkert sätt montera, installera, använda, lagra, underhålla, reparera och bortskaffa produkten på ett språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten. Dessa instruktioner ska vara tydliga, begripliga och läsbara och åtminstone innehålla den information som anges i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och i enlighet med artikel 7.2 b ii.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som de har släppt ut på marknaden eller tagit i bruk inte överensstämmer med kraven i de delegerade akterna ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att, om så är lämpligt, få produkten att överensstämma med kraven, dra tillbaka den eller återkalla den.

   Tillverkaren ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

9. Tillverkare ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den med all den information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt, inklusive teknisk dokumentation, är förenlig med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den behöriga nationella myndigheten.

   Tillverkare ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som produkten i fråga omfattas av.

Artikel 22
Representant

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en representant.

   Skyldigheterna i enlighet med artikel 21.1 och upprättandet av teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens representant.

2. Representanten ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge representanten rätt att minst göra följande:

   (a) Hålla EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i tio år efter det att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk.

   (b) På begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att åtgärda den bristande efterlevnaden hos en produkt som omfattas av representantens fullmakt.

(c) På en motiverad begäran från en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten.

(d) På begäran av en behörig nationell myndighet göra relevanta handlingar tillgängliga inom tio dagar från mottagandet av en sådan begäran.

(e) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning och den delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

Artikel 23
Importörernas skyldigheter

1. Importörer får endast släppa ut produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden och som uppfyller kraven i de tillämpliga delegerade akterna.

2. Innan importörer släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden ska de se till att

(a) tillverkaren har utfört ett lämpligt förfarande för bedömning av överensstämmelse och har upprättat den tekniska dokumentationen,

(b) produkterna åtföljs av den information som krävs enligt artikel 7 och de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,

(c) ett produktpass finns tillgängligt i enlighet med artikel 8 och de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

Importören ska vidare se till att produkten är försedd med den CE-märkning som avses i artikel 38 eller den alternativa märkning om överensstämmelse som föreskrivs i en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 tredje stycket led f och åtföljs av de dokument som krävs, samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 21.5 och 21.6.

Om importörerna anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 får de inte släppa ut produkten på marknaden eller ta den i bruk förrän den överensstämmer med kraven.

3. Importörerna ska på produkten ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga, eller, om detta inte är möjligt på förpackningen, i ett dokument som åtföljer produkten eller, om sådant finns, i ett produktpass. Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.

4. Importörerna ska se till att produkten åtföljs av instruktioner som gör det möjligt för konsumenten att montera, installera, använda, lagra, underhålla, reparera och bortskaffa produkten på ett språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten. Dessa instruktioner ska vara tydliga, begripliga och läsbara och innehålla åtminstone den information som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med de krav som

fastställs i en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som den omfattas av.

6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som de har släppt ut på marknaden eller tagit i bruk inte överensstämmer med kraven i den akten ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla produkten.

   Importörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

7. Under tio år eller under en period som anges i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

8. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den med all den information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt, inklusive teknisk dokumentation, är förenlig med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

   Importörer ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som produkten i fråga omfattas av.

Artikel 24
Distributörernas skyldigheter

1. När distributörer tillhandahåller en produkt som omfattas av en delegerad akt och som har antagits i enlighet med artikel 4 på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg när det gäller de krav som fastställs i den akten.

2. Innan distributörer tillhandahåller en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden ska de kontrollera följande:

   (a) Att produkten är försedd med CE-märkning i enlighet med artiklarna 38 och 39 eller alternativ märkning om överensstämmelse som har antagits i enlighet med artikel 4 tredje stycket led f, och i tillämpliga fall är märkt eller är kopplad till ett produktpass i enlighet med de delegerade akterna.

   (b) Att produkten åtföljs av de dokument och instruktioner som krävs för att konsumenten ska kunna montera, installera, hantera, använda, underhålla och bortskaffa produkten. på ett språk som lätt kan förstås av konsumenter och andra slutanvändare, enligt vad som fastställs av den medlemsstat där produkten ska tillhandahållas på marknaden, och att dessa instruktioner är tydliga, begripliga och läsbara och åtminstone innehåller den information som anges i artikel 7.2 b ii, enligt vad som anges i den delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

(c) Att tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artikel 21.5 och 21.6 samt artikel 23.3.

3. Om en distributör anser eller har skäl att tro att en produkt, innan denne tillhandahåller produkten på marknaden, eller att tillverkaren av denna produkt inte uppfyller kraven i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, ska distributören inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän det att produkten överensstämmer med kraven eller tillverkaren uppfyller kraven.

Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med de krav som fastställs i en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med kraven i en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 ska försäkra sig om att det vidtas nödvändiga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven, eller om så är lämpligt för att dra tillbaka eller återkalla den.

Distributörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran från en behörig nationell myndighet ge den myndigheten den information och dokumentation som de har tillgång till och som är relevant för att visa att en produkt överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.

Distributörerna ska samarbeta med den myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som produkten i fråga omfattas av.

Artikel 25
Återförsäljarnas skyldigheter

1. Återförsäljarna ska säkerställa att deras kunder har tillgång till all relevant information som krävs enligt de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, även vid distansförsäljning.

2. Återförsäljarna ska se till att produktpasset är lättillgängligt för kunderna, även vid distansförsäljning, i enlighet med artikel 8 och delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som produkten omfattas av.

3. Återförsäljarna ska

(a) på ett synligt sätt, även vid distansförsäljning på internet, visa de etiketter som föreskrivs i enlighet med artikel 26.2 eller 26.3,

(b) i visuella annonser eller i tekniskt reklammaterial för en viss modell hänvisa till informationen på de etiketter som föreskrivs i enlighet med artikel 26.2 eller 26.3, enligt delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som produkten omfattas av,

(c) inte tillhandahålla eller visa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på informationen på etiketten.

Artikel 26
Skyldigheter med avseende på etiketter

1. Om en det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en etikett enligt artikel 14 ska den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk se till att produkterna, för varje enskild enhet och utan kostnad, åtföljs av tryckta etiketter i enlighet med den delegerade akten.

2. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en sådan etikett som avses i artikel 14 ska den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk utan kostnad leverera tryckta etiketter eller digitala kopior av etiketten till återförsäljaren, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom fem arbetsdagar räknat från återförsäljarens begäran.

3. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en sådan etikett som avses i artikel 14 ska den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk se till att produktens etiketter är korrekta och, som en del av det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse, lägga fram den tekniska dokumentation som behövs för att riktigheten ska kunna bedömas.

4. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en sådan etikett som avses i artikel 14 ska den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk

   (a) i visuella annonser eller i tekniskt reklammaterial för en viss modell hänvisa till informationen på etiketten i enlighet med den relevanta delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4,

   (b) inte tillhandahålla eller visa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på informationen på etiketten.

Artikel 27
Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

Leverantörer av distributionstjänster ska, för produkter som de hanterar och som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, säkerställa att villkoren under lagring, förpackning, adressering eller avsändning inte äventyrar produkternas överensstämmelse med kraven i den delegerade akten.

Artikel 28
De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkaren

En importör eller en distributör ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara tillverkare och ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 21, om de

(1) släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden under sitt namn eller varumärke,

(2) ändrar en sådan produkt som redan har släppts ut på marknaden på ett sätt som påverkar överensstämmelsen med de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som produkten omfattas av.

Artikel 29

Skyldigheter för internetbaserade marknadsplatser och sökmotorer

1. Det samarbete som avses i artikel 7.2 i förordning (EU) 2019/1020 ska, med avseende på internetbaserade marknadsplatser och vid tillämpningen av denna förordning, särskilt omfatta följande:

   (a) Samarbete för att säkerställa effektiva marknadskontrollåtgärder, bland annat genom att avstå från att införa hinder för sådana åtgärder.

   (b) Informera marknadskontrollmyndigheterna om eventuella åtgärder som vidtagits.

   (c) Upprätta ett regelbundet och strukturerat informationsutbyte om erbjudanden som på grundval av denna artikel har avlägsnats av internetbaserade marknadsplatser.

   (d) Ge de onlineverktyg som används av marknadskontrollmyndigheter tillgång till deras gränssnitt för att identifiera produkter som inte uppfyller kraven.

   (e) På begäran av marknadskontrollmyndigheterna, när internetbaserade marknadsplatser eller internetbaserade säljare har infört tekniska hinder för extrahering av data från deras onlinegränssnitt, göra det möjligt för dessa myndigheter att samla in sådana data för produktöverensstämmelseändamål på grundval av de identifieringsparametrar som tillhandahålls av de begärande marknadskontrollmyndigheterna.

2. Vid tillämpningen av kraven i [artikel 22.7] i förordning (EU) …/… [rättsakten om digitala tjänster] ska internetbaserade marknadsplatser utforma och organisera sitt onlinegränssnitt på ett sätt som gör det möjligt för återförsäljare att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 25 och göra det möjligt för ekonomiska aktörer att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 30.1 i denna förordning.

   Informationen ska kunna tillhandahållas för varje produkt som erbjuds och visas eller på annat sätt göras lättillgänglig för kunderna i produktförteckningen.

   I synnerhet när det i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 krävs att visuella onlineannonser för vissa produkter ska åtföljas av elektronisk information på internet som ska visas på visningsmekanismen ska de internetbaserade marknadsplatserna göra det möjligt för återförsäljare att visa den. Denna skyldighet ska även gälla för sökmotorer och andra onlineplattformar som tillhandahåller visuella onlineannonser för de berörda produkterna.

3. När det gäller de befogenheter som tilldelats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaterna ge sina marknadskontrollmyndigheter befogenhet att för alla produkter som omfattas av en relevant delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 beordra en internetbaserad marknadsplats att avlägsna specifikt olagligt innehåll som hänvisar till en produkt som inte överensstämmer med kraven från sitt onlinegränssnitt, att blockera tillgången till den eller att visa en tydlig varning till slutanvändare när de ser den. Sådana beslut ska vara förenliga med [artikel 8.1] i förordning (EU) …/… [rättsakten om digitala tjänster].

4. Internetbaserade marknadsplatser ska vidta nödvändiga åtgärder för att ta emot och hantera de beslut som avses i punkt 2 i enlighet med [artikel 8] i förordning (EU) …/… [rättsakten om digitala tjänster].

5. Internetbaserade marknadsplatser ska inrätta en gemensam kontaktpunkt som möjliggör direkt kommunikation med medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter när det gäller efterlevnaden av denna förordning och de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

Denna kontaktpunkt kan vara samma kontaktpunkt som den som avses i [artikel 20.1] i förordning (EU) …/… [den allmänna produktsäkerhetsförordningen] eller [artikel 10.1] i förordning (EU) …/… [rättsakten om digitala tjänster].

Artikel 30
De ekonomiska aktörernas informationsskyldighet

1. Om produkter tillhandahålls på marknaden via internet eller genom andra former av distansförsäljning av de relevanta ekonomiska aktörerna ska de i det relevanta produkterbjudandet tydligt och synligt ange åtminstone följande information:

   (a) Tillverkarens namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress eller elektroniska adress där tillverkaren kan kontaktas.

   (b) Om tillverkaren inte är etablerad i unionen: namn, adress, telefonnummer och e-postadress för den ekonomiska aktör som är etablerad i unionen i den mening som avses i artikel 4 i förordning (EU) 2019/1020.

   (c) Information för att identifiera produkten, inbegripet dess typ och, i förekommande fall, partinummer, serienummer och eventuell annan produktbeteckning.

2. De ekonomiska aktörerna ska på begäran förse marknadskontrollmyndigheterna med följande:

   (a) Namnet på den ekonomiska aktör som har levererat en produkt till dem som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.

   (b) Alla ekonomiska aktörer som de har levererat sådana produkter till, samt kvantiteter och exakta modeller.

   De ekonomiska aktörerna ska kunna lämna denna information i tio år efter det att de har levererats de berörda produkterna och i tio år efter det att de har levererat dessa produkter. När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 4 får den ange en period som är längre eller kortare än tio år för att ta hänsyn till de berörda produkternas eller kraven art.

3. När kommissionen kräver att tillverkare, deras representanter eller importörer ska göra delar av den tekniska dokumentationen avseende den berörda produkten tillgängliga på digital väg i enlighet med artikel 4 tredje stycket led a, ska den beakta följande kriterier:

   (a) Behovet av att underlätta marknadskontrollmyndigheternas kontroll av att de tillämpliga kraven uppfylls.

   (b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna.

   Kommissionen ska ange på vilket sätt relevanta delar av den tekniska dokumentationen ska göras tillgängliga. Om det finns teknisk dokumentation ska den göras tillgänglig via produktpasset.

Artikel 31

De ekonomiska aktörernas övervaknings- och rapporteringsskyldighet

1. När tillverkare, deras representanter eller importörer åläggs att tillhandahålla kommissionen information om de kvantiteter av en produkt som omfattas av delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 tredje stycket led b ska kommissionen beakta följande kriterier:

   (a) Tillgången till bevis för den berörda produktens marknadspenetration för att underlätta översynen av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som är tillämpliga på den produkten.

   (b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna.

   Kommissionen ska ange den tidsperiod som den information som avses i första stycket ska avse. Denna information ska skilja sig åt per produktmodell.

   Kommissionen ska se till att de resulterande uppgifterna behandlas på ett säkert sätt och i enlighet med unionsrätten.

   Kommissionen ska i dessa delegerade akter ange hur den relevanta informationen ska göras tillgänglig och hur ofta.

2. När kommissionen kräver att en produkt ska kunna mäta den energi som den förbrukar eller dess prestanda med avseende på andra relevanta produktparametrar som avses i bilaga I medan produkten används ska den, i enlighet med artikel 4 tredje stycket led c, beakta följande kriterier:

   (a) Nyttan av uppgifter som genereras under användningen för att slutanvändare ska kunna förstå och hantera produktens energianvändning eller energiprestanda.

   (b) Den tekniska genomförbarheten för registrering av uppgifter som genereras under användningen.

   (c) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna.

   Produkter som omfattas av ett krav som fastställts i enlighet med artikel 4 tredje stycket led c ska registrera de resulterande uppgifter som genereras under användningen och göra dem synliga för slutanvändaren.

3. När kommissionen kräver att tillverkare, deras representanter eller importörer ska samla in, anonymisera eller rapportera de uppgifter som genereras under användningen och som avses i punkt 2, ska kommissionen enligt artikel 4 tredje stycket led d beakta följande kriterier:

   (a) Nyttan av uppgifter som genereras under användningen för kommissionen när den ser över kraven på ekodesign eller bistår marknadskontrollmyndigheterna med statistisk information för deras riskbaserade analyser.

   (b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna.

   De krav som avses i första stycket kan särskilt bestå av följande:

   (a) Insamling av uppgifter som genereras under användningen om dessa kan nås på distans via internet, såvida inte slutanvändaren uttryckligen vägrar att göra dessa uppgifter tillgängliga.

(b) Anonymisering av de uppgifter som samlas in enligt led a och rapportering av dessa till kommissionen minst en gång om året. Den ekonomiska aktören ska inkludera produktdatabasens identifieringsnummer för den modell som avses i artikel 12.5 i förordning (EU) 2017/1369 och, om det är relevant för deras prestanda, geografisk information om produkterna.

Kommissionen ska specificera detaljerna och formatet för rapportering av de uppgifter som genereras under användningen och som avses i andra stycket led b.

4. Kommissionen ska regelbundet bedöma de uppgifter som genereras under användningen och som har mottagits enligt punkt 3 och ska vid behov offentliggöra aggregerade dataset.

KAPITEL VIII – PRODUKTÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 32
Provnings-, mätnings- och beräkningsmetoder

1. För överensstämmelse och kontroll av överensstämmelse med kraven på ekodesign ska provningar, mätningar och beräkningar utföras med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis. Dessa metoder ska uppfylla de krav på provningar, mätning och beräkning som anges i de relevanta delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. Om det är nödvändigt för att säkerställa överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 tredje stycket led e får kommissionen kräva att onlineverktyg ska användas för beräkningen av produkternas prestanda med avseende på den relevanta produktparameter som avses i bilaga I och som speglar de tillämpliga beräkningskraven.

   När kommissionen fastställer sådana krav för användningen av onlineverktyg ska den beakta följande kriterier:

   (a) Behovet av att säkerställa en harmoniserad tillämpning av beräkningskraven.

   (b) Behovet av att minimera den administrativa bördan för ekonomiska aktörer som uppfyller de relevanta kraven.

   Onlineverktygen ska finnas tillgängliga utan kostnad för ekonomiska aktörer som uppfyller de relevanta kraven.

Artikel 33
Kringgående

1. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de är avsedda att ändra sitt beteende eller sina egenskaper när de provas för att uppnå ett gynnsammare resultat för någon av de produktparametrar som regleras i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som omfattar produkterna.

   Vid tillämpningen av denna punkt ska produkter som är konstruerade för att kunna upptäcka att de provas och automatiskt ändra sin prestanda som en reaktion, och produkter som i förväg har ställts in för att ändra sin prestanda när de provas ska beaktas om produkter som har utformats för att ändra deras beteende eller egenskaper när de provas.

2. Ekonomiska aktörer som släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 ska inte ange instruktioner som är specifika för provning och som ändrar produkternas beteende eller egenskaper för att uppnå ett gynnsammare resultat för någon av de produktparametrar som regleras i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som omfattar produkterna.

   Vid tillämpningen av denna punkt ska instruktioner som leder till en manuell ändring av produkten före provning och som ändrar produktens prestanda betraktas som instruktioner som är specifika för provning och som ändrar produkternas beteende eller egenskaper.

3. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de är avsedda att ändra sitt beteende eller sina egenskaper inom en kort period efter det att produkten tagits i bruk, vilket leder till en försämring av deras prestanda med avseende på någon av de produktparametrar som regleras i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som omfattar produkterna, eller deras funktionsprestanda ur användarens perspektiv.

4. Uppdateringar av programvara eller fast programvara får inte försämra produktprestandan med avseende på någon av de produktparametrar som regleras i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som omfattar produkterna, eller funktionsprestandan ur användarens perspektiv, när de mäts med den testmetod som används för bedömningen av överensstämmelse, såvida inte slutanvändaren uttryckligen samtycker till detta före uppdateringen. Prestandan får inte försämras om uppdateringen avvisas.

   Uppdateringar av programvara eller fast programvara får inte försämra den prestanda som avses i första stycket på så sätt att produkten inte längre uppfyller de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som är tillämpliga vid den tidpunkten då produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

Artikel 34
Presumtion om överensstämmelse

1. De provnings-, mätnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 32 och som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som anges i den artikeln och med de krav på provningar, mätningar och beräkningar som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 i den mån dessa krav omfattas av sådana harmoniserade standarder eller delar av dem.

2. Produkter som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav på ekodesign som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 i den mån dessa krav omfattas av sådana harmoniserade standarder eller delar av dem.

3. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som har tilldelats EU-miljömärket i enlighet med förordning (EG) nr 66/2010 ska förutsättas uppfylla de krav på ekodesign som fastställs i den delegerade akten i den mån dessa krav omfattas av de kriterier för EU-miljömärket som har fastställts i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EG) nr 66/2010.

Artikel 35
Gemensamma specifikationer

1. Kommissionen får anta genomförandeakter med gemensamma specifikationer för krav på ekodesign, de väsentliga krav för produktpass som avses i artikel 10 eller för de provnings-, mätnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 32 i följande situationer:

   (a) Den har begärt att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta en harmoniserad standard med avseende på ett krav på eller en metod för ekodesign som inte omfattas av en harmoniserad standard eller en del därav till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och om antingen standardiseringsförfarandet tar onödigt lång tid eller om begäran inte har godtagits av någon av de europeiska standardiseringsorganisationerna.

   (b) Kommissionen har i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012 beslutat att behålla hänvisningarna till de harmoniserade standarderna eller de delar av dem som ett krav på eller metod för ekodesign omfattas av med restriktioner eller att dra tillbaka dem.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

2. De provnings-, mätnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 32 och som överensstämmer med en gemensam specifikation eller delar av en sådan ska förutsättas överensstämma med de krav som anges i den artikeln och med de krav på provningar, mätningar och beräkningar som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 i den mån dessa krav omfattas av sådana gemensamma specifikationer eller delar av dem.

3. Produkter som överensstämmer med gemensamma specifikationer eller delar av dem ska förutsättas överensstämma med de krav på ekodesign som fastställs i den delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som dessa produkter omfattas av, i den mån dessa krav omfattas av dessa gemensamma specifikationer eller delar av dem.

Artikel 36
Bedömning av överensstämmelse

1. När kommissionen specificerar det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse enligt artikel 4 andra stycket ska den beakta följande kriterier:

   (a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.

   (b) Den typ av produktparametrar som avses i bilaga I och som de relevanta kraven på ekodesign grundar sig på, särskilt huruvida prestandan med avseende på dessa produktparametrar kan kontrolleras på själva produkten.

   (c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall en tredje part måste delta.

2. I förekommande fall ska alla dokument och all skriftväxling i samband med förfarandena för bedömning av överensstämmelse avfattas på ett officiellt språk i den

medlemsstat där det anmälda organ som är involverat i ett förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i punkt 1 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 37
EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att de krav på ekodesign som anges i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 har visat sig vara uppfyllda.

2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga V samt innehålla de uppgifter som anges i det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse och en hänvisning till de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4. Den ska uppdateras regelbundet. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där produkten släpps ut eller tillhandahålls.

3. Om en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på en EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas för alla dessa unionsakter. I försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs och publikationshänvisningar till dem. Den kan utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta EU-försäkringar om överensstämmelse.

4. Genom att EU-försäkran om överensstämmelse upprättas ska tillverkaren ta ansvar för att produkten överensstämmer med kraven.

Artikel 38
Allmänna principer för CE-märkningen

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 39
Regler och villkor för anbringande av CE-märkningen

1. CE-märkningen ska anbringas på produkten så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig. Om detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av produktens art ska den anbringas på förpackningen och i de medföljande dokumenten.

2. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden.

3. För en produkt som omfattas av den bedömning av överensstämmelse som ett anmält organ deltar i ska CE-märkningen åtföljas av identifikationsnumret för det anmälda organet.

   Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt, eller efter dess anvisningar, av tillverkaren eller dennes representant.

4. CE-märkningen och i tillämpliga fall det anmälda organets identifikationsnummer får åtföljas av ett piktogram eller annan märkning som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att se till att bestämmelserna om CE-märkningar tillämpas korrekt och vid behov vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av märkningen.

Artikel 40
Alternativa försäkringar och märkningar om överensstämmelse

När kommissionen specificerar alternativa regler för försäkran om överensstämmelse eller märkningar som påvisar överensstämmelse med de tillämpliga kraven enligt unionsrätten enligt artikel 4 tredje stycket led f ska den beakta följande kriterier:

a) Behovet av att minimera den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

b) Behovet av att säkerställa konsekvens med andra försäkringar och märkningar om överensstämmelse som är tillämpliga på en viss produkt.

c) Behovet av att förhindra förvirring när det gäller vad försäkringar och märkningar om överensstämmelse enligt annan unionslagstiftning innebär.

KAPITEL IX – ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 41
Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som har fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse enligt de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

Artikel 42
Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 47.

2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i förordning (EG) nr 765/2008 och i enlighet därmed.

3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller överlåter den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt ska det organet vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 43. Organet ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera eventuell ansvarsskyldighet som uppstår i samband med dess verksamhet.

4. Den anmälande myndigheten ska ta fullt ansvar för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 43
Krav på de anmälande myndigheterna

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse eller de anmälda organen.

2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.

3. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som utförde bedömningen.

4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. En anmälande myndighet ska skydda den konfidentiella information som den mottar. Den ska på begäran emellertid utbyta information om anmälda organ med kommissionen med anmälande myndigheter i andra medlemsstater och andra relevanta nationella myndigheter.

6. En anmälande myndighet ska som grund för anmälan endast beakta det specifika organ för bedömning av överensstämmelse som ansöker om anmälan och inte ta hänsyn till moder- eller systerbolagens kapacitet eller personal. Myndigheten ska bedöma organet mot bakgrund av alla relevanta krav och uppgifter som rör bedömningar av överensstämmelse.

7. En anmälande myndighet ska ha tillgång till tillräckligt med personal med lämplig kompetens och tillräcklig finansiering för att korrekt kunna utföra sina uppgifter.

   Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa ett minsta antal heltidsekvivalenter som anses tillräckligt för en korrekt övervakning av anmälda organ, när så är lämpligt med avseende på specifika bedömningar av överensstämmelse. Om övervakningen utförs av ett nationellt ackrediteringsorgan eller ett organ som avses i artikel 42.3 ska detta minsta antal gälla för det organet.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

Artikel 44
Skyldighet att informera om anmälande myndigheter

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 45
Krav avseende anmälda organ

1. Vad gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer. Det får inte ha några affärsförbindelser med organisationer som har ett intresse av de produkter som den bedömer, särskilt tillverkare, deras handelspartner och aktieägande investerare. Detta

ska inte utesluta att organet för bedömning av överensstämmelse genomför bedömningar av överensstämmelse för konkurrerande tillverkare.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningarna av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, importerar, distribuerar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller produkten eller av företrädare för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra att bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten vid organet för bedömning av överensstämmelse används, eller att produkterna används för personligt bruk.

   Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte delta direkt i utformningen, tillverkningen, uppbyggnaden, marknadsföringen, installationen, användningen eller underhållet av dessa produkter, och det får inte heller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska särskilt gälla konsulttjänster.

   Organ för bedömning av överensstämmelse ska säkerställa att dess moder- eller systerbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i samband med organets bedömningar av överensstämmelse.

   Inrättande och övervakning av interna förfaranden, allmänna riktlinjer, uppförandekoder eller andra interna regler, avdelning av personal till särskilda uppgifter och beslut om bedömning av överensstämmelse får inte delegeras till en underleverantör eller ett dotterbolag.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal måste utföra verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse med största yrkesintegritet och ha den tekniska och vetenskapliga kompetens som krävs på det specifika området. De ska vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömningar av överensstämmelse, särskilt när det gäller personer eller grupper av personer med ett intresse i denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i den relevanta delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

   Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av produkter för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

   (a) Personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse. Den personal som ansvarar för att fatta bedömningsbeslut ska vara anställd av organet för bedömning av överensstämmelse enligt den anmälande medlemsstatens nationella lagstiftning, inte omfattas av någon annan potentiell intressekonflikt och vara behörig att kontrollera de bedömningar som utförs av annan personal, externa experter eller underleverantörer. De anställda i denna egenskap ska vara

tillräckligt många för att säkerställa kontinuitet i verksamheten och en konsekvent strategi för bedömningar av överensstämmelse.

(b) Beskrivningar av förfaranden för att utföra bedömningar av överensstämmelse. Dessa förfaranden måste medge öppenhet och möjliggöra att förfarandena kan upprepas. Detta ska inbegripa en kvalifikationsmatris som kopplar relevant personal, deras respektive ställning och uppgifter vid organet för bedömning av överensstämmelse till de uppgifter för bedömning av överensstämmelse som organet avser att bli anmält för.

(c) Lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i egenskap av anmält organ och annan verksamhet.

(d) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Det ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

(a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,

(b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de utför och tillräckliga befogenheter att utföra dessa bedömningar, inbegripet lämplig kunskap om och förståelse av relevant lagstiftning, provnings-, mätnings- och beräkningskrav, tillämpliga harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer samt de relevanta bestämmelserna i denna förordning, liksom av de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4,

(c) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har utförts.

8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras ledning och bedömningspersonal är opartiska.

Ersättningen till ledningen för och bedömningspersonalen vid organet för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som har utförts eller deras resultat.

9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret i enlighet med nationell rätt eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av uppgifterna för bedömning av överensstämmelse enligt de relevanta delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4, utom gentemot de anmälande myndigheterna och andra nationella myndigheter i den medlemsstat där verksamheten bedrivs. Äganderättigheter ska skyddas.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i eller se till att deras bedömningspersonal känner till det relevanta standardiseringsarbetet och ska som

generella riktlinjer följa de administrativa beslut och dokument som blir resultatet av denna grupps arbete.

Artikel 46

Presumtion om överensstämmelse för organ för bedömning av överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med kraven i artikel 45, i den mån dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 47

Dotterföretag och underleverantörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 45 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underentreprenörernas eller dotterbolagens uppgifter, oavsett var de är etablerade. De relevanta anmälda organen ska fastställa förfaranden för fortlöpande övervakning av underleverantörernas eller dotterbolagens kompetens, verksamhet och resultat, med beaktande av den kvalifikationsmatris som avses i artikel 45.6.

3. Verksamhet får läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker till det.

4. De anmälda organen ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till de relevanta handlingar som rör bedömningen och övervakningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem enligt de relevanta delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

Artikel 48

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de produkter som organet anser sig ha kompetens för, den kvalifikationsmatris som avses i artikel 45.6 samt ett ackrediteringsbevis, om ett sådant finns, som har utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 45. Ackrediteringsbeviset ska endast avse det exakta rättsliga organ som ansöker om anmälan och ska, utöver relevanta harmoniserade standarder, baseras på de särskilda krav och uppgifter för bedömning av överensstämmelse som anges i den relevanta delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsbevis ska det ge den anmälande myndigheten alla de underlag som

krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artikel 45.

Artikel 49
Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 45.

2. De ska anmäla detta till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och de berörda produkterna samt ett relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsbevis som avses i artikel 48.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 45 har inrättats.

5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har gjort några invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsbevis används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

   Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ vid tillämpning av denna förordning.

6. Anmälan ska bli giltig dagen efter det att kommissionen har upptagit organet i den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 50.2. Det berörda organet får bedriva verksamhet i egenskap av anmält organ endast efter det att anmälan har blivit giltig.

   Kommissionen ska inte offentliggöra en anmälan om den är eller blir medveten om att det berörda anmälda organet inte uppfyller kraven i artikel 45.

7. Kommissionen och de andra medlemsstaterna ska hållas underrättade om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 50
Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

   Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsakter.

2. Kommissionen ska göra förteckningen över de organ som har anmälts enligt denna förordning offentligt tillgänglig, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

   Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls aktuell.

Artikel 51
Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 45 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa anmälan eller återkalla den tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. I händelse av begränsning, tillfällig återkallelse eller tillbakadragande av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att detta organs ärenden antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgängliga för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 52
Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ alltjämt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller det berörda organets fortsatta kompetens.

3. Kommissionen ska se till att all känslig information som har erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller, eller inte längre, uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförandeakt för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov dra tillbaka anmälan. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

   Kommissionen ska uppdatera den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 50.2 inom två veckor efter det att genomförandeakten har antagits.

Artikel 53
De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med det förfarande för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4.

2. Bedömningarna av överensstämmelse ska utföras på ett proportionellt sätt så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till produktteknikens komplexitet och till om produktionen till sin art är mass- eller serieproduktion.

   Samtidigt ska de dock iaktta den grad av noggrannhet och respektera den skyddsnivå som krävs för att produkterna ska överensstämma med de relevanta kraven.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte uppfyller de relevanta kraven eller motsvarande harmoniserade standarder, gemensamma specifikationer eller andra tekniska specifikationer, ska det kräva att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder för en andra och slutlig bedömning av överensstämmelse, såvida inte bristerna inte kan avhjälpas, i vilket fall det inte ska utfärda något intyg eller beslut om godkännande.

4. Om ett anmält organ vid övervakning av överensstämmelse efter att ett intyg eller ett beslut om godkännande har utfärdats konstaterar att en produkt eller tillverkaren inte uppfyller, eller inte längre, uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget eller beslutet om godkännande.

5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat ska det anmälda organet belägga intyget eller beslutet om godkännande med restriktioner, återkalla det tillfälligt eller dra tillbaka det, beroende på vad som är lämpligt.

6. När beslut om bedömning av överensstämmelse fattas, inbegripet när beslut fattas om behovet av att tillfälligt dra in eller återkalla ett intyg eller beslut om godkännande mot bakgrund av eventuell bristande överensstämmelse, ska de anmälda organen tillämpa tydliga och på förhand fastställda kriterier.

7. De anmälda organen ska se till att den personal som utför olika bedömningar av överensstämmelse roterar.

Artikel 54
De anmälda organens informationsskyldighet

1. Anmälda organ ska informera den anmälande myndigheten om följande:

   (a) Avslag på ansökan om intyg, eller begränsning, tillfälligt tillbakadragande eller återkallelse av ett intyg.

   (b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.

   (c) Begäran från myndigheterna för marknadskontroll om information om bedömningar av överensstämmelse.

   (d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. De anmälda organen ska ge de andra organ som har anmälts i enlighet med denna förordning och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som omfattar samma produkter, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

3. Om kommissionen eller en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat lämnar in en förfrågan till ett anmält organ som är etablerat på en annan medlemsstats territorium rörande en bedömning av överensstämmelse som det anmälda organet har utfört, ska den överlämna en kopia av förfrågan till den anmälande myndigheten i denna andra medlemsstat. Det berörda anmälda organet ska utan dröjsmål och senast inom 15 dagar svara på en sådan förfrågan. Den anmälande myndigheten ska se till att en sådan förfrågan bemöts av det anmälda organet, såvida det inte finns ett berättigat skäl att inte göra detta.

4. Om de anmälda organen har eller får bevis för att

(a) ett annat anmält organ inte uppfyller kraven i artikel 45 eller sina skyldigheter, eller

(b) en produkt som har släppts ut på marknaden inte uppfyller de krav på ekodesign som fastställs i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som produkten omfattas av, eller

(c) en produkt som har släppts ut på marknaden på grund av sitt fysiska skick sannolikt kommer att medföra en allvarlig risk,

ska de varna och utbyta sådana bevis med den relevanta marknadskontrollmyndigheten eller den berörda anmälande myndigheten, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 55
Utbyte av erfarenheter

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenheter mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 56
Samordning av anmälda organ

1. Kommissionen ska se till att lämplig samordning och samarbete mellan organ som anmälts enligt denna förordning inrättas och sköts korrekt i form av en eller flera grupper av anmälda organ, i förekommande fall inbegripet grupper av organ som har anmälts enligt samma delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4 eller med avseende på liknande bedömningar av överensstämmelse.

   De anmälda organen ska delta i arbetet i varje relevant grupp, direkt eller genom utsedda representanter.

2. De anmälda organen ska som allmän vägledning tillämpa alla relevanta handlingar som framkommit till följd av arbetet i de grupper som avses i punkt 1.

3. Samordning och samarbete i de grupper som avses i punkt 1 ska syfta till att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och av de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4. I samband med detta ska grupperna som allmän vägledning följa alla relevanta handlingar som tagits fram av den grupp för administrativt samarbete som har inrättats i enlighet med artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020.

KAPITEL X – INCITAMENT

Artikel 57
Incitament från medlemsstaterna

1. Incitament från medlemsstaterna för produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och som fastställer prestandaklasser i enlighet med artikel 7.4, med avseende på en produktparameter som avses i bilaga I, ska avse de två högsta prestandaklasser som utnyttjas på unionsnivå eller, i tillämpliga fall, produkter med ett EU-miljömärke, såvida inte annat anges i den delegerade akten.

2. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 fastställs prestandaklasser i enlighet med artikel 7.4 med avseende på fler än en produktparameter som avses i

bilaga I, eller när prestandaklasser fastställs både i enlighet med förordning (EU) 2017/1369 och i enlighet med denna förordning, får kommissionen i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 tredje stycket led g ange närmare vilka produktparametrar som incitamenten från medlemsstaterna ska avse.

När kommissionen gör detta ska den beakta följande kriterier:

(a) Antalet produkter i varje prestandaklass.

(b) Produkternas relativa överkomlighet i varje prestandaklass.

(c) Behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara produkter.

3. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 inte fastställs prestandaklasser får kommissionen i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 tredje stycket led g specificera krav avseende produktparametrar som de produkter som berörs av medlemsstaternas incitament ska uppfylla.

När kommissionen gör detta ska den beakta följande kriterier:

(a) Den relativa överkomligheten för de produkter som uppfyller dessa krav.

(b) Behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara produkter.

Artikel 58
Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Krav enligt artikel 4 tredje stycket led h för offentliga kontrakt som tilldelas av upphandlande myndigheter, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, eller upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, får utformas som obligatoriska tekniska specifikationer, urvalskriterier, tilldelningskriterier, klausuler om fullgörande av kontrakt eller mål, beroende på vad som är lämpligt.

2. När kommissionen fastställer krav i enlighet med artikel 4 tredje stycket led h för offentliga kontrakt ska den beakta följande kriterier:

(a) Värdet och volymen av offentliga kontrakt som har tilldelats för den berörda produktgruppen eller för de tjänster eller byggentreprenader som använder den berörda produktgruppen.

(b) Behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara produkter.

(c) Den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter när det gäller att köpa in mer miljömässigt hållbara produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader.

KAPITEL XI – MARKNADSKONTROLL

Artikel 59
Handlingsplaner för marknadskontroll

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 i förordning (EU) 2019/1020 ska varje medlemsstat minst vartannat år utarbeta en handlingsplan med en beskrivning av den marknadskontrollverksamhet som planeras för att säkerställa att lämpliga

kontroller utförs i tillräcklig utsträckning med avseende på denna förordning och de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4. Varje medlemsstat ska upprätta en sådan handlingsplan första gången senast den [16 juli 2024].

Den handlingsplan som avses i punkt 1 ska åtminstone inkludera

(a) de produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar för marknadskontrollen, med beaktande av de gemensamma prioriteringar som fastställts av gruppen för administrativt samarbete i enlighet med artikel 62.1 a och i enlighet med de genomförandeakter som avses i punkt 5,

(b) den marknadskontroll som planeras för att minska den bristande överensstämmelsen hos de produkter eller med krav som har identifierats som prioriteringar, inbegripet vilket slag av och det minsta antal kontroller som ska utföras under den period som omfattas av handlingsplanen,

2. de prioriteringar för marknadskontroll som avses i punkt 1 a ska fastställas på grundval av objektiva kriterier, däribland

(a) de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats på marknaden,

(b) den bristande överensstämmelsens miljöpåverkan,

(c) antalet relevanta produkter som tillhandahålls på de nationella marknaderna,

(d) antalet relevanta ekonomiska aktörer som är verksamma på dessa marknader.

3. De planerade kontrollernas slag och antal enligt punkt 1 b ska stå i proportion till de objektiva kriterier som används för att identifiera prioriteringarna i enlighet med punkt 2.

4. Medlemsstaterna ska meddela sina handlingsplaner till kommissionen och övriga medlemsstater genom det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020.

5. Kommissionen får anta genomförandeakter med en förteckning över de produkter eller krav som medlemsstaterna åtminstone ska betrakta som prioriteringar för marknadskontrollen i enlighet med punkt 1 a.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 67.2.

Artikel 60
Minsta antal kontroller

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 66 för att komplettera denna förordning genom att fastställa det minsta antal kontroller som ska utföras av marknadskontrollmyndigheterna i varje medlemsstat av specifika produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 eller med avseende på särskilda krav som fastställs i sådana delegerade akter. I den delegerade akten får man i tillämpliga fall specificera vilka kontroller som krävs och vilka metoder som ska användas.

Det minsta antalet kontroller ska fastställas på grundval av följande kriterier:

(a) De kriterier som anges i artikel 59.2.

(b) De åtgärder som planeras i medlemsstaternas handlingsplaner.

(c) De gemensamma prioriteringar som har fastställts av gruppen för administrativt samarbete i enlighet med artikel 62.1 a.

(d) I tillämpliga fall, prioriteringarna i de genomförandeakter som avses i artikel 59.5.

2. Marknadskontrollmyndigheterna ska ha rätt att återkräva kostnaderna från den ansvariga ekonomiska aktören för inspektion av handlingar och provning av fysiska produkter om de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 inte följs.

Artikel 61
Rapportering och riktmärkning

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska föra in information i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 om arten och allvaret avseende de sanktioner som åläggs i samband med överträdelser av denna förordning.

2. Kommissionen ska vartannat år utarbeta en rapport senast den 30 juni på grundval av den information som marknadskontrollmyndigheterna har fört in i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020. Den första rapporten ska offentliggöras senast den [*Publikationsbyrån: Infoga datum: två månader från den dag då denna förordning börjar tillämpas*].

Rapporten ska innehålla följande:

(a) Information om vilka slags och hur många kontroller som marknadskontrollmyndigheterna har utfört under de två föregående kalenderåren i enlighet med artikel 34.4 och 34.5 i förordning (EU) 2019/1020.

(b) Information om de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats och om arten och allvaret avseende de sanktioner som har ålagts för de två föregående kalenderåren när det gäller produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 i denna förordning.

(c) En jämförelse av denna information med de åtgärder som planeras inom ramen för de handlingsplaner som utarbetas i enlighet med artikel 59.1.

(d) Vägledande riktmärken för marknadskontrollmyndigheter med avseende på kontrollernas regelbundenhet och de ålagda sanktionernas art och allvar.

3. Kommissionen ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och offentliggöra en sammanfattning av rapporten.

Artikel 62
Samordning av och stöd till marknadskontrollen

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska den grupp för administrativt samarbete (*Adco-grupp*) som inrättas i enlighet med artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020 sammanträda med jämna mellanrum och vid behov på motiverad begäran av kommissionen eller två eller flera deltagande marknadskontrollmyndigheter.

I samband med utförandet av de uppgifter som anges i artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 ska Adco-gruppen stödja genomförandet av de handlingsplaner som utarbetas i enlighet med artikel 59.1 och identifiera följande:

(a) Gemensamma prioriteringar för marknadskontroll enligt artikel 59.1 a, baserat på objektiva kriterier enligt artikel 59.2.

(b) Prioriteringar när det gäller unionsstöd enligt punkt 2.

(c) Krav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som tillämpas eller tolkas på olika sätt och som bör prioriteras vid anordnandet av gemensam utbildning eller antagande av riktlinjer i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

2. På grundval av de prioriteringar som fastställs av Adco-gruppen ska kommissionen

(a) anordna gemensamma projekt för marknadskontroll och provning på områden av gemensamt intresse,

(b) ombesörja gemensamma investeringar i marknadskontrollkapacitet, inbegripet utrustning och it-verktyg,

(c) anordna gemensam utbildning för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ, bland annat om korrekt tolkning och tillämpning av de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och om metoder och tekniker som är relevanta för att tillämpa eller kontrollera efterlevnaden av dessa krav,

(d) utarbeta riktlinjer för tillämpning och verkställighet av de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, inbegripet gemensam praxis och metoder för effektiv marknadskontroll.

Unionen ska vid behov finansiera de åtgärder som avses i leden a, b och c.

3. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd för att säkerställa att Adco-gruppen fullgör sina uppgifter enligt artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 och denna artikel.

KAPITEL XII – FÖRFARANDEN FÖR SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 63

Förfarande för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 utgör en risk ska de utföra en utvärdering med avseende på alla de krav som är relevanta för risken och som fastställs i denna förordning eller i den relevanta delegerade akten. De berörda ekonomiska aktörerna ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att produkten inte uppfyller de krav som har fastställs i de tillämpliga delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 ska de utan dröjsmål kräva att den berörda ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder, inom en rimlig tidsfrist som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna och som står i proportion till vilken typ av och, i förekommande fall, hur pass allvarlig den bristande överensstämmelsen är, för att få den bristande överensstämmelsen att upphöra. De korrigerande åtgärder som den ekonomiska aktören ska vidta får omfatta de åtgärder som anges i artikel 16.3 i förordning (EU) 2019/1020.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt den ekonomiska aktören att vidta.

3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda produkter som den har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om en berörd ekonomisk aktör inte vidtar korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollsmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den berörda produkten på sin nationella marknad, dra tillbaka produkten från den marknaden eller återkalla den.

   De ska utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. Den information till kommissionen och de andra medlemsstater som avses i punkt 4 ska lämnas via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och ska innehålla alla tillgängliga upplysningar, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera den produkt som inte uppfyller kraven, produktens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den bristande överensstämmelse som är involverad, vilka typer av nationella åtgärder som har vidtagits och deras varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska även ange om den bristande överensstämmelsen beror på

   (a) produktens underlåtelse att uppfylla de krav som anges i de relevanta delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, eller

   (b) brister i de harmoniserade standarderna eller en gemensam specifikation som avses i artiklarna 34 och 35 som ger presumtion om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda produktens bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

7. Åtgärden ska anses vara berättigad om ingen medlemsstat eller kommissionen framför invändningar inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 mot en provisorisk åtgärd som har vidtagits av en medlemsstat. Åtgärderna får ange en längre eller kortare period än tre månader för att ta hänsyn till de berörda produkternas eller kravens särdrag.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder utan dröjsmål vidtas mot den berörda produkten eller tillverkaren, till exempel att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 64
Unionsförfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 63.3 och 63.4 har slutförts, har inkommit invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

   Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

2. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

   Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

   Om den nationella åtgärden anses omotiverad ska den medlemsstat som berörs återkalla åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 34 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de gemensamma specifikationer som avses i artikel 35 ska kommissionen utan dröjsmål anta genomförandeakter om ändring eller upphävande av de gemensamma specifikationerna i fråga.

   De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 67.3.

Artikel 65
Formell bristande överensstämmelse

1. Om en medlemsstat konstaterar något av följande ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:

   (a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 39 i den här förordningen.

   (b) CE-märkningen har inte anbringats.

   (c) Det anmälda organets identifikationsnummer har anbringats i strid med artikel 39 eller saknas trots att det krävs.

   (d) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.

   (e) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.

   (f) Den tekniska dokumentationen är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.

(g) Den information som avses i artikel 21.6 eller artikel 23.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.

(h) Något annat administrativt krav enligt artikel 21 eller artikel 23 eller i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 inte är uppfyllt.

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av produkten på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

KAPITEL XIII – DELEGERADE BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 66
Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 9.1 andra stycket, 11.4, 20.3 och 61.1 ska ges till kommissionen för en period av sex år från och med *[en månad efter ikraftträdandet av denna akt]*. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på sex år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4, 9.1 andra stycket, 11.4, 20.3 och 61.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat som agerar i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som har antagits enligt artiklarna 4, 9.1 andra stycket, 11.4, 20.3 och 61.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 67
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL XIV – SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 68
Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, med hänsyn till nivån av bristande överensstämmelse och antalet enheter med produkter som inte uppfyller kraven och som har släppts ut på unionsmarknaden. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast [*ett år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas]* och ska utan dröjsmål anmäla varje följande ändring som påverkar dem.

Artikel 69
Utvärdering

Tidigast [*8 år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*] ska kommissionen utföra en utvärdering av denna förordning och dess bidrag till den inre marknadens funktion och till att förbättra produkternas miljöhållbarhet. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Om kommissionen anser att det är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av de relevanta bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 70
Bestämmelser om upphävande och övergångsbestämmelser

1. Direktiv 2009/125/EG ska upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII.

3. Artiklarna 1.3, 2, 3.1, 4–5 och 8 samt 9.3 och 10 och bilagorna IV, V och VI till direktiv 2009/125/EG, enligt vad som är tillämpligt den [*Publikationsbyrån: Infoga dagen före datumet för tillämpning av denna förordning*] ska fortsätta att gälla för genomförandeåtgärder som har antagits i enlighet med artikel 15 i det direktivet.

4. Artiklarna 3, 33 och 59–65 i denna förordning ska tillämpas på genomförandeåtgärder som har antagits i enlighet med artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.

5. För produkter som har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk i enlighet med direktiv 2009/125/EG före den dag då en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 i denna förordning och som omfattar samma produkter börjar tillämpas ska tillverkaren, under en period på tio år från och med den dag då den sista av dessa produkter tillverkades, göra en elektronisk version av dokumentationen om

bedömningen av överensstämmelse och försäkran om överensstämmelse tillgänglig för kontroll, vilket ska ske inom tio dagar efter det att en begäran har mottagits från marknadskontrollmyndigheterna eller kommissionen.

Artikel 71
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Talman	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

1.2 Berörda politikområden

1.3 Förslaget eller initiativet avser

1.4 Mål

1.4.1 Allmänt/allmänna mål:

1.4.2 Specifikt/specifika mål:

1.4.3 Verkan eller resultat som förväntas

1.4.4 Prestationsindikatorer

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergier med andra lämpliga instrument

1.5.5 En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

1.6 Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

1.7 Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag

3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.4 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

3.2.5 Bidrag från tredje part

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för fastställande av krav på ekodesign för hållbara produkter och om upphävande av direktiv 2009/125/EG

1.2. Berörda politikområden

03 – Inre marknaden

09 – Miljö och klimatpolitik

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[86]

☑ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☑ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Syftet med denna förordning är att förbättra miljöhållbarheten hos produkter och säkerställa den fria rörligheten på den inre marknaden för produkter för vilka hållbarhetskrav har fastställts.

I förordningen görs detta genom att man föreskriver att delegerade akter ska antas med krav som har anknytning till produkternas hållbarhet, återanvändbarhet, uppgraderbarhet och reparerbarhet, förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter, produktenergi- och resurseffektivitet, innehållet av återvunnet material i produkter, återtillverkning av produkter och materialåtervinning av hög kvalitet samt för att minska produkternas koldioxid- och miljöavtryck. I denna fastställs också att ett digitalt produktpass (*produktpass*) ska inrättas, att obligatoriska kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling ska fastställas och att en ram för att förhindra att osålda konsumentprodukter förstörs ska skapas.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Som en förlängning av det allmänna målet är de specifika målen följande:

- Förbättra miljöhållbarheten hos produkter och förbättra tillgången till hållbarhetsinformation längs leveranskedjan
- Ge incitament för mer hållbara produkter och företagsmodeller för att förbättra värdebevarandet
- Förbättra tillämpningen av lagstiftningen om hållbara produkter

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

[86] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

De resultat och den verkan som förväntas av genomförandet av denna förordning är följande:

<u>När det gäller förbättrad miljöhållbarhet hos produkter och förbättrad tillgång till hållbarhetsinformation längs leveranskedjan</u>

- Fler (icke-livsmedelsprodukter) produkter omfattas
- Produktkrav som omfattar produktvärdekedjan, cirkularitetsaspekterna och tillgången till hållbarhetsinformation på ett bättre sätt
- Mindre miljöpåverkan liksom bättre energi- och resurseffektivitet under produkternas livscykel, bland annat genom att ta itu med produkternas livslängd och de material som används.

<u>När det gäller incitament för mer hållbara produkter och företagsmodeller</u>

- Större investeringar i design-, produktions- och eftermarknadstjänster för mer hållbara produkter, vilket leder till en större marknadsandel för dem.
- Ökat ekonomiskt värde för sektorerna för materialåtervinning, reparation och återanvändning

<u>När det gäller förbättrad tillämpning av lagstiftningsramen om hållbara produkter</u>

- Fler produkter som omfattas av hållbarhetskrav
- Produktkrav som omfattar produktvärdekedjan, cirkularitetsaspekterna och tillgången till hållbarhetsinformation på ett bättre sätt
- Sänkt nivå av bristande överensstämmelse med hållbarhetskrav hos produkter som släpps ut på EU-marknaden

För företag som bedriver verksamhet över EU:s gränser kommer harmoniserade krav på EU-nivå sannolikt att minska de sammanlagda efterlevnadskostnaderna eftersom de kommer att ersätta olika befintliga eller planerade krav på nationell nivå. Det kommer också att uppstå direkta fördelar för företagens konkurrenskraft, bland annat genom en övergång från bearbetning av primära till sekundära råvaror och från tillverkning av produkter till underhåll, återanvändning, renovering, reparation och andrahandsförsäljning, vilket förväntas gynna små och medelstora företag avsevärt eftersom dessa är mer aktiva inom dessa sektorer.

Denna förordning förväntas också förändra konsumenternas beteende. Det kommer att ta itu med det faktum att det fortfarande är alltför svårt för ekonomiska aktörer och medborgare att göra hållbara inköpsval med tanke på att relevant information och överkomliga alternativ saknas. Den kommer att styra konsumenterna mot mer miljövänliga köp genom att utesluta de minst hållbara produkterna från marknaden (vilket därmed förenklar konsumenternas val) och genom att tillhandahålla tydligare och mer tillgänglig information, inklusive – för vissa produkter – deras prestandaklasser och eventuellt relaterade etiketter. Det digitala produktpasset kommer att förbättra den tillgängliga informationen ännu mer och underlätta åtkomsten. Detta kommer att göra det möjligt för privata leverantörer att utveckla appar och tjänster som förbättrar konsumenternas möjlighet att bedöma produkter och jämföra dem.

Det digitala produktpasset kommer också att göra relevant produktinformation digitalt tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och eventuellt för tullmyndigheterna, vilket underlättar kontrollen av efterlevnaden och effektiviserar

medlemsstaternas övervakningsverksamhet. Det utökade tillämpningsområdet för ramen för ekodesign med högre hållbarhetsambitioner kan dock bara nå framgång om både kommissionens och medlemsstaternas resurser höjs till en nivå som står i proportion till ambitionerna.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Följande centrala indikatorer kommer att användas för att övervaka genomförandet av denna förordning och effekterna:

<u>När det gäller förbättrad miljöhållbarhet hos produkter och förbättrad tillgång till hållbarhetsinformation längs leveranskedjan</u>

- Antalet produktgrupper som omfattas av delegerade akter enligt artikel 5
- Beräknad förändring av utsläpp av föroreningar och växthusgaser (inklusive upptag) från de tillverkningsvärdekedjor som levererar reglerade produkter till EU:s inre marknad
- Beräknad förändring av energianvändning och energieffektivitet samt vattenanvändning och vatteneffektivitet för relevanta reglerade produkter som släpps ut eller tas i bruk på EU:s inre marknad; resursproduktivitet (materialeffektivitet)
- Genomsnittlig livslängd för relevanta reglerade produkter till följd av 1) deras inneboende hållbarhet, 2) de underhålls-, reparations- och uppgraderingsåtgärder som de har genomgått och 3) antalet användare i följd
- Bidrag från återvunnet innehåll efter konsumentledet för att bemöta efterfrågan på råvaror på den inre marknaden – för oädla metaller, kritiska råvaror och plast.
- Användning av cirkulärt material – den andel av materialbehovet som tillgodoses av sekundära råvaror (% av den totala materialanvändningen)

<u>När det gäller incitament för mer hållbara produkter och företagsmodeller</u>

- Mervärde och dess komponenter per verksamhet
- Miljöanpassad offentlig upphandling – andelen offentliga upphandlingsförfaranden över EU:s tröskelvärden (i antal och värde) som inbegriper miljöaspekter
- Inverkan på konsumenterna på grund av förändrade produktkostnader och förändrat värde till följd av användningen
- ”Bruttoinvesteringar i materiella anläggningstillgångar”, ”antal anställda personer” och ”förädlingsvärde till faktorkostnad” inom sektorn för materialåtervinning och sektorn för reparation och återanvändning.

<u>När det gäller förbättrad tillämpning av lagstiftningsramen om hållbara produkter</u>

- Typer av krav som har fastställts, inklusive inrättandet av ett digitalt produktpass
- Graden av bristande överträdelse av de krav som har fastställts för produkter som omfattas av delegerade akter

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Förslaget bygger på ett befintligt direktiv och en struktur som har använts för att reglera energirelaterade produkter genom sekundärlagstiftning i över 15 år. På samma sätt blir de flesta åtgärder som införs i denna förordning inte tillämpliga direkt utan bör följa på antagandet av rättsakten genom antagande av delegerade akter och genomförandeakter. Endast de åtgärder som rör kringgående och offentliggörande av förstörda osålda konsumentprodukter är direkt tillämpliga.

När rättsakten har antagits ska kommissionen anta en arbetsplan med en vägledande förteckning över produktgrupper för vilka den avser att anta delegerade akter i enlighet med artikel 4. Detta kommer att ta över det löpande arbetet enligt det befintliga direktivet som kommer att föras in i den nya förordningen.

Dessa delegerade akter ska innehålla krav på ekodesign som är tillämpliga på specifika produktgrupper eller på en rad produktgrupper om dessa produktgrupper uppvisar likheter som gör det möjligt att fastställa gemensamma krav på ekodesign. Dessa delegerade akter får inkludera krav som är tillämpliga på offentliga kontrakt och skapandet av digitala produktpass.

Delegerade akter får också antas om förbud mot att kassera osålda konsumentprodukter och om antalet kontroller som ska utföras av marknadskontrollmyndigheterna.

Genomförandeakter får antas för att specificera formatet för offentliggörandet av information om osålda konsumentprodukter som har förstörts och för att förteckna de produkter eller krav som medlemsstaterna åtminstone ska betrakta som prioriteringar för marknadskontrollen.

Delegerade akter och, när så är lämpligt, genomförandeakter kommer att antas efter en grundlig bedömning av effekterna och samråd med berörda parter, i enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning.

Delegerade akter om krav på ekodesign och om förbud mot att kassera osålda konsumentprodukter kommer att genomföras av ekonomiska aktörer, särskilt tillverkare, importörer och distributörer. Näringslivet kommer att ges stöd via tillhandahållandet av riktlinjer för cirkulära företagsmodeller som stöds av en EU-omfattande samlingspunkt för spridning av cirkulära företagsmodeller, förmedling av information och tjänster, inklusive medvetandehöjande åtgärder, samarbete, tillhandahållande av utbildning, utbyte av bästa praxis osv.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

I likhet med den befintliga ekodesignlagstiftningen skulle medlemsstaterna inte ensamma ha möjlighet att vidta lämpliga åtgärder utan att det uppstår skillnader i de krav som ställs på ekonomiska aktörer och hinder för den fria rörligheten för produkter, regelbördor och orimliga kostnader för ekonomiska aktörer. Dessutom

skulle enbart medlemsstaterna oundvikligen utveckla verktyg som skulle skilja sig åt och göra konsumenternas val mer komplicerade. Om medlemsstaterna skulle agera individuellt skulle risken därför vara stor för att det skulle sluta med olika konkurrerande system som baseras på olika metoder och tillvägagångssätt, särskilt produkter som köps och säljs på den inre marknaden, vilket skulle skapa marknadsfragmentering och sannolikt leda till ojämn medvetenhet och ojämna informationsnivåer om produkters miljöprestanda i hela EU och ytterligare kostnader för företag som handlar över gränserna.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

Åtgärder på unionsnivå är mer effektiva än åtgärder på nationell nivå eftersom endast EU-åtgärder kan fastställa harmoniserade gemensamma produktkrav och informationskrav om hållbarhetsegenskaper som säkerställer den fria rörligheten för varor och gör det möjligt för konsumenterna att få tillgång till relevant och tillförlitlig information om hållbara egenskaper och cirkulära särdrag hos produkter i den medlemsstat de köps. Det finns ett tydligt mervärde med att fastställa gemensamma krav på EU-nivå eftersom detta kommer att säkerställa en harmoniserad och välfungerande inre marknad i alla medlemsstater och därmed lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. Med harmoniserade minimikrav och informationskrav på EU-nivå kommer hållbara produkter och cirkulär praxis att främjas i alla medlemsstater, vilket skapar en bredare och effektivare marknad och därmed större incitament för näringslivet att utveckla dem. Slutligen utgör den inre marknadens storlek en kritisk massa som gör det möjligt för EU att främja produkters hållbarhet och påverka produktdesign och styrningen av leveranskedjor i hela världen.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Man har lång erfarenhet av att reglera först och främst energianvändningen och därefter energirelaterade produkter på EU-nivå. Det nuvarande direktivet 2009/125, ekodesigndirektivet, utgör grunden för de produktspecifika åtgärder som har antagits. Fördelarna har dokumenterats i årliga rapporter om redovisning av ekodesignens konsekvenser som visar de viktigaste energifördelarna tillsammans med andra utsläpps- och resursfördelar.

Även om ett antal utvärderingar av ekodesigndirektivet har bekräftat att det är ett uppenbart relevant och effektivt regleringsverktyg, så identifierade man i dessa potential att förbättra genomförandet och verkställigheten av direktivet. I en utvärdering från 2012 noterades till exempel att även om det är allmänt erkänt att energieffektivitetsaspekterna i handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion/hållbar industripolitik och EU:s politik för resurseffektivitet kan tillgodoses genom ekodesigndirektivet och genomförandeåtgärderna, menar även vissa företrädare för medlemsstaterna och icke-statliga miljöorganisationer att man har gått miste om möjligheter till följd av genomförandeåtgärdernas begränsade täckning av andra miljöaspekter. Direktivets outnyttjade potential att ta itu med aspekter vid sidan av energieffektivitet har också betonats, där man i samma utvärdering drar slutsatsen att andra förbättringar än energiförbättringar hade kunnat uppnås, men som inte har hanterats på grund av produktomfattningen, de politiska valen eller den underliggande tekniska analysen. Det finns utan tvivel möjligheter att vidta ytterligare åtgärder, men detta måste alltid övervägas mot bakgrund av de tillgängliga resurserna och genom att fokusera på de största fördelarna.

I mars 2019 offentliggjorde kommissionen ett arbetsdokument med titeln *Sustainable Products in a Circular Economy – Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy* (inte översatt till svenska). I arbetsdokumentet undersöktes det i vilken utsträckning EU:s produktpolitik bidrar till omställningen till en cirkulär ekonomi och var det finns potential att göra mer – till exempel genom ett mer konsekvent genomförande, bättre synergier mellan politiska insatser eller bättre omfattning av produkter genom politiska instrument – och man tittade särskilt på ett antal specifika produktgrupper. I dokumentet konstaterades det att det inte finns något övergripande, integrerat politiskt instrument på EU-nivå som omfattar hållbar produktion och konsumtion av samtliga produkter och/eller någon tillförlitlig information om dessa produkter tillgänglig för konsumenterna. I stället identifierades en mängd olika verktyg som, även om de kan hantera vissa aspekter som rör produktcirkularitet, ändå lämnar utrymme för vidare arbete. I dokumentet noterades också att det inom vissa mycket relevanta sektorer (såsom textilier och möbler) inte fanns några verktyg för att systematiskt rikta in sig på cirkularitet, och att framgångsrik ekodesignpolitik för att stimulera cirkulariteten när det gäller energirelaterade produkter ännu inte hade införts inom andra relevanta sektorer.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergier med andra lämpliga instrument

Europeiska unionen har godkänt en omfattande återhämtningsplan som bygger på en förstärkt långsiktig budget för nästa fleråriga budgetram och ett nytt återhämtningsinstrument, Next Generation EU.

Initiativet faller inom ramen för den **europeiska gröna given**, som är vägledande för EU:s återhämtningsstrategi. I den gröna given erkänns fördelarna med att investera i vår konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa. Detta innebär också att tredjeländer och handelspartner måste engagera sig för att säkerställa hållbarheten i de globala värdekedjorna och se till att de europeiska utsläppsminskningarna bidrar till en global utsläppsminskning, i stället för att driva på den koldioxidintensiva produktionen utanför Europa. Detta kommer att gynna medborgarna och ge dem högkvalitativa produkter som är effektiva och överkomliga, håller längre och är bättre för miljön.

Initiativet omfattas av rubrik 1 (Inre marknaden, innovation och digitalisering), avdelning 3 (Inre marknaden), samt rubrik 3 (Naturresurser och miljö) avdelning 9 (Miljö och klimatpolitik) i den fleråriga budgetramen. Enligt beskrivningen nedan kommer genomförandet av denna lagstiftning att kräva ytterligare personalresurser och även vissa stödutgifter.

Stöd kommer att ges genom andra politikområden, särskilt EU-finansiering till innovation och företagsinvesteringar. **Europeiska regionala utvecklingsfonden** (Eruf) kommer genom smart specialisering, **Life** och **Horisont Europa** att komplettera privat innovationsfinansiering och stödja hela innovationscykeln i syfte att få ut lösningar på marknaden. Genom **programmet för ett digitalt Europa** förväntas senast i slutet av 2022 en 18 månader lång och samordnad åtgärd lanseras för att föreslå och komma överens med relevanta berörda parter om utformningen och prototyperna för det digitala produktpasset inom tre sektorer, vilket inbegriper krav på sektorsövergripande interoperabilitet. **Innovationsfonden** är ett av världens största finansieringsprogram för demonstration av innovativ teknik och lösningar med låga koldioxidutsläpp. Det kommer att ge omkring 10 miljarder euro i stöd

under 2020–2030 i syfte att få ut industriella lösningar på marknaden för att minska koldioxidutsläppen i Europa och stödja omställningen till klimatneutralitet.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

Budgetkonsekvenserna kommer huvudsakligen från följande faktorer:

– Översynen, mellan 2022 och 2026, av 33 av kommissionens förordningar och antagandet av fem nya förordningar 2022–2023 enligt det nuvarande ekodesigndirektivet, som inte bara kan hanteras av den personal som för närvarande har avsatts för arbetet med ekodesignfrågor. De 14 kommissionsförordningar som granskades 2021 fortsätter också att ha personalkonsekvenser för uppgifter såsom standardisering och vägledning till berörda parter.

– Utarbetandet och antagandet av upp till 18 nya delegerade akter mellan 2024 och 2027. Den fleråriga arbetsplanen är ett viktigt steg för att definiera och prioritera produktgrupper. Vi utgår från antagandet om en infasning av fyra produkter 2024, sex 2025 och fyra varje år från och med 2026 för att uppnå målen i initiativet för hållbara produkter och samtidigt utjämna behovet av resurser över tid. 12 delegerade akter bör också antas mellan 2028 och 2030, med personal- och budgetkonsekvenser 2025–2027.

– Utarbeta genomförandeakter (i genomsnitt en per år från och med 2024) när detta behövs för att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, till exempel när det gäller marknadskontroll, offentliggörande av information om förstörelse av osålda konsumentprodukter eller erkännande av åtgärder för självreglering.

– Utförande av övergripande uppgifter med anknytning till det digitala produktpasset, stöd till marknadskontroll och tullkontroller och en samlingspunkt för europeiska cirkulära företag för att stödja utbytet av erfarenheter mellan ekonomiska aktörer när det gäller att integrera cirkularitet i produktdesign och tillverkning.

För översynen av de befintliga bestämmelserna är en rimlig uppskattning baserad på erfarenhet att omkring 0,5 heltidsekvivalenter (+ assistentstöd) i genomsnitt behövs för en produkt, inklusive standardiseringsarbete, men exklusive den tekniska bedömning som hör ihop med översynen, vilken läggs ut på entreprenad. De 11,5 heltidsekvivalenter som för närvarande har avsatts för ekodesignfrågor vid de tre generaldirektoraten räcker inte för att uppfylla de rättsliga skyldigheterna. Ytterligare resurser motsvarande 13 heltidsekvivalenter 2022, 24 heltidsekvivalenter 2023 och som därefter gradvis minskar till 19 heltidsekvivalenter 2027, krävs vid sidan av omplacering och utkontraktering av studier.

När det gäller nya produktgrupper inom ramen för initiativet för hållbara produkter leder analysen av nya krav och bedömningsuppgifter till uppskattningen att omkring 0,9 heltidsekvivalenter (+ assistentstöd) kommer att behövas per ny produkt. Analysen av konsekvensbedömningen leder till en uppskattning att cirka 30 nya produktgrupper eller övergripande åtgärder ska omfattas av initiativet för hållbara produkter. Detta leder till ett uppskattat behov på 16 heltidsekvivalenter år 2023 och som gradvis ökar upp till 28,5 heltidsekvivalenter år 2027, vid sidan omfördelningen

av de 8,5 heltidsekvivalenter som i nuläget har avsatts för förberedelserna inför initiativet för hållbara produkter eller andra uppgifter vid de tre ledande generaldirektoraten. I följande tabell anges uppskattningarna av ytterligare behov per år.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 och därefter.
Ekodesign, befintliga produkter, inkl.	13	24	23	21	20	19
GD GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
GD ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
GD ENER	4,5	12	12	12	12	12
Nya produkter, initiativet för hållbara produkter, inkl.	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
GD GROW	0	7	10	11	12	13,5
GD ENV	0	7	10	11	12	13,5
GD ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Digitala produktpass, inkl.	0,5	2	2	2	2	2
GD GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0,5	1	1	1	1	1
GD ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Stöd till marknadskontroll, inkl.	0,5	0,5	2	2	2	2
GD GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
GD ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Stöd till tullkontroller (GD TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Samlingspunkten för cirkulära företagsmodeller (GD	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5

GROW)						
Totalt	14	44	51	51	52	54

I konsekvensbedömningsrapporten har olika administrativa åtgärder planerats för att genomföra den nya rättsliga ramen.

Ett alternativ skulle vara att skapa ett ”centrum för hållbara produkter” vid Europeiska kommissionen. Skillnaden skulle vara att den personal som tilldelas politiken för hållbara produkter kommer att arbeta inom ramen för ett virtuellt ”centrum för hållbara produkter” vid Europeiska kommissionen. Även om Europeiska kommissionens anställda fortfarande skulle lyda under sina ursprungliga generaldirektorat skulle de också vara en del av en permanent central/arbetsgrupp, med en övergripande samordning som säkerställer kunskapsutbyte och har ansvar för övergripande uppgifter. Detta alternativ skulle också kunna bygga på och fullt ut integrera JRC:s tekniska kunnande, som redan bidrar till förberedande ekodesignstudier och det övergripande arbetet/metodarbetet med konsumtionens fotavtryck, strategier för cirkulär ekonomi och koldioxid- och miljöavtryck. Denna erfarenhet och sakkunskap kan utnyttjas av JRC som del av ”centrumet för hållbara produkter”. JRC skulle bidra till den vetenskapliga och tekniska dimensionen av enhetlighet i metoder och data, testning av nya typer av produktkrav samt produktprioritering. Inom ramen för denna finansieringsöversikt ansågs denna möjlighet inte skilja sig väsentligt från den nuvarande situationen när det gäller de resurser som behövs.

Uppskattningarna i denna finansieringsöversikt bygger på den nuvarande situationen, med kompetenser som är fördelade över tre generaldirektorat, och mobilisering av ytterligare personal och finansiella resurser i takt med ökningen av antalet produktgrupper och ytterligare krav. När det gäller eventuell utkontraktering använder man sig redan i den nuvarande situationen i hög grad av externt stöd för utarbetandet av lagstiftningsåtgärder (förberedande studier och granskningsstudier) och för stöd till konsekvensbedömningar. Ytterligare externt stöd planeras för samlingspunkten för cirkulära företag och för stödet till marknadskontrollmyndigheterna, men detta ändrar inte behovet av ytterligare (interna) personalresurser för de centrala uppgifterna för att genomföra lagstiftningen, vilka inte kan läggas ut på entreprenad.

Ytterligare resurser behövs också för att stödja tullsystemet när det gäller att se till att nya krav tillämpas på importerade produkter. Detta inbegriper analys av hur initiativet för hållbara produkter påverkar generaldirektoratet för skatter och tullars it-ekosystem, i synnerhet den gemensamma kontaktpunkten, modelleringen av förfarandeprocesser, samordningen med medlemsstaternas tullmyndigheter, förberedelserna inför utformning och genomförande, stödet till provning avseende överensstämmelse och införande, underhållet, driften av tullföretagsgrupper, bidrag till den fleråriga strategiska planen för tullen och mötena i samordningsgruppen för elektroniska tullar (Electronic Customs Coordination Group, ECCG).

Vid uppskattningen av de ytterligare resurser som beskrivs i denna finansieringsöversikt gjordes en noggrann bedömning av den eventuella omfördelningen av personal vid varje generaldirektorat, vid sidan av omfördelningen av personal som redan arbetar med genomförandet av ekodesignfrågor och med utarbetandet av lagstiftningsförslaget. De få möjligheterna eller omplaceringen integrerades i beräkningarna. När det gäller den typ av personalresurser som behövs

begärs en betydande del i form av kontraktsanställda, särskilt under periodens första år, och ytterligare tre nationella experter begärs från och med 2023, båda för att underlätta infasningen av fast anställd personal, från 26,5 heltidsekvivalenter 2023 till 45 heltidsekvivalenter 2027. Det behövs dock fast anställd personal för att samordna beslutsförfarandena, företräda institutionen och säkerställa kontraktsförvaltning. Den delas upp i 87 % administrativ personal och 13 % assistenter.

När det gäller andra administrativa utgifter än personalkostnader är beräkningsgrunden följande, som avspeglar fördubblingen av antalet produkter som omfattas:

– Kostnaderna för tjänsteresor har beräknats på grundval av de nuvarande budgetarna (utan inverkan av hälsokrisen) och en fördubbling mellan 2024 och 2027, vilket motsvarar utvidgningen av tillämpningsområdet och behovet av att presentera och förklara den nya ramen för berörda parter.

– Kostnaderna för mötena i Ekodesignforumet baseras på löpande kostnader vid generaldirektoratet för energi, med en ökning av antalet möten från sex till nio per år i genomsnitt på grund av det ökade antal produkter som omfattas.

– Kostnaderna för expertgrupper baseras på de löpande kostnaderna som hör ihop med Ekodesignkommittén, med samma ökning av sammanträdesfrekvensen och kostnaderna för kommittésammanträdena, som hör ihop med genomförandeakterna, beräknades på grundval av motsvarande kostnader vid generaldirektoratet för miljö för perioden 2024–2026 när genomförandeakterna bör utarbetas.

När det gäller driftsutgifter har följandse hypoteser behållits:

– För varje översyn, en underlagsstudie till en kostnad av 300 000 euro, baserad på de nuvarande kostnaderna med avseende på ekodesign; för varje ny produkt förväntas en underlagsstudie på 400 000 euro vara mer komplex än de nuvarande förberedande studierna med avseende på ekodesign, och en extra kostnad på 800 000 euro för utarbetandet av regler för olika produktkategoriers miljöavtryck vid behov, vilket förväntas för hälften av de nya produkterna – tidpunkten för översyner och förberedande studier följer samma hypoteser som för personalen, men motsvarande budget anslås två år före det planerade datumet för antagande.

– Övergripande studier (till exempel om metoder, arbetsplaner, marknadskontroll) beräknas kosta omkring 1 miljon euro per år mellan 2022 och 2024, som delas mellan generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag och generaldirektoratet för miljö.

– Särskilda studier för utarbetandet av det digitala produktpasset kommer att behövas under samordning av generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag: 3 underlagsstudier och it-utveckling om databärare, åtkomsträttigheter och säkerhet, datahantering och register: 1 miljon euro från 2022 till 2024; underhållet av produktpassregistret uppskattas till 0,1 miljoner euro från 2025 till 2026; förberedelserna inför det digitala produktpasset kan också kräva it-utveckling för databasen över ämnen som inger betänkligheter i produkter för denna typ av ämnen, men någon exakt utvärdering av detta kan inte göras när denna finansieringsöversikt utarbetas;

den valda it-utvecklingen och upphandlingen ska förhandsgodkännas av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

– Det administrativa och tekniska stödet till samlingspunkten för cirkulära företagsmodeller uppskattas till 0,5 miljoner euro från 2024 till 2027, under budgetrubriken för generaldirektoratet för inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag.

– Stödet till marknadskontrollen och tullens uppgifter kommer att ges i form av riktlinjer och genomförandeakter (som räknas under övergripande studier) men även i form av projekt, t.ex. för att tillhandahålla utbildning, tekniskt stöd till samarbete, stödja gemensam provning avseende överensstämmelse; budgeten ökar från 3 miljoner euro 2024 till 9 miljoner euro 2027, fördelat mellan de tre ledande generaldirektoraten, och bör tilldelas 3–10 projekt varje år mellan 2024 och 2027.

– De nya kraven på produkter kan också kräva it-utveckling för verksamheter med koppling till EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor vid generaldirektoratet för skatter och tullar, för vilket totalt 1,25 miljoner euro skulle behövas från 2023 till 2027, och från idrifttagandet en årlig underhållsavgift på 160 000 euro. Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

För vissa av dessa verksamhetsområden kommer JRC:s sakkunskap att mobiliseras genom tjänsteavtal inom de beräkningar och anslag som anges i denna finansieringsöversikg.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

☐ **begränsad varaktighet**

– verkan från och med [den DD/MM]YYYY till och med [den DD/MM]YYYY

– budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period från 2022–2027

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet[87]

☑ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☑ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer

☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har tilldelats tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.

Anmärkningar

87 Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Denna finansieringsöversikt för en rättsakt omfattar personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Initiativets förvaltningsmetod är direkt förvaltning som sköts av kommissionen. Kommissionen kommer att bistås av en expertgrupp som består av företrädare för medlemsstaterna och berörda parter: ekodesignforumet. Kommissionen kommer också att biträdas av en kommitté.

Sammanfattningsvis kräver initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Sammanfattningsvis kräver initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

De flesta aspekter av initiativet följer standardförfaranden för att erhålla tekniskt stöd, involvera berörda parter och anta sekundärlagstiftning. Den största risken, som har belysts tidigare, är otillräckliga personalresurser för att genomföra arbetsplanerna. Det finns också en risk för att domstolen ifrågasätter den antagna produktlagstiftningen.

Nya risker kan uppstå på grund av hittills okända aspekter av ramen för initiativet för hållbara produkter, inbegripet inrättandet och användningen av det digitala produktpasset och krav som direkt eller indirekt påverkar leveranskedjor utanför EU.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

Sammanfattningsvis kräver initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Sammanfattningsvis kräver initiativet personalkostnader, upphandling och möjligen administrativa överenskommelser. Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

Den största bedrägeririsken rör de ekonomiska aktörernas avsiktliga kringgående av produktkraven. För att förhindra detta krävs en förstärkning av marknadskontrollen och tullkontrollerna.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade *budgetposter*)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.[88]	från Efta-länder[89]	från kandidatländer[90]	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ
1	03.02.01.01 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Diff.	JA	NEJ[91]	NEJ[6]	NEJ
3	09.02.02 Life, Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Diff.	JA	JA	JA	NEJ
3	09.02.04 Life, Omställning till ren energi	Diff.	JA	JA	JA	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

88 Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.
89 Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
90 Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.
91 Förhandlingar pågår om kandidatländernas och tredjeländers associering till inremarknadsprogrammet.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☑ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 1 (Inre marknaden, innovation och digitalisering)

GD: GROW			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**TOTALT**
• Driftsanslag										
Budgetpost[92] 03.02.01.01 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Åtaganden	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalningar	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[93]										
Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD GROW	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalningar	= 2a +	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Enligt den officiella kontoplanen.

93 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		2b + 3								

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalningar	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Betalningar	= 5 + 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	Rubrik 3 (Naturresurser och miljö)

GD: ENV			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**TOTALT**
• Driftsanslag										
Budgetrubrik[94] 09.02.02 Life, Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Åtaganden	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Betalningar	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Budgetrubrik 09.02.02 Life, Cirkulär ekonomi och livskvalitet[95]	Åtaganden	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Betalningar	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

94 Enligt den officiella kontoplanen.

95 I förslaget planeras it-utveckling som rör EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor för att underlätta verkställandet av produktkraven på importerade produkter och säkerställa interoperabilitet med det digitala produktpasset. Detta arbete kommer att kräva att finansiella resurser görs tillgängliga för generaldirektoratet för skatter och tullar. För närvarande kan

Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[96]										
Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD ENV	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Betalningar	= 2a + 2b + 3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

GD: ENER			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**TOTALT**
• Driftsanslag										
Budgetrubrik[97] 09.02.04 Life, Omställning till ren energi	Åtaganden	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Betalningar	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)								
	Betalningar	(2b)								
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program[98]										

resursnivån för ett sådant arbete inte fastställas med säkerhet, men man uppskattar att en maximal beräknad budget på 1,250 miljoner euro under perioden 2024–2027 kommer att krävas, och att en underhållsavgift på 0,160 miljoner euro kommer därefter att behövas årligen. Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

96 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

97 Enligt den officiella kontoplanen.

98 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetrubrik		(3)								
TOTALA anslag för GD ENER	Åtaganden	= 1a + 1b + 3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Betalningar	= 2a + 2b + 3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Betalningar	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4 + 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Betalningar	= 5 + 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

• TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Betalningar	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–6 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	= 4 + 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Betalningar	= 5 + 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: GROW								
• Personalresurser		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Övriga administrativa utgifter		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
GD GROW **TOTALT**	Anslag	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: ENV								
• Personalresurser		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Övriga administrativa utgifter		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
TOTALT GD ENV	Anslag	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		År 2022	År 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027	TOTALT
GD: ENER								
• Personalresurser		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639

• Övriga administrativa utgifter		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
TOTALT GD ENER	Anslag	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**TOTALT**
GD: Skatter och tullar								
• Personalresurser		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Övriga administrativa utgifter		0	0	0	0	0	0	0
TOTALT GD TAXUD	Anslag	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	Efter 2027	**TOTALT**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Betalningar	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Specifika mål:
Nr 1: Förbättra miljöhållbarheten hos produkter och förbättra tillgången till hållbarhetsinformation längs leveranskedjan

Nr 2: Ge incitament för mer hållbara produkter och företagsmodeller för att förbättra värdebevarandet
Nr 3: Förbättra tillämpningen av lagstiftningen om hållbara produkter

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ⇩			År **2022**		År **2023**		År **2024**		År **2025**		År **2026**		År **2027 och därefter**		**TOTALT**	
	OUTPUT															
	Typ[99]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.
SPECIFIKT MÅL nr 1[100]			Förbättra miljöhållbarheten hos produkter och förbättra tillgången till hållbarhetsinformation längs leveranskedjan													
– Output	Delegerade akter (översyner)	0,300	–		–		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
– Output	Delegerade akter (nya produkter)	0,800	–		–		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– Output	Genomförandeakter (marknadskontroll, osålda varor)	1,000	–		–		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
Delsumma för specifikt mål nr 1			–		–		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700

99 Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

100 Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

SPECIFIKT MÅL nr 2			Ge incitament för mer hållbara produkter och företagsmodeller för att förbättra värdebevarandet													
– Output	Stöd till samlingspunkten för cirkulära företag[101]	0,500 per år	–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Delsumma för specifikt mål nr 2			–	–	–	–	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
SPECIFIKT MÅL nr 3			Förbättra tillämpningen av lagstiftningen om hållbara produkter													
– Output	Projekt till stöd för marknadskontroll	1,000 per projekt	–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Delsumma för specifikt mål nr 3			–	–	–	–	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
TOTALT			–	–	–	–	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Den europeiska samlingspunkten för cirkulära företag bör stödja utbytet av erfarenheter mellan ekonomiska aktörer när det gäller att integrera cirkularitet i produktdesign och tillverkning.

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**TOTALT**
RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Övriga administrativa utgifter	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Utanför RUBRIK 7[102] i den fleråriga budgetramen							
Personalresurser							
Övriga utgifter av administrativ natur							
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen							

TOTALT	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

[102] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027 och därefter**
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	8	28,5	38	42	44	45
inkl. GD GROW	0	7	11	13	14	15
GD ENV	4	9	12	14	15	15
GD ENER	4	11	13	13	13	13
GD TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[103]						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
inkl. GD GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
GD ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
GD ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
XX 01 xx **yy zz** [104] – vid huvudkontoret						
XX 01 xx **yy zz** [104] – vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)						
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)						
Annan budgetrubrik (ange vilken)						
TOTALT	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som ska tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

103 [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

104 Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	<u>För skrivbordstjänstemän:</u> Utarbetande av externa kontrakt till stöd för förberedande studier, konsekvensbedömning, bedömning av harmoniserade standarder (direktiv eller AA-standarder, utvärdering, övervakning) Övervakning av förberedande studier, granskningsstudier eller andra studier som förbereder arbetsplanen, genomförandeakter, delegerade akter Samråd med Ekodesignforumet, samråd med WTO, internt antagandeförfarande, uppföljning av delegerade akter, inbegripet begäran om standardisering, övervakning och offentliggörande av harmoniserade standarder, vägledning till näringslivet i samband med genomförandet och till marknadskontrollmyndigheter i samband med övervakningsverksamhet, bidrag till övergripande uppgifter, inklusive utvärdering av resultat, presentation av lagstiftningen för berörda parter, förberedelse av genomgångar, korrespondens osv. <u>För assistenter:</u> anordnande av möten (dagordningar, inbjudningar, administrativ uppföljning, protokoll, register över expertgrupper) beslutsförfaranden (besluta om poster, uppmaning att inkomma med synpunkter, kommittéer, utarbetande av handlingar, inklusive redigering av rättsliga experter, begäranden om översättning och offentliggörande) finansiella förfaranden (utarbetande av förvaltningsplaner, anbudsinfordringar, beställningar eller tillståndsansökningar, utvärderingar, begäranden om åtaganden och betalningar, rapportering)
Extern personal	Övervakning av förberedande studier, granskningsstudier eller andra studier som förbereder arbetsplanen, genomförandeakter, delegerade akter samråd med Ekodesignforumet, samråd med WTO, uppföljning av delegerade akter, inbegripet begäran om standardisering, övervakning och offentliggörande av harmoniserade standarder, vägledning till näringslivet i samband med genomförandet och till marknadskontrollmyndigheter i samband med

	övervakningsverksamhet, bidrag till övergripande uppgifter, inklusive utvärdering av resultat, presentation av lagstiftningen för berörda parter, korrespondens osv.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- ☑ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

De studier, upphandlingar eller projekt som stöder genomförandet av lagstiftningen kommer att finansieras genom befintliga program och befintliga budgetanslag till stöd för genomförandet av politiken, under rubrikerna 1 och 3 i den fleråriga budgetramen. Ingen omprogrammering behövs. Budgetbehoven kommer att integreras i de årliga förvaltningsplanerna och följa standardförfaranden. De berörda budgetposterna är de som redan stöder genomförandet av ekodesigndirektivet vid de berörda generaldirektoraten: 03.02.01.01 – Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster för GD GROW 09.02.02 Life, Cirkulär ekonomi och livskvalitet för GD ENV 09.02.04 Life, Omställning till ren energi för GD ENER

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- ☑ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **N**[105]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

105 Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”N” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☑ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
  - ☐ Påverkan på egna medel
  - ☐ Påverkan på andra inkomster
  - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[106]						
		År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[106] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.